

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

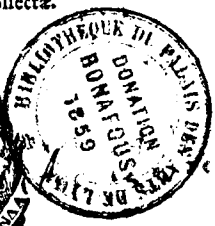
Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ
Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Υ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

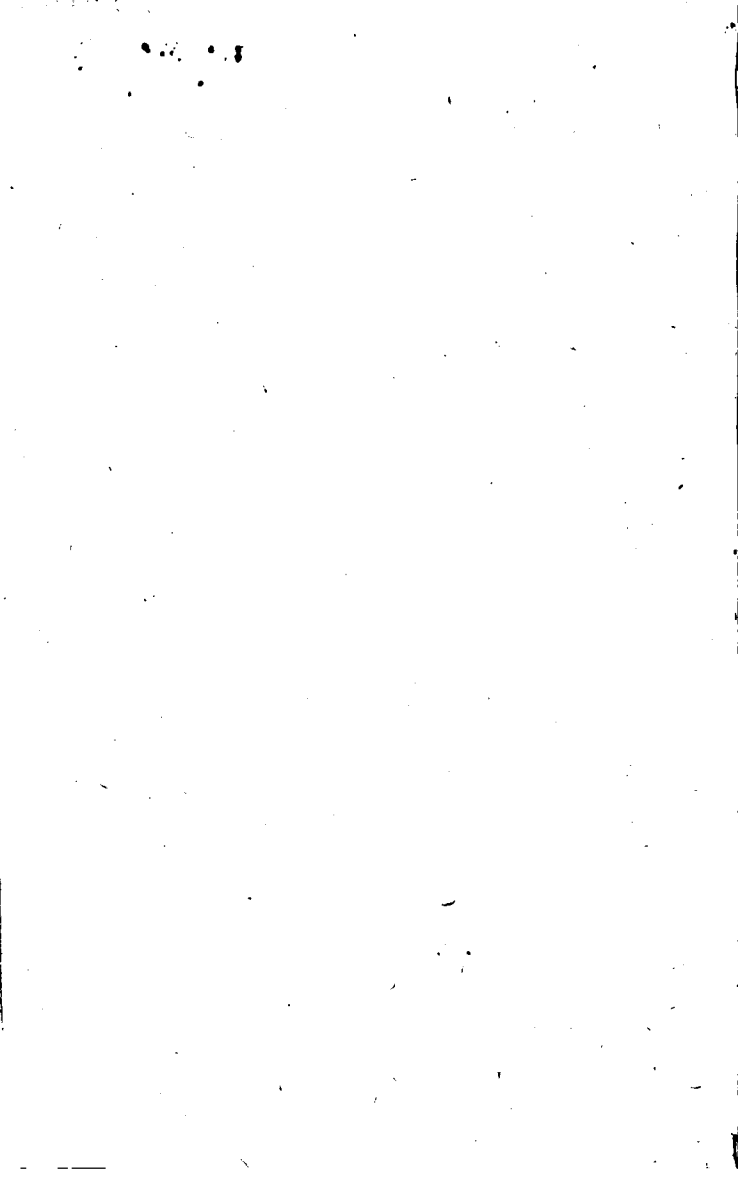
HESIODI ASCRÆI
OPERA QVÆ
EXSTANT.

In eadem doctorum virorum Annotationes, & Lectiones variaz
e MM. SS. Palat. ab H. Commelino collectæ.

Be
Com

Apud Hieronymum Commelinum,
ANNO MDLXXCIX.

HESIODI VITA E FVLVII VRSINI

Elogiis descripta.

ESIODVM Dio patre, & Py-
cimedede matre natum Olympiade
prima, LX ante Romam condi-
tam annis floruisse, ex scriptori-
bus cum Græcis tum Latinis, col-
ligimus. Patria illi Cuma, AEo-
liarum urbium una, ut Herodotus & Strabo anno-
tarunt. Inde autem ære alieno oppressum patrem
Dium migrasse ferunt, Ascræque Bæotia vicum
petisse; a quo Ascræum deinde Hesiodum dictum.
Eius mortem, cum senex admodum esset, recitat
Plutarchus in Dioclis conuiuio. Prouerbum inde
factum, Hesiodia senectus. Hesiodo statuam in pu-
blico Constantinopolitano gymnasio, quod Zeu-
xippi dicebatur, ex ære positam fuisse, intelligimus
ex his Christodori versibus in lib. 5. Epigramma-
tum Græcorum,

Ἡσίοδος δ' Ἀσκραῖος ὀρεῖάσιν εἶδετο μέσσης
Φθελόμεν @, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύσσει
Ἐνθεν ἰμείρων ἀνάγαν μέλ @.

* 2

2 nos

VILLE DE LYON

Biblioth. du Palais des Arts

Quos Laurentius Gambara Brixianus ita in Latium transtulit:

Hesiodusque choros Ascræus stabat agrestes
Inter, Hamadryadum media sublimis in aula:
Ærea & effigies fundebat ad æthera carmen.

*Pausanias quoque in Bæoticis Hesiodo statuam arcam
a Thespiensibus in urbis foro positam fuisse scribit.
qui & aliam Hesiodo statuam in templo Iouis Olympici
collocatam narrat in rerum Eliacarum lib. 1. De Hesiodo
Velleius lib. 1. Huius temporis equalis Hesiodus fuit
circa centum viginti annos distinctus ab Homeri ætate,
vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum
memorabilis; otii quietusque cupidissimus, ut tempore
tanto viro, ita operis auctoritate proximus, qui vitauit
ne in id, quod Homerus, incideret; patriamque & parentes
testatus est; sed patriam, quia malefactus ab ea erat,
contumeliosissime.*

ANNO.

A N N O T A T I O N E S I N
O P E R A H E S I O D I E X
*doctiss. virorum scriptis
collectæ.*

PAGINA III. ΗΣΙΟΔΟΥ. Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3, c. 11. non consentitur vter natu prior, dubium tamen non est quin aliquo tempore eodem vixerint. ΑΣΚΡΑΙΟΥ.] Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bæotix, in Ascra pago ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hunc Poetam & tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, *Ascraumque cano Romana per oppida carmen*: Έρπαιος Ἡμῖραι.] Nō dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit hoc versu,

Quid faciat lætas segetes: Quo sidere terram. &c.

Breuiter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per *Opera* significat agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per *Dies* autem innuit suo tempore singula facienda esse. In priori igitur *Operum* libro ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad iusticiam & pietatem colendam, iniusticiam vero & ignauiam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum. V. 1, Μοῦσαι.] Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Musas, posterior (v. 8) ad Iouem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator. V. 2, Διὸς Δι'] Δι' legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. δὴ mihi magis probatur. & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum. & ita ms. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μοῦσαι δὴ Μουσῶν. V. 3, Ὅ, τι Δι'.] Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in δὴ potest intelligi, inquit Tzetzes, τῶν, more

more Attico, ut sit *δὲ δὲ τρεῖς*, quomodo, cur: quod nonnulli interrogatiue, alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commodè exponunt, *δὲ δὲ*, vel *καθ' ἑν Δία*, secundum quem Iouem gubernantur homines. *φάτος* & *ρήτος* differunt ut apud Latinos loquor & dico. est enim *φάτος*, de quo magna fama est: *ρήτος* autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus. V. 4, *Διὸς*] Musarum responsio. vel, ut alii volunt, poeta ipse respondet ceu a Musis edoctus. V. 5, *Ρεῖα μὲν*] Contractio est in voce *ρεῖα*, ut Iliad p. Virgil. quoque dixit *aluaria* pro *alucaria*. vide Guil. Canterum lib 7, c 17. Æsopus (teste Laertio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit: *τὸ μὲν ὑψηλὰ πενήτοι, τὸ δὲ πενήτα ὑψηλοῖ*. V. 9, *Κλυθὶ*] Inuocatio ad Iouem. *Ἥμεισις* vocat præcepta de moribus. *Ἥμεισις ἐπὶ θεῶν, δίκη* vero ἐπὶ ἀνθρώπων. V. 11, *Οὐκ ἄρα*.] Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris; alteram vituperandam, quum per iniuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude. *ἔλω, λῦ*, pro *ἔσιν*, Attice. Versu 15, *Οὐκ ἔστι γὰρ φιλοῦ*.] Ostendit non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere a vere expectendis ea quæ falso boni speciem præ se ferunt: idque naturæ quodam fato. V. 20, *ἀπάλαμνοι*, inertem, qui manus nulli operi admouet. *παλάμη* enim & manum & ipsum opus significat.

Pagina 4, v. 1, *αἰζαή*.] Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in *Lyside*, & *Aristot.* 5. *Polit.* & 2. *Rhet.* & *Galenus*, ad priorem noxiam contentionem referunt. *Plutarchus* autem bonæ illi & salutari cum Poeta nostro attribuit. V. 4, *ὦ Πέρση*] Alloquitur fratrem, & iam traditam doctrinam ad eius emendationem accommodat: cumque dehortatur a contentionibus forensibus, quia infelicitè circa eas versetur, cui singulis temporibus sui prouentus non adfuerint. V. 5, *κακὸς χαρτος*, epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant ambigua enim huius vocis significatio. V. 7, *Ὀρη*.] absque aspiratione pro *φρογνίς*. alii legunt *ὄρη*, i. tempus. V. 10, *Τὴν κιορίαν*.] Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas iam re familiari, nec animus a malo reuocari potest, age per me licet litiges quandiu voles. V. 15, *Ἀρπάζων*.] βασιλῆαι vocat præfectos singularum urbium, quemadmodum & *Homerus*.

V. 17, *Κήπιος*.] Mediocritatem commendat, & redarguit indices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus, & a vitæ frugalitate digrediuntur ad *πλοῦς ἐξ ἰσ* iniustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem iustitiæ longe potiorem quam iniustitiæ & *πλοῦς ἐξ ἰσ*: deinde etiam non considerare quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per *ἡμῖν*, medium inter lucrum & damnum, quod est iustum, & honestius atque vtilius *παντός*, i. toto, quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocritate in statibus civilibus amplectenda. V. 19, *Κρύψαντες δ' ἔχουσι*.] pro *ἐκρύψαν*, Attice, occuluerunt. Causam huius ignorantiae ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum hanc faciliorem vitæ rationem. V. 20, *Ῥηιδύς*.] Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea seruata posse facile quemque non admodum industrium vel vnius diei labore efficere quod sufficiat in integrum annum. V. 22, *πηδάλιον*.] Quidam non pro naui gubernaculo, sed pro stiuâ, stiuamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumēta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret. V. 24, *Ἀλλὰ Ζεύς*.] Longam fabulam recenset de Pandorâ, qua docet Iouem iratum abdidisse ignem, i. veritatem, quæ penitus absrufa est in natura: Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Iupiter Pandorâ, i. voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quâuis multis modis abblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, i. sapiens aliquis monitor, vel ratio, verat recipere voluptatem: at Epimetheus, i. sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse poenitet. Nonnulli paulo aliter exponunt, ut mox patebit. *Προμηθεύς*, q. *προμηδέρμω*, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii. V. 27, *Κρύψας*.] Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, i. mentis vim solertem, ut simplicius viuerent homines.

Pagina 7, v. 1, *Εἰς τοῦ λφ.*] Ignem ferulis optime seruari auctor est Plinius lib. 13, cap. 22. V. 4, *Χαίρεις*.] Est quædam *ῥομηση* καὶ approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuum lætitia. V. 7, *ὁδὸν*

κρην.] Ea fere est humanarum rerum conditio, vt illæ ipsæ cupiditates, quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent. V. 9, "Ηφαιστν.] Recenset iam quomodo Pando a condita sit. M. Garbitius sensum huius fabulæ sic explicat: Hominem prius habuisse sinceriores & puriores naturam, simpliciusque vixisse. Postquam vero lasciuia mentis ipsius contra voluntatem Dei, sibi vendicari ingenii & cognitionis vim excitatiorem, inde quasi transformatum in aliam naturam & κορην corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cælestibus, sed quibus corporea fece contraminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciuiam & luxuriam variarum artium & inuenionum: & hoc sub spe & specie boni, & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & euentu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus Poetam hic significare non vnum esse genus voluptatis. V. 15, καὶ πόθον.] Indefessam cupiditatem superandi alios, vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, vt vehementer ametur γοηθῶσι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem vsque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animaduerto: γοηθῶσι μελεδῶναι, inquit, αἷς τῇ γῆα κοσμοῦσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ κολλῶναι οἱ πολλοὶ κορῶν ἐλπίθον. de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit ἐν τῇ κολλῶν πίζον, Proclum agere existimo. V. 16, Εἰ δὲ θέρμεν.] Impudentiam intelligit, quæ vtrique interpretationi, quam attulimus, commode applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores, & πλεονέκται variis artib. & dolis lucrum captare. V. 20, Ζῶσε.] Hoc potest de bellicis dotib. intelligi. V. 21, Αμφί.] Περὶ dea eloquentiæ est.

Pagina 8, v. 3. Πανδύρην.] Quidam (vt ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirentur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam diuinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ. ἀλφειᾶς, intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine: & qui curiosi sunt.

V. 7, ἐδὲ Ἐπιμηθεύς.] Mittitur donum ad Epimethea & recipitur. Nam pars interior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non oblequitur picrunque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est *θεμηθεύς* animi hominis. Ideoque specie huius boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse poenitet. Recte ergo Horatius, *noceat emptæ dolore voluptas*. V. 13, Νόσφι ἄπερ π.] Hæ duæ particulæ quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem. V. 14, Αἰψα.] *κακότης* hic pro malo externo accipitur. V. 16, Ἀλλὰ γυνή.] Pro uerb. *γυναικῶν ὄλεθροι*. Mulier, id est, appetitiua & scæminea affectu, & publica indulgentia *δημογυνική* & *ψυχρογυνική*, atque *συρφετῶδης*, unde laxatur disciplina seuerior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pandore, i. corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affectuū, *Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant*, & nusquam non peruadunt, & nihil non moliuntur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando lieret. Ouid.

Viuerē spe vidi qui moriturus erat.

V. 20, *ᾤσθη γὰρ*.] Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnum certe dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot ærumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuauissima sunt.

Pagina 11, v. 1 Εἰ δ' ἰθέλης.] Quinque ætates iam fingit: quo comimento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes fere Latini Poetæ imitati sunt *ἐκπερυφώσω*, significat expositionem ordine factam & integram, neq; tamen prolixam. V. 4, Χρύσεον.] Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ. V. 7, ὥσπερ.] Cognouerat fortasse Poeta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dicit. V. 10, ἐν θαλάσῃ] *ἐορταῖς*, sacris epulis. V. 6, δαίμονες.] Hæc omnia non multum discrepant ab iis, quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis. V. 21, Δελπύον.] Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argentum vocat: & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro. V. 26, ἡβης μέσσην, vocat mediam ætatem, quæ Græcis *ἀκμή* dicitur.

Pagina 12, v. 5, Ζῶς Κρηίδης.] Significat propter impletam & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum vt non conuerterentur quidem in diuinos spiritus, vt illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent. V. 10, Ζῶς Ν.] Tertium genus hominum æri comparat, immane, ferox, & omnino Martium. fortasse Gigantes intelligit. V. 12, ἐν μιλίῳ.] Fingit naros ex arboribus, vt significet duritiem & feritatem animorum, vt potè qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum vsum ferebantur. V. 13 ἄδιν σίν.] Non frumentum ederunt: sed primi pecudes laniant, & carne vesci cœperunt, quod antea magnum nefas est creditum. Versu 26, Ἀνδρῶν.] Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominum naturam præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute diuina præditi essent.

Pagina 15, versu 1, ἐκ πύλων.] Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum quæ dicebantur ἐκ τῶν πύλων, & illarum quæ dictæ sunt ὑποπλάκιοι, a monte sub quo sitæ sunt in Cilicia. V. 2, μέλων.] id est, propter regnum ac potentiam: nam præsci reges pecoribus diuitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes ambo mutuis vulneribus conciderunt. V. 9, ἐν μεγάροις.] De fortunatis insulis vide Plinium libro 6, capite 32. & Homerum Odysseæ Ἀ. V. 12, Μαιίτ'] Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & deprauatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. vox ἄφελος usurpatur aduerbialiter significatione optandi, & tamen formatur vt verbum, tribus personis. V. 21, Οὐδὲ ξείνῳ.] Eleganter hunc locum expressit Ovidius, *nec hospes ab hospite tutus, Non socer a genere, fratrum quoque gratia rara est.* V. 25, θεῶν ὅπιν.] ὅπιν Poetæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum. hinc pro gubernatione diuinæ ex hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deum, nec parentes præditi sint. V. 26, Γεραιῶν.] Athenis capitale fuit, ἡρωίησαν, non persolvere parentibus. V. 27, Χερσίδιχα.] violenti, quibus ius est in manibus, qui neque ius neque leges norunt.

Pagina 16, v. 1. ὕβρις] pro ὕβρις, vt Latinis *scelus* pro scelerato. V. 5, Ζῆλος.] iam redit ad primam propositionem delictibus. Posteaquam vero præclare affectum inuidiæ epithetio suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesein deas, reliquisse terras, i. nec pudore bonos absterri amplius a turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat iustitiam quæ vlciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vero philosophicus etiam a Platone in Protagora tractatus fuit. V. 12, Νῦν δ' αἶψα] Narrat apologum, quo notat potentiorum mores aduersus inferiores. αἶψα fabulam eiusmodi significat quæ figurate & teste contineat admonitionem seriam & grauem, & ex vsu vitæ petitam. V. 13, ἀνδρῶν.] per Lusciniam intelligit, doctos homines & sapientes. vocat hanc auciculam πικροδιδυγόν, guttore vario, propter soni & vocis varietatem. V. 17, Δαμνυίη, τῇ δ' αἶψα.] Tyrannica vox, plane prouerbialis, de alterius vita pro libidine statuentis. V. 20, Ἀφρον.] Epiphonema seu ἐπιμύθηον huius fabulæ, quod monet non esse relictandum potentioribus. V. 23, Ὁ Πέρσης.] Primum præceptum, quo fratrem ad iustitiam colendam, & iniustitiam vitandam adhortatur. ὕβρις opponit iustitiæ, quia pro iniustitiâ vniuersali hæc vox vsurpatur: quamuis tamen sæpius accipiat pro insolentia, quæ comitatur diuitias.

Pagina 19, v. 2, πικρῶν.] Prouerbialis locutio, quæ significat miserimam esse prudentiam; quæ ex malis nostris perdiscitur. V. 3, Αὐτίκα.] Commoratur in collatione iustitiæ & iniustitiæ, vt hominibus metum incutiat ne contra iustitiam faciant. Περὶ τοῦ intelligit omnem fidei violationem: per δίκας πολιὰς, lites iniquas quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes. V. 4, βίβλος] tractus violentus, quo iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicium. V. 6, Ἡ δ' ἐπιταγή.] Subintelligendum fortassis νόμος. ἡθῆς, id est, cœtus, conuentus, statuta, & alia quæ sunt in consuetudine ciuili. V. 9, Οἱ δὲ δίκαι.] Eruditissime insignia iustitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis. Versu 24, Πομπάκι,] Hæc sententia totidem fere verbis est in Ecclesiastâ Sape vniuersa ciuitas mali viri poenam luit. ἐμπωρίων, dicitur luere peccata.

Pagina 20, v. 2, Ἡ τῶν γε.] Hæc & similia procul dubio ab Hebræis ex doctrina Moïsi & Prophetarum desumpta sunt, apud

apud quos crebræ sunt huiusmodi comminationes. V. 7, *ἔσθ' ἄνθρωποι*.] Emphasis huius vocis significat eiusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, vt potentior impotentiorum plane conterat, & ad nihilum redigat. V. 19, *ταῦτα*.] Principes dehortatur ab iniustitia, tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est v. 21. *Οἱ αὐτῶν*: quæ sententia mire conuenit cum ista, *Incidit in foueam quam fecit*. Alterum, v. 22, a prudentia & animaduersione diuina. Tertium, v. 24, ab absurdo, & indignitate rei.

Pagina 23, v. 2, *ὦ Πέρση*.] Denuo fratrem ad iustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto a natura hominis. V. 14, *Σοὶ δὲ*.] In sequentibus Poeta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignauitæ variis argumentis declarat. V. 15, *κακὸν ἔστι*.] hic pro malo interno accipitur. V. 17, *Τῆς δὲ*.] Argumentum a natura virtutis. Ita enim laborem proponit, vt coniungat cum virtute & iustitia. Hunc locum imitatus est, qui literam Pythagoræ descripsit. V. 21, *ὅς τις*.] Tria hominum genera describit. Liuius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit. Sæpe ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit: Secundum eum, qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

Pagina 24, v. 4, *Κόρυς ἐγὼ*.] *Κόρυς ἐγὼ*, a *κρύπτω*, abscondo, & *ἄγος*, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignauiam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent: alii non, vt Plato docet. V. 11, *ἔργον*.] Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem. V. 14, *ἀσπίς*.] Occurrit obiectioni de paupertate. Vers. 17, *Αἰδώς*.] Occupatio item est, non esse turpe laborare, præsertim egenti. Citatur hic versus prouerbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignauiam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. *Degeneres animos*. V. 21, *Εἰ γὰρ ἔς*.] Duo genera iniuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & per iuria ditescere cupiunt. V. 26, *καὶ ἐγὼ*.] *Male partum, male disperis*, &, *De male quaesito non gaudet tertius haeres*. V. 27, *ἵνα*.] Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope priuare. Ius etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Iupiter *ἑστιάριος*.

Pagina 27, v. 9, Καὶ δὲ νύ.] Præceptum de cultu diuino. Primum est, hostiarum tempora pinguedine obducta crenare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere V. 17, Εἰ γὰρ.] Hoc intelligendum de difficultatibus inuictis & improuisis. V. 18, ἄζωσι, id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte. V. 20, ἡμῶς] i. famam, honorem. V. 22, Εὖ μὲν De gratitudine præcipit in referendo beneficio. μὴ γὰρ, dumentum accipere, vel mutuo.

Pagina 28, v. 9, αἴθρη λυγρή.] Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat. V. 14, Ἀρχὴ μὲν.] Extrema liberalitatis fangienda monet, vt neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum acri: in imo seculentum est, in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia. V. 15, δεῖν.] Prouerbum id est, qui omillis demum occasionibus incipiunt sapere. V. 17, Καὶ π.] Non temere vlli fidendum monet, ita vt etiam cum fratre iocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, vt etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per iocum, sine offensione fratris, & aliqua diffidentia tuæ indicatione. V. 19, πρὸς τὸ λ.] De meretrice intelligit, quæ immodicæ elegantia cultus sit dedita. V. 27, Σὺ δ.] Conclusio generalis: vel πνευμάτων ad doctrinam sequentis libri.

IN II. LIBRUM.

Pagina 31, v. 1, Πληιάδων.] Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Pleiades 7 stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis aduertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, ὁσμιῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, ὁσμιῶς. Quod autem Solis aduentu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Iunio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Novembre) arationis tempus adesse dicit. V. 3, Αἰδ.] Occultantur 40 dies & noctes propter viciniam solis, Taurum &

& Geminos peragrantis: quod est a Maio vsque ad Iunium, V. 4. *ἡ ἀπὸ μῆνους*.] Epith. anni, a *πέλομαι*. i. existo: vel *πλείω*, verto: vel a *ἡ ἀπὸ μῆνους*. V. 7. *ἀγρία*.] Palustrem teriam significat. V. 9. *γυμνόν*.] vult vt hos labores perficiat natus & ante seuitiē hyemis, atque sollicitē & festinanter, ad egestatem & eius molestias virandas. V. 21. *τομῆς*.] Alii fortasse melius *τόμος* legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum appositā: nonnulli etiam de modulis & cantu medicorum intelligunt. V. 24. *κτητῶν*.] famulam intelligit iure acquisitam. Aristoteles tamen initio Oeconomici sui ad uxorem refert.

Pagina 32, v. 2. *ἔντημον*.] ab *ένη*, i. postremus dies mensis. V. 9. *Σείριος*.] Stella est in ore canis maioris, ad latus Aulii, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas. V. 11. *πῶλον*.] Vbi sol accesserit Scorpionem, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: or eo autem sole statim labitur sub terram. V. 15. *Περὸ ἄλων περὶ δὴν* quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres vsi sint pro mola. V. 18. *δινειδίον*] a *δύειν*, i. palmus, quod munusculum datio *δύειν* appelletur: id autem geritur per palmam manus. V. 22. *Ἀθηναίης*.] Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus deducunt. V. 25. *Ἀυτῶνον*.] aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed vsque ad dentale.

Pagina 35, v. 6. *ὀκτώβλωμον*.] octo morsuum, a *βλῶμις* morsus, ita tamen vt vnum frustum habeat binos morsus. Seruum intelligit robustum, qui integrum panem in 4 partes diuisum absumat in coena: vel cui opus sit panis cuius quadrantes octonis bolis seu partibus consent. V. 7. *Ὅς κ'*.] Aetatis quam in seruo requirit, rationes addit admodum graues, sentitque multum situm esse in maturitate aetatis. V. 10. *ἐπισπορέειν*.] q. superfeminatio, quæ vsurpari solet cum prior seientis non est ante peracta. V. 12. *Φερίδιον*.] Tempus arandi indicat per clangorem gruum auolantium, idque (vt Poetae fingunt) in Aegyptum, vbi belligerantur cum Pygmæis. V. 17. *Πνιδίων*.] Occupatione negligentiam & inscitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare. V. 22. *Εὐτ' αὖ*.] Docet diligentiam quæ est adhibenda

Aratione. Addit (v. 24.) signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, i. non lutosa, & tamen madesfacta. V. 26, *Εἶα*] Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est prociussio: secunda fit mense Iunio, quæ est iteratio: tertia, cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio. V. 27, *Νεόν*] Concedendum est suum interuallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosorem fructum ferat. Est autem Nouale, ager qui alternis annis scribitur. *κρυφίζουσιν*, id est, recens aratam, adhuc eleuatam. V. 28, *ἀλεξίσαιον*] pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere, quando fructus ex sententia non proueniunt. *Δικηλίστρε*, i.beros exilarans, v'pote quibus suppediter copiosum victum.

Pagina 36, v. 3, *Ἀρχέμενον*] Quomodo sit arandum. *ἐχέτω*, stiaua, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu teneat arator. V. 5, *Ἐνδρυν*] *καρδία δένδρεα, καὶ το μίσσον* inquit Hesych. vet. c. Palat. *ἔνδρυν*, i. *δένδρεον*, vel αὐτὸν τὸν ἱεροῦτα. lignum esse dicunt quod est proximum temoni. V. 11, *Εκ δ'*] quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint. V. 12, *ἐρδύμενον*] cum inquisitione & delectu capientem. V. 13, *Εἰ δ'*] Improbatur hic arationem dilata ad solstitium hybernium. V. 16, *Ἡμερος*] ob culmorum breuitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad declarandum tristem euentum tardæ arationis. V. 19, *Ἄλλω*] *Ἀντοφροῦ*, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variæ sint pro voluntate Iouis. V. 22, *Ἡμερ*] Pulchra Veris descriptio est.

Pagina 39, v. 1, *Πὰρ δ' Ἰδὲ*] id est, *παρότρειχε, παρίρηκε*, ut *gloss.* & *Praters* interpretandum, potius quam *accede*: licet vtriamque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hibernum, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promouere studeat. Per *χαλκίον* *ῥυγχον* intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in *Giaccia* pauperiores & ociosi solebant conuenire ad colloquutiones frivolas, sicut apud Romanos in tetrastinis. Pro *ἐπ' ἄλεια*, ut constet verus, quidam legunt, *ἐπ' ἄλεια*, neutro genere, in *locis calidis*, ab *ἀλῆος* doctiss. G. Canterus *ἐπαλῆα* vno verbo, quem videl. lib. 5, c. 23 *Ἀίχμα* quondam dicebantur conuenticula Philosophorum; deinde quia inter ipsos plerumq; de rebus leuissimis agita-

agitabatur, factum est vt mendicorum conuentus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipsæ nugæ λίχαι dictæ sunt. V. 5, λιπὴ δέ.] Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescūt. Huc alludit Poeta, cum iubet cauere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat. V. 6, Πολλὰ.] Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere discunt.* V. 12, Μῶνα.] Hymis tempus, & mensem Boreali frigore grauissimum copiose & eleganter describit. Λῠαγών, mensis Ianuarius est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βυδόμεν vocat frigora, quæ adurunt & exco- riant etiam ipsos boues. V. 15, Ὅς π.] Naturam vini, effectus Boreæ prolixè declarat. V. 26, προχαλόν.] inclinatum, contractum vel properantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. V. 28, Ἡπιόμην.] Curam virginum in honestioribus familiis exponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

Pagina 46. v. 4, ὅτ' αὐόσπος.] Polypi hæc natura est, teste Plin. lib. 9, c. 19, vt fame laborans sibi pedes arrodas; quo maxima hyemis sæuitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem Polyporum αὐόσπον, quod cartilaginem pro spina habeat. V. 7, Ἀλ' ἐπί.] Sol tū, cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopes, qui sunt meridionales, quam apud Græcos. V. 13, γλαφύ.] pro γλαφυρόν. τριποδὶ βροτῶ, homini seni, tertio iam pedi, nempe bacillo innitenti. Vide prouerb. *Bæotica anigmata.* V. 17, Κλαῖναν.] χιτὼν interior vestis erat, supra quam utebantur pallio. V. 18, κρήνη.] pro περικίδα. V. 21, ἵφι κτάρμοισι,] quem fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur. V. 25, Ὑβὸς.] ad pluuiam propulsandam: vt αἰὲς sit ab αἰσέεια. Gloss. ms. Palat. ὁ μὲν δ' αἰσέειος αἰσέειον, ad propulsandam pluuiam. Quare expungenda erit illa interpretatio, quæ habet αἰέειον, *teporum.*

Pagina 43, v. 1, Ἀγρὸς πυροφόρος.] Vapor ex terra in nubibus percussus & in aquam resolutus, decidit: humectat autem aer fata & arua. V. 9, μέεις γαίη.] Repetit admonitionem de vitando hoc mense Ianuario: cuius difficultates hætenus descripsit. V. 15, Τῆμος.] Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam

Græci

Græci homines tantum coenabant, & largius quidem. V. 12, *ἡ φεγγή*.] Sic vocant Ποτ. & noctem, *παρὰ τὸ ἡ φεγγήν ἡμέρας ἐν αὐτῇ*: vel, *ἀπὸ τὸ ἡ φεγγαῖν τὸ σῆμα ἀπὸ τῆς ἀνιπνώσεως*. V. 18, *Ἀπτοδός*.] steila est sub zona Booræ: oritur vespere initio veris. V. 20, *Πανδονίς*.] Hirundinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus. V. 21, *Ἐσφῆος*.] Poeta videtur in ea opinione esse, ut putet hirundines hieme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant eas auolare in regiones tepidiores. V. 23, *Ἀχ' ὁπ' ἑ*.] Messis tempus describit. Per *φασίονος* intelligit testudinem, quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta. V. 26, *Φαῦλα*.] Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere.

Pagina 44, v. 13, *Βίβλιν*.] Biblinum vinum dicitur a Biblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt. V. 16, *ἄθον*.] vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetrat. V. 20, *Τεῖς ὕδατος*.] Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ. V. 22, *Ὀτ' αὖ*.] Id incidit in mensem Augustum. V. 24, *Μέτρῳ*.] Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat. V. 28, *καρχαροδόντα*.] a sono factum videtur. Sunt autem canes asperissimis dentibus, & omnium firmissime tenent semel in fauces recepta.

Pagina 47, v. 1, *ἡ μετ' ἑ*.] furem intelligit. V. 2, *συρφετόν*.] Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus, quæ pecoribus in hieme possint esse non incommodum pabulum. V. 4, *ἡ γυνῶνα*.] Vsitatum est Poetis vsurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore. V. 5, *Εὐτ' αὖ*.] Tempus vindemiæ describit. V. 8, *Ἀξῆαι*.] Hoc intelligunt nonnulli de quadam certâ vini præparatione, in qua rationem faciendi vuas passas complexus sit. Alii generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo. V. 14, *Εἰ δὲ σ*.] De nauigatione præcepta quædam subiicit. Fuit enim illis familiare, deuchere fruges & merces. V. 22, *Χείμαρρον*.] clauum significat, quo foramen in naui catina obstruitur, quo amoto naues in sicum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

Pagina 48, vers. 1, "Ως δὲ.] Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflata, sed propter paupertatem. V. 7, Νάσσορ.] Describit nunc patriam suam Poeta. V. 11, Νῆ' ἑλ.] Mediocritatem tutiorem esse dicit. V. 17, Οὐ πέν.] Remouet a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σφίζεν primo vsurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis. V. 22, Ἀμφιδάμας.] Amphidamas rex Eubœæ in bello aduersus Erythræos occisus fuit: in cuius obitum filii eius certamina edixerunt. Apparet sane Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certauit.

Pagina 51, vers. 3, "Ἡμεῖς.] Tempus navigationis commodissimum tradit, æstiuum scilicet. V. 9, Ἐν πῆϊ.] Prouerbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis aduersum aut prosperum accidit, Deo adscribendum esse. V. 10, Δικεῖνας δύναντες vocat faciles & leues flatus, vt sunt Etesii & similes placidi. V. 18, "Ἀλλ'.] Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, vt periculosa, sed quæ tamen est vsitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

Pagina 52, v. 6, Μίτρας.] Epiphonemate generali concludit modum esse seruandum. V. 7, Ὠραῖος.] Tradit tempus coniugio maturum in mare & femella. V. 10, τί τῃ.] Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristoteles constituunt puellæ decimum octauum annum nubendi. V. 16, Δειπνολόγος] quæ comessationibus clam indulget, & quæ passim adit conuiuia. V. 17, ἄπειρ' ἀλόγος.] sine tace, id est, clam, etiamsi foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὴν πρὸς κατὰ φύσιν vocat & præcocem. V. 18, Ἐὖ δ'.] De religione præcipit. ὅτις, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, iustamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reuerentiam. Versu 19, Μηδὲ] Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis coniunctioni. V. 23, Δις πέν.] lubet offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo, vt agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum impunitum relinqui. V. 26, πέν.]

Tu vites omnia quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus quam conveniat integrum. Vel, vide hæc vultus tuus præ se ferat similitudinem, sed ex animo eiicias omnem pristinam iniuriarum memoriam. Versu 27, Μηδὲ πολυζ.] Vtraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

Pagina 55, v. 6, δυσίμελον.] morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis. V. 11; Μηδ' αὐτ'.] Non esse mingendum contra solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum. V. 15, ἔζόμενον.] Turcis etiamnum hodie religiosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret. V. 17; Μηδ' αἰδῶ.] A congressu uxoris ne sacra accedas. V. 19; Μηδ' ἀπ'.] Ab hilarioris conuiuio, non a tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet. V. 26; Μηδ' ἀπὸ πινυζ.] Vngues non esse præcidendos in conuiuio, præsertim solenni. πινυζον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet. V. 28; Μηδ' παρ' οἴνοχ.] Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat paruum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit paruum poculum pro craterem apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in computationibus. Tzetzes allegoricè sic interpretatur: Vbi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem totius ex hoc enim infortunium sequitur. pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

Pagina 56, vers. 2, Μηδὲ δόμ.] Spartam quam nactus es orna. In quocunque genere verferis, in illud incumbe, & in eo persevera. V. 3, κερώνη.] Fama sinistra & maligna potest intelligi. λακέρυζα, pro κιλάρυζα. V. 4, Μηδ' ἀπ'.] Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυττόποδας ἀντιπρίκτους intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt. V. 6, Μηδ' ἐπ' ἀκιν.] Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moueantur, vel non sint mouenda,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice prohibet ignauiam, otium & delicias in prole xlii annorum.

V.13, *Μηδ' ποτ'.*] Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui
 sacram doctrinam commaculant. V.16, *δινύω*] Boni nomi-
 nis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu 17)
 nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino
 de nihilo sit quod vulgo fertur. famæ enim vim quan-
 dam diuinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit
 Virgilius descriptionem famæ, 4. *Æneid.*

Fama malum, &c.

ANNO-

ANNOTATIONES IN
DIES HESIODI EX PH. M.
& Frisio T,

TRADIT discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina seruanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non habere naturæ rationem, cum illa nobis vsui sit, & nostra causa a Deo condita. Iraque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa obseruatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Pagina 56, v. 22, Περὶ δὲ μὲν] Τετακίδου μὲν ἐς. Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & vsurarum, vt patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conueniebat enim populus in feriis vt iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludj fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas, referendi sunt.

Pagina 59, v. 1, Εὐτ' αὖ.] Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀληθείας κεράνωσιν οἱ αὐθιγαὶ πρὸς ἡμέρας ἢ τοὶ ὅταν τῶν ἀληθῆ ἐπίστανται σιῶσθον, καὶ μὲν ἀπερθεύσας χειρομῆλον. V. 3, Πρῶτον ἐν] Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades diuidunt, quarum primam nominant ἱσαμῆρον μὲν ἐς, secundam μισσωῦτες, tertiam φθινοῦτος. Deinde primæ decadis diem primam ἰουμῶϊαν, secundam δευτέραν ἱσαμῆρον, tertiam, τρίτῃ ἱσαμῆρον, & ita deinceps vsque ad δεκάτῃ ἱσαμῆρον. Secundæ decadis diem primam, πρῶτῃ ἐπὶ δεκάτῃ, secundam, δευτέρῃ ἐπὶ δεκάτῃ, vsque ad εἰκοτῇ siue εἰκοίδῃ, id est, xx diem. Tertia primam, πρῶτῃ ἐπὶ εἰκοίδι: vel Solonis inuentu, numeros dierum

ad Lunæ decrementum minuendo, *δωάτω φθίνοντος*, secundam, *ἰγδῖλω φθίνοντος*, tertiam, *ἱγδῖμω φθίνοντος*, vsque ad *τριημέδω*, i. xxx diem, quam etiam *ἐνλω καὶ νῖαν* vocabant, id est, veterem & nouam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ iam apparentis, & tertia a coitu digressæ. Cæterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut *μετὰ δούπον καὶ ἀκνηρίαν* prætermiſſis: quod suo quoque loco notabimus. *Ἐν* igitur primus dies est, pro *ἐν καὶ νῖαν*, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra: *πρῶτος*, pro *πῶρτη*, quartus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit a coitu Luna, primumque tunc conspicitur. V. 5, *Ογδωάτη*.] Præteritis 2 & 3, itemque 5 & sexto, diebus, vt mediis, venit ad octauum & nonum, quos recte vtiles dicit crescentibus: nam humores alit crescentia Lunæ. V. 7, *Ενδεκα*.] Decimo præterito, vndecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficum vocant. V. 8, *Ἡμῆρ*.] ὅς per synæresin pro *ὅσας*. V. 10, *Τῆ*.] i. *ζωήτης ἀραιπότητος*, pro *ἀραιπότης*, in aere pendens. V. 11, *Ἡμέρας*.] Quidam legunt *ἐνπληρία*, vnico vocabulo, & dicunt ita vocari xxii diem, quasi cumulatam & adauctam. V. 13, *Μελὼς*.] Ait xviii diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. vetant enim sementem facere in solo humidiorē iusto. Contra plantas ferere præcipiūt pluuiis etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem *τρισημέδω καὶ τῶ μωδὸς ἱσταμένω*, qui dicitur alias *τρίτη ἡμέρα διήκω*. V. 15, *Ἐκτη*.] Præter vulgatum morem vocat 16 diem, *ἑκτὴν μέστω*, quum alias dicatur *ἑκτη ἡμέρα διήκω*. Est autem hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decreſcente nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humido semine femellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decreſcente Luna semen minus humidum est quam crescente. V. 17, *Οὐ πῆρ*.] ἔτ' ἀρ' ἄρ' αἰμ. αὐτῆς. id est, non est vtile puellis, vt tum contrahant nuptias, quia a plenilunio cœpit iam humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. V. 24, *Ταμνίμω* hoc loco *δύναμις*, non Occidere, vt vulg. interpr. V. 25, *Εἰκοδ*.] Sic vocat vigesimum diē, quod summa dies sit *μωδὸς μετασπύτης*, diebus 2 φθίνοντος continuo insequentibus. V. 26, *Γένεα*.] Hic pro *πενήκωτος* nonnulla exem-

exemplaria habent *πινυμῖος*. V. 27, *Εὐθλίη*.] *πτεῖς*. vocat diem 14 *πτεῖς δα μίσω*, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, eiusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia cū tunc propter humoris abundantia mitiora sint, facilius cicurantur.

Pagina 60, v. 3, *Τετράδι*.] Quartum diem a fine mensis & decimum quartum, vel (vt alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium lædunt corpora. Qui laborant cholericiis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra. V. 7, *Πέμπτε*.] Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cuius rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furæ obambulent, & pœnas expetant a sceleratis hominibus. V. 10, *Μίσση δ'*.] Monet Poeta fruges ventilandas a plenilunio, quia sub id tēpus excitatur ventus, & aura siccior est. Prodest aut̃ importari frumentum siccius: nam madidum importatū statim corrumpitur. V. 12, *Βάλλειν*.] *ύλοτ*. lubet secari ligna ad thalamos & naues, quod materia quæ cæditur decreſcente Luna, firmior sit; quæ vero crescente Luna, illico putrescat. V. 13, *Νήϊα*.] In quibusdam exempl. interiicitur hic versus, *τῆμος ἀδὴ καὶ τῆ πάλι τμηθῆσαν σιδήρῳ*. Sed quoniam is supra habetur pag. 34. v. 12. abundare omnino videtur. V. 15, *Εἰνάς*.] Nona dies media, i. xix. meridianæ, melior est. *ἐπιδέσσω* adverb. pluralis numeri, vt *αὐτοῖς*. Quidam legunt *ἐπιδέσσω* Deriuatur a *δέσσω*, crepusculum.

V. 16, *Πρωπίτη*.] Prima nona dies, scilicet a principio mensis, innocua est propter ter geminū aspectum, cum sol abest a signis.

V. 18, *Αἶεσι*.] *ἔποτε πάλιν*. Prouerb. Nullus dies omnino malus.

V. 19, *Παῦρε*.] Loquitur de xix die mensis, biduo nempe ante *ἐν λυγῆ νύκτι*. V. 20, *Ἀρξάδης*.] Græcismus pro aperire domicilium.

V. 23, *Εἰρύμ*.] *παῦρ δ' εἴ*. id est, pauci certe seruant hoc dierum discrimen, pauci norunt quisnam dies præstet. V. 24.

Τετράδι.] Diem xiv intelligit. V. 25, *Μίσση*.] *παῦρε δ' αὖτε*.

Ἐκκλῆσις hic est: nam ad dies referri debet, vt sit sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes fiunt principio postremæ quartæ. Versu 27, *Αἶδι μὲν*.] Epilogus est præceptorum. Est igitur considerandum quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

V. 28, *Αἶ δ'*.] *μισέδουπον* promiscuum

14 IN HESIODVM
miscuum sonat. ἀνέροι autem videtur Politianus vertisse e-
mortuos dies. Et Homerus somnia vocat ἀνέροι, quasi dicas
inania

Pagina 63, v. 1, "Αἰῶν.] Hic videmus Hesiodum non vbi-
que secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem
& consuetudinem hominum. V. 2, "Αἰῶν.] Prouerb. Dies
non erca & parens. V. 3, Τάων.] Bene, inquit, habebit, qui ser-
uauerit discrimina rerum. Adiecit tamen correctionem, quod
alii alias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis est, i. ille
non peccabit, qui non violabit ea, quæ religiose & vtiliter con-
stituta sunt. Nam Dii facient iis, qui natura recte vtuntur,

BREVES ANNOTATIONES
in Scutum Herculis.

INSCRIBITVR hoc Poema proprio nomine Herculis scu-
tum, quod eius præcipua sit hic descriptio. Rei autem argu-
mentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis bo-
ues, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum
defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire
vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœnas sumpsis-
set. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem au-
tem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphitryo: hic reuersus
a prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens.
Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphicium, ex Ioue vero
Herculem: qui cum auriga Iolao proficiscitur aduersus Cygnū,
Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur.
Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad
Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque
pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit
ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam The-
mistopoen.

Pagina 63, v. 6, Ἄνδρ.] Dubitari a multis solet, quid sibi
velit hoc ἀνδρς initium, quod & abruptum videtur, & obscu-
rum, ideoque varie absurdeque a multis est expositum. Nos igi-
tur ex Gul, Cantero declarationem eius euidentem adferemus
(cuius ille I. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua om-
nis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo al-
tius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Bæo-
ticiis

ticis enumerat, scripsit etiam μεγάλας ἰοίας, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroïnas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel vnam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἰοίαι, quod singulæ similitudines ab his vocibus, ἡ οἷν, inciperent: sicut & in Homeri Bæotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut ἡοῖαι posteriores Poetæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarent. quam hoc modo celebraverit: ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur ἡοῖων fragmentum est, quod hodie extat, Scutum Herculis, quo vna comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab ἡ οἷν, sicut etiam reliquæ, incipit. Exemplum vnum & alterum ab interprete Pindari citatum adducam: Ἡ οἷν, Ἰερὴ πικρὸφρων Μυκιοῖκη, Ἡ τίς Εὐφημον γαμβρόχῳ, &c. & Ἡ οἷν Φθίη Χαρίτων ἀποχρῆστος ἔχουσα Πλευεῖ παρ' ὕδαρ καλὴ ναῖσσις Κυρήνη, &c. Hoc omnino simile est nostrum illud, Ἡ οἷν ἀσπλιποδῶσα &c. Vnde patet error scholiastæ Græci Tzetzi, qui non ἡ, sed ἡ legit, ac οἷν vel per admirationem dictum, vel superflue positum putat. Nec melius sane interpretes, qui *Hæqualis*, vel *qualis illa* exposuerunt, cum, ut nos vertimus, verba sonent, *Aut qualis*, inepte quoque ὡς ἰοίαι quidam *Matutinas* vertit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & scutum Herculis vocatur, quod eius præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autē Poeta a commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfecitorem Thebas secuta est. V. 20, Νόσφι.] Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

Pagina 64, v. 11, Αἰδράσι.] Legitur etiam φυνύσαι. V. 18, Εὐνῇ.] Sunt exempli, quæ habent Εὐνῇ ἐν φίλ.

Pagina 68, v. 19. Ὁς ἀσπλιπ.] Multa exemplaria & quædam mss. pro δῆμος hic habent δῆμος, non sine magno sædoque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὁς ἀσπλιπὶ δῆμος σφίπρον σφίτ. V. 21, Σχέτληος.] Hic etiam pro μάλα c. Palat. cod. reposuimus πάλαι, ut constat

constet verſus. V. 23, Αὐτῶς.] pro ἐπιτίλλειτ legitur etiam ἐπι-
τλιν. mſ. Palat. priori aſſentitur.

Pagina 71, v. 6, Ηἵη.] ita cod. Palat. Alii ὦ ἦ. V. 17, Φυ-
λάειν.] Palat. φέρει. V. 19, Θυμαί.] Nonnulli codices ha-
bent μύθω.

Pagina 72, v. 7, Κάββαλ.] Eſt alia lectio, quæ pro δ' ἐν τοῖς, ut eſt in Palat. habet δ' τοῖς ἰοῦται. V. 16, Χιροί.] Sequitur iam clypei Herculis elegantiffima & admirabilis deſcriptio In mſ. Palat. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus eſt titulus huic verſui, δόχ' τ' ἐπιγράμματος τῆς αἰσίδος. quaſi vero præcedentia non pertineant ad idem opus. V. 20, Λαμπρό-
μερον.] Alias κυανόδ.

Pagina 75, v. 3, Σειρίς.] Quidam malunt, μελαίνη: eadem ta-
men lignif. V. 4, Εὐδ.] Eſt hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ, αἰσίωνος q. d. proſecutio, vel properſecutio. Interpr. ἐν τούτοις
φησὶν ὡς καὶ αἰσίωνος καὶ ὀπιθοδίωνος, ὡς ἔτις θηαὶ ἐξωρεαφημέ-
ται καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι ποτὶ μὲν δῖον κτανεῖ, & καλεῖται τὸ αἰσίωνος,
ποτὶ δ' δῖον κτανεῖται, καὶ καλεῖται τὸ παλίωνος. Igitur παλίωνος eſt,
quum ii qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant, verſa
Martis alea infeſtantur. Huic loco ſimilis eſt ille apud Virgil.
cum Troiana pubes pugnæ ciet ſimulacra ſub armis: Inde alios
ineunt curſus alioſque recurſus Aduerſis ſpatiis. Et nunc terga
fugæ nudant, nunc ſpicula vertunt Inſenſi, &c. V. 15, Αμφιτρ.]
Sunt cum Palat. qui legant θωμάς. V. 17, Κυανία.] idem Pal.
& quædam alia exemp. habent Κυανίοι.

Pagina 76, v. 3, Τοὶ δ'.] Alii malunt κ' πόντε, & irascebantur,
ſeu incendebantur. & ita Palat. V. 5, Εὐδ' ὡς.] Alludit ad
pugnā Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi. V.
13, Ἀρκίον.] Alia exempl. habent Θυρόντε.

Pagina 79, v. 1, Ἰμειβν.] Deeſt fortāſſe articulus ὁ. vel ſimi-
le quippiam, ad explendum verſum. non aliter tamen Palat.
V. 15, Εὐδ' ὡς.] Perſeum clypeo anteuolantem fingit. V. 21,
Χάλας.] Quædam exempl. habent, νόημα ποταῖο. Palat. νόημα
ἐπ' αὐτό. V. 26, Κῆτ'.] Orci galeam inuiſibilem facit.

Pagina 80, verſu 15, Μάρνανθ'.] Quidam legunt δ' π.
V. 18, αὐδρὶς.] Alii malunt, γῆρας τ' ἐμὲ μαρπῶν. V. 25, Αἶμα.]
Legitur etiam μαρπῶν. ſed cum μαρπῶν melius fuit ver-
ſus. Et ſupra etiam pag. 80. eſt ἰμῶν μαρπῶν. & pag. 84, ἰμῶ-
ν μαρπῶν.

Pagina 83, v. 4, "Απεπος.] Vel, ἀπ' ἄρ' ἤγε, vt Palat. V. 21, Χερσίν.] vel ἀγλαΐας, vt idem liber.

Pagina 84, v. 9, Αἰχμῆς.] Nonnulli codices habent κερμίδων, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδίδη, καὶ δὲ ἀκαρπίαν ὑβόχρη. V. 11, Οἱ δ' ἄρ' ἐν.] Pro ἐπὶ πάλον Palat. & alii legunt ἐπὶ πον. V. 13, Οἱ δ' αὐτ'.] In hoc & quarto deinceps versu pro ἑς πάλῳ est in nonnullis codicibus ἐν πάλῳ. V. 24, ἑρμῶι.] Legitur in Palat. ἀπαλύξαι.

Pagina 87, v. 21, Καί σφ.] Alias φωνήσας. V. 25, Ἀλλο.] Legitur etiam, Ἀλλο δὲ τοῖς ἵπποισι ξιρίω.

Pagina 88, v. 3, Αὐτός.] Quædam exemplaria, inter quæ Pal. habent ἐπὶ ὧτε, pro ἐπὶ ὧ. V. 14, Αἰγίδ'.] ἀεισιπάχης, idem cod.

Pagina 91, v. 8, Παντ'.] Notandum est hic πάντες poni priore longa, vt & infra pag. 98. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba sequi. V. 16, Ἡίοχρ.] scribe cum Palat. ἑμῶν. V. 18, Ὡς δ' ὅτ'.] Comparatio hæc est Homero frequens.

Pagina 92, v. 1, Καδ δ'.] Hoc Homero & Virgilio semper signum cladis est. V. 16, Τὺς.] ἀσείρουσι Palat. V. 18, τὴν ὥρην.] Hic ὀρυγμαδὸς legebatur.

Pagina 95, v. 5, Οὐδ'.] Scholiastes Græcus Tzetzes scribit Seleucum quendam legere χαλκός, vt de hasta intelligatur. nam scutum, inquit, non erat æneum. V. 15, Αὐτός.] Aut retinendum ἐπὶ ὧτε, vt supra, aut ἀσείρουσι, vt in Palatino. V. 21, Οὐρῇ.] Legitur etiam μεσυχών.

Pagina 96, v. 12, Ὡς ἴφ. Palat. Ἄρης. V. 20, Ἔσσυτ'.] mss. Ἡεκαλή. editi quidam Ἡεκαλῆ.

BREVES ANNOTATIONES
in Theogoniam Hesiodi.

Pagina 3, v. 5, Καί τε λ.] In nonnullis exemplaribus est Τεμενοίο. Et vers. sequenti quidam diuidunt ἵππε κελύης.

Pagina 4, v. 8, Θείω.] Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείωμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poeta utatur verbo κλείειν. Quid si vero legamus ὅς κλείοιμι; V. 24, Ἀρχῆμ.] Altera lectio, ἀγρυσσι, videretur fortassis melius conuenire. si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus, idem

idem nempe qui est. V. 10, Σφαῖ δ' αὐτοῖς ἀποδοῖναι καὶ ὕψους αὐτὴν αἰεῖδιν: qui commodè effici non potest, si legamus λήγρυσσι, nisi ita exponamus: καὶ λήγρυσσι αἰεῖδης, sub. αὐτὴν ὑμνεῖσαι.

Pagina 7, v. 8, Ἡ δ' ἔπικ.] Secundum quosdam esset scribendum κροῖστος, quod στος corripiatur: sed non assentiuntur veteres codices. V. 9, Μίμεβλ.] Ald. edit. habet μέλισται: Germ. μέλισται. Venet. μεμύληται. Sed notum est ex Homero, μεμύλην) contrahi in μέμβλισται.

Pagina 12, v. 5, Βεγντ.] Hæc lectio Latinorum Poetarum testimoniiis confirmatur. Altera autem ἀπεργνῶν habet pro σπερπῶν. V. 10, Κυκαλ.] al. ἰών, al. ἱών. patet autem legendum esse ἱών, pro ἱών per dīxetis.

Pagina 15, v. 25, Μηδία θ'] Non video quomodo ἀδύμνητον ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exemplari Venediensi excus. ἀδύμνην, & in interpretatione Lat. pro ferrum, ferro reponere. Nam κρόβαλ, & quæ sequuntur, de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt. Ibidem q. Ηπίεργον

Pagina 16, v. 19, Φάσκι] Τυπίνοντες quidam exponunt nocentes. sed iudicet lector num potior sit interpretatio, extendentes, scilicet manum.

Pagina 19 v. 9, Αηθην.] Alii legunt λιγόν: & fortasse non male. Sicut etiam vers. sequenti magis convenire videtur φόβους quam φόβας, quia supra in Aspidē coniunxit etiam Poeta hæc duo φόβος & αἰδοφροσύνη p. 75. V. 20, Γαίη.] Lege Κυτώ. V. 25, Πρωτότ'] Quædam exemplaria habent Εὐκροῖτη.

Pagina 20, v. 24, Ωκείης.] Alias καλλιπάρης.

Pagina 23, v. 15, Μιχθίς.] Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9 versibus superius, post illum Εὐμελάκωδ', cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa. neque in his recensetur Callirhoe. Quocirca nos Guliel. Cantarum sequuti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quæ tota reperitur pag. 72. v. 19. Κύρη δ' Ωκίαν.

Pagina 27, v. 17, Εὐβω.] In nonnullis exemplaribus est Ἀλδισκος, pro Ἀρδισκος.

Pagina 28, v. 14, Οἱ δὲ ἐκ.] Legitur etiam ὅσι πατρὶν. V. 19, Κρίω.] Omnino legendum est & corrigendum, Κρίω δ' Εὐρυβίη: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creō, &c. Nam vir Creus recen-

recensetur supra in catalogo filiorum Cæli & Terræ, p. 11, v. 27. Eurybiæ autem mulieris fit mentio pag. 19, v. 21, Εὐρυβ. vbi ex Ponto & Terr. prognata dicitur. Porro in hoc versu προίκτιν, legitur etiam πίκτιν ἐν φιλ. V. 21, Πέρσιω 9.] Legitur etiam ὅς πάσαισι. V. 23, Ἀργέτην.] Alias λαίψηθη κλέδθον.

Pagina 31, v. 9 Μηπν.] ἀπὸ ῥῆμασιν reposuimus pro ἀπὸ ῥήσιν, Helychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro carere, accipere.

Pagina 32, v. 5, Ἐρδων.] vel Πίζων. V. 18, Ἐν τ' ἄν.] Hic pro ἔνθ' reposuimus ἐν τ', & pro ἔν κ', ἄν κ. V. 24, Ἐθῆν.] Aut legendum est πῶς pro ῥῆσι, aut pro παρεχόμεναι aliud verbum reponendum videtur: certe ὅσι παρεχόμεναι sensui aptissimum esset. V. 26, Ῥέκ.] Quidam malunt, φέρεν χροῖων τε, τεκιδσι δὲ πῦθι.

Pagina 35, v. 5, Βουχλ.] Fortasse pro βουχλία metri causa repositum.

Pagina 36, v. 14, Κρήτη.] Iudicet lector, num recte additum sit ἐν V. 27, Ἡὺξεν.] Nonnulli codices habent ἐπιπλομένην δὲ ἐν αὐτῶν.

Pagina 39, vers. 10, Οἱ οἱ.] Pro ἀπμνήσ. legitur & ἐπμνήσαντο.

Pagina 40, v. 17, Δαοσάρδν.] Finis huius versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζῆλος νόον ἐξαπαπίσκων: vbi Ζῆλος nullo modo ferri potest. de ἐξαπαπίσκων autem (quod tanquam ab ἐξαπατῶ deductum videtur) lectori iudicium relinquimus.

Pagina 44, vers. 4, Ἀμφι.] pro νιοθῆλεις quidam reponunt νιοθῆλιδ, vt iungatur cum πίνης. V. 19, Οὐλομένης.] Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum iniuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομένης πινίης ἀσύμφορῃ, ἀλλ' ἀνέχρησι. Perperam etiam σύμφορῃ exponitur in vulgat. interpr. Commoda, cum significet Comitantia, vt in illo eiusdem Poetæ loco, in Εργ. pag. 24, Λιμὸς γάρ τε πείμπ. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxur sunt affecclæ.

Pagina 48, v. 20, Φαίνετι.] Pro ἐναντίοι potest etiam legi ἐναντίον. V. 22, Ἐσφάος.] Pro ἀπὸ legitur etiam ὑπὸ: & fortasse rectius, vt eius aspiratio fulciat præcedentem syllabam.

Pagina 51, v. 1, Σῆς δ.] Est & alia lectio, Σῆσι δὲ ἐπιφθροσύνῃσιν. V. 2, Ἀψορρ.] Coniunximus δὲ cum præcedenti voce ἀψορρῶν.

ἄψρρον, vt videlicet sit aduerbium motus, non autem coniunctio δὲ, quæ iam est in præcedenti versu. V. 18, Πίττας.] pro πῆσας, Steph. editio πῆσας. quæ minus placet. vide pag. 55, versu 4.

Página 52, v. 18, Πῆσας.] Legitur hic etiam, μέγας ἰὼν δὲ π. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, vt iam antea vidimus pag. 48, v. 22, Εὐφάος. V. 21, Σὺ δ'.] Quidam malunt ἐσφράγιζον, quam dictionem Hesych. exponit ἰδδνωω, id est, iactabant, ciebat, mouebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

Página 56, v. 9, Ασμφ.] legitur & ἄσων ἰούσκη.

Página 58, v. 25, Τῆ δὲ.] σιδηρή scribendum, sed per σιδηρήσαν legendum σιδηρή.

Página 59, v. 14, Ἀγρίλης.] Alii malunt Ἀγρίλης: quod videtur tum in fœminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendum ἔνεκα. Quid si vero Ἀγρίλης legeremus? V. 26, Ὅς κεν.] ἀπὸ λείψας, ab ἀπὸ λείβω. Quidam tamen ab ἀπὸ λείβω deducunt, & relinquentes exponunt.

Página 60, v. 8, Εὐθαδέ.] Legitur & λαίγιος.

Página 63, v. 2, nonnulli legunt κακπεργῶ δρᾶν.

Página 64, v. 1, Τρίας.] melius fortasse sic quam vt alia exempl. habent, Τρίας δ' αἰδής, cum qua lectione versus constare non potest. V. 21, Νέσφι.] Malim Ζεφύρου π cum plerisque aliis. Nam superius pag. 28, separauit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφύρου π, aut superius coniungenda hæc duo Ἀργίστην & Ζεφύρου. V. 23, Αἰ δ' ἄλλαι.] Multa exempl. habent μεψαύρας, quod vocabulum Hesychius exponit, αἰ μεψαύρας ἄμμεσι, ἢ καὶ φασί προαί.

Página 67, v. 7, Γαίης.] Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζεῶν. V. 26, Αἴτ'.] Quidam scribunt αἰαίους, spiritu leni: nonnulli etiam exponunt, decorant, speciosa faciunt: quod nimirum Horæ dicuntur pulchritudinis Deæ.

Página 71, v. 6, alii φαίδμοι Ἐρμῶν. V. 22, Ὀλβιος.] Legitur quoque ἀπανάτοισι πλίσσας.

Página 72, v. 1, Ἡ δὲ οἱ.] in particula δὲ sustentatur aspiratione sequentis dictionis. V. 26, Ἀντίε.] Reperitur etiam ἀντιίδε.

Página 75, v. 25, Ἀχαιοι.] In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα, & κακπεργῶ, scribuntur vt propria nomina.

VARIÆ LECTIONES AD

Hesiodi opera & dies, quatum in Annotationibus nulla facta mentio.

P. 3, v. 17, *ἀέπειρον*.

P. 4, v. 25, *πικιλομήτης*: sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

P. 7, v. 11, ms. Palat. -- *ἀγανότης δὲ θεῆς εἰς ὧπα εἰσποιν* *Παρθενικῆς*, i. *παρθένῃς*, vt habent glossæ.

P. 11, v. 7, *θεοὶ ζώσκειν*: vt paulo antep. 8, v. 12.

P. 12, v. 8, *ἐπιχθόνιοι*.

P. 15, v. 11, elegantius Palatinus, *τὸς ἔπος*, i. *πολλὰς*, inquit interpres. Versu 24, *βάζοντ'*] ita ms. Palat. *βάζοντε* *ἀντ' τῷ βάζοντες*, dualis pro plurali, inquit Tzetzes: vt apud Homerum, *ὦ Λύκιοι πόσι φάμετ' νῦν ῥοοὶ ἐσόν*; alii, *βάζοντες ἐπίοσι*. & ita legisse videtur Moschopulus, qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est. alii *ἐπίοσι*.

P. 16, v. 9, ms. Pal. *ἴτω*.

P. 19, v. 15, *θυλῆς* vterque Palat. V. 24, vet. cod. Palat. *ἀπήνευ*, quemadmodum & Eustathius.

Pag. 20, vers. 17, *βασιλῆων* synizesis *τῷ η καὶ τῷ ω*. in Pal. supra *η* adscriptum erat *ι*.

P. 23, v. 28, *δὲ σ' εὔς*.

P. 24, v. 19, vet. Pal. *αὐτολβί-*

ω, θύρσος δ' ὥς ἔλβω. in altero tamen dandi casu.

P. 27, v. 3, in v. Pal. *ἀλιτμήνῃ*, in alio *ἀλιτμήνῳ*.

P. 28, v. 7, malim cum vet. & recentiore Palat. *ἐπὶ σμικρῇ*: quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

P. 31, vers. 10, hic versus in Homeri & Hesiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur, *Γυμνὸν τ' αἰμαῖν ὄταν ὤρεα πίνω πέλονται*. in ms. Pal. *αἰμαῖν ἰ. στυγροῖζεν ἢ θερίζεν*.

P. 35, v. 15, ms. & Palat. & alii *ὁμωρεθῶ*.

P. 39, v. 1, Eustathii lectionem *ἐκ' ἀλῆα*, propter teporem, seu teporis captandi gratia, confirmat simile hemistichiū infra, 43, 26, *καὶ ἐκ' ἡδ' ἡρότων*. vbi vt quinta versus regio *σπῶδαῦ* habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapæstum habet pro dactylo seu *σπῶδαο*: quomodo & prima regio apud Homerum *Βορέης καὶ Ζεφύρος*: item, *Πλόνος καὶ μενηστῆς*: & apud Virgil. *Fluviorum rex Eridanūs*. Quamquam & synizesis in istis potest statui; vt in Homericō illo, *Θέρηνες ῥήξεν θῆων ἀμφὶ σῆρας*. qua de remouit etiam Hephestio.

P. 44,

P. 44, v. 18, προαίμεν discrete Palat. ζιφύμεν legit, & gloss. αἶδος αἰόμεν. V. 26, Θῆτε, Venet. & Steph. exempl. edit. Θῆτ. reponendum ex MM. ss. Palat. Θῆτέ τ'. & ita legisse Moschopulum liquet.

P. 47, v. 23, msc. c. ἐνι καί τ' ἴο.

P. 51, v. 28, in vno ὡς σ' αἶγρον. in altero, ὡς σε κελύω.

P. 52, v. 8, al. τριήκοντα.

P. 55, v. 5. v. c. Palat. παρὸν γ' αἴπης: & μοχάκουσας al. κ' αἴποις. V. 12, αὐτόντος.

P. 56, v. 20, φημί ζυσι. ita c. v. alii φημί ξυσι. 9 v. τοι.

P. 59, v. 26, MM. ss. Γείνασθαι μάλα.

In Erg. 3, 24, scribe δ' ἦ δ' αἶψα: & 91, 21, πένυ ῥοι ζοι. H. Steph.

F I N I S.

Η ΣΙΟ ΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΤΑ ΕΤΡΙΣΚΟ-
ΜΕΝΑ ΑΠΑΝΤΑ.

— — — — —

HESIODI ASCRÆI

(OPERA QUÆ REPE-
RIVNTVR OMNIA.

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES.

MVsÆ ex Pieria carminibus celebrantes,
 Agite, Iouem dicite vestrū patrē laudātes,
 Quomodo mortales homines *sunt* pariter obscuri-
 que, clarique,
 Nobiles, ignobilesque, Iouis magni voluntate.
 Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
 Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
 Facileque corrigit incuruum, & superbum desiccāt
 Iupiter altitonans, qui sup̄imas domos incolit.
 Audi intuens & auscultans, & *pro iustitia tua* dirige
 iudicia
 Tu *Iupiter*. Ego vero Persam *fratrem* vera monebo.
 Non sanē vnum est contentionum genus, sed su-
 per terram
 Sunt duo. alteram quidem probauerit qui nouerit,
 Altera est vituperabilis: in diuersa autem animum
 distrahunt. [auget,
 Nam hæc *contentio* bellum exitiosum, & discordiam
 Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
 Immortalium consiliū litem colunt molestam.
 Altera vero, priorem. *i. prius* genuit nox obscura,
 Posuit vero ipsam Saturnius altiūgus, in æthere ha-
 bitans, [liorem.
 Terræ in radicibus & *quidem* hominibus longe me-
 Hęc & quantumuis inertem, tamen ad opus excitat.
 In alterum enim quispiam intuens ociosus
 Diutem, qui festinat arare, atque plantare,
 Domumque recte gubernare, æmulatur vicinū
 vicinus,

Ad

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ

Ἡμέραι.

ΜΟΥΣΑΙ Πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείεσσαι,
 Δεῦτε δὲ ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνέεσσαι·
 Ὅν περ Διὰ βροτῶν ἀνδρες ὁμῶς ἀφαιτί τε φαιτί τε,
 Ρητοῖ τ' ἀόρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκκηλι.
 Ρῆα μὲν γὰρ βερέασι, ρέα γ' βεράοντα χαλέπιδι·
 Ρῆα δὲ ἀρίζηλον μινύθῃ, καὶ ἄδηλον αἰέξῃ·
 Ρῆα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγνώστῃ κάρφει
 Ζῶς ὑψιθερεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθιδὼν αἰῶν τε δίκη δὲ ἰθύνει θέμιστας
 Τιμή· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μνηστῆρ' ἔμην.
 Οὐκ ἄρα μοιῶν ἔκλυ' ἐρίδων γένος, ἀλλ' ὅππῃ γαῖαν
 Εἰσὶ δύνω· τί μὲν κεν ἐπαγνέσσει νοήσας,
 Ἡ δὲ ὅππῃ μωμητὴ· Διὰ δὲ αἰδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἢ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆρ' ἐν ὀφέλλῃ,
 Σχετλίη· ἔτις τί μὲν γὰρ φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκῃς
 Αἰθανάτων βελλῆσιν ἐρυνπμῶσι βαρεῖαν.
 Τί μὲν δὲ ἐπέρλω, ποσὶ πέρλω μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρε-
 βεννή,
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι νάων
 Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·
 Ἢ τε καὶ ἀπαλαμνόν περ ὁμῶς ὅππῃ ἔργον ἐγείρει.
 Εἰς ἔπερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
 Πλάσιον, ὃς σπῶδει μὲν λυγρόμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
 Οἶκόν τ' ὅς θείαται· ζῆλαί δέ τε γείτονα γείτων

Εἰς ἄφρονον ἀπώδοντ' ἀγαθὴ δὲ ἔρως ἦδε βροτῆσι.
 Καὶ κεραμῶς κεραμεῖ κατέει, καὶ τέκτονι τέκτων, 25
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονεῖ, καὶ αἰοῖδος αἰοιδῷ.

Ὡ Πέρση, σὺ δὲ πάντα πῶ ἐνικάτ' ἑο θυμῷ.
 Μηδὲ σ' ἔρως κακὸς χαρίσθαι ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει
 Νείκε' ὀπιπλάοντ', ἀγορῆς ἐπακροῦν ἐόντα.

Ὡρὴ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε 30

Ὡ Λινι μὴ βίος ἐνδον ἐπ' ἑταῖρον κατὰ κήπη
 Ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει Δημήτερος ἀκτῶν.

Τῷ κε κορεσάμεν, νείκεα δὲ δῆλον ὀφέλλεις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δὲ σὸς κέτι δώτερον ἔσται

Ὡ δὲ ἔρδειν. ἀλλ' αὖθις διὰ κερνώμεθα νείκος 35
 Ἰθύνει δὲ κήεις, αἳ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.

Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ

Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἳ τῷ δὲ δικῶν ἐθέλῃσι δικάσῃ.

Νῆποι, καὶ δὲ ἴσασι νῶτα πλεόν ἡμῖσι παντὸς, 40
 Οὐδὲ ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον αἰθρώποισι.

Ῥηιδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡμᾶς ἐργάσαιο,

Ὡς πῶς καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχῃν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.

Αἰψά κε πηθάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ κατὰ θεῖο, 45

Ἔργα βοῶν δὲ δόπολοι καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν·

Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρύψε χολωσάμεν φρεσὶν ἡσιν,

Ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

Τοῦ δ' ἐκ αἰθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.

Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετιοῖ 50

Ἐκλεψὲν αἰθρώποισι Διὸς ὄψα μητιόεντος

Ad diuitias festinantem : bona vero hæc contentio
hominibus.

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:

Et mendicus mendico inuidet, cantorque cantori.

O Perſa, tu vero hæc tuo repone in animo:

Neque malis gaudens contentio animum tuum ab
opere abducatur,

Lites ſpectantem, ſoripq; auſcultatorem exiſtentem.

Cura namq; parua eſt [*i. eſſe debet*] litiumq; ſoripque,

Cui non ſit victus domi in annum repoſitus,

Tempeſtius, quem terra fert, Cereris munus.

Quo ſatiatus. lites ac rixam moueas [*rum*

De facultatib. alienis. Tibi vero nō amplius erit ite-

Sic faciendum. Sed rurfus diſcernamus litem

Reſtis iudiciis, quæ ex Ioue ſunt optima.

Nam nuper quidem patrimonium diuiſimus: aliaq;
multa

Rapiens ferebas, valde demulcens reges

Doniuoros, qui hanc litem volunt iudicaſſe.

Stulti: neque ſciunt, quanto plus dimidium ſit toto,

Neq; quam magnum in malua & aſphodelo bonū.

Occultatum enim habent dii victum hominibus:

Facile .n. alioqui vel vno die tantum operatus eſſes

Vt in annum quoque ſatis haberes, ocioſus etiam:

Statimq; temonem quidem ſuper fumum poneres,

Opera. v. bouum ceſſarent, mulorumq; laborioſorū.

Sed Iupiter abſcondit, iratus mente ſua,

Quia ipſum decepit Prometheus verſutus.

Quocirca hominibus parauit triſtia mala.

Abſcondit vero ignem: quem rurfus quidem bonus

Iapeti puer

Surripuit ad hominum uſum, Ioue a conſulto.

In caua ferula, fallens Iouem fulminib. gaudētē.
Huncque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:

Iapetionide, omnium maxime versute,
Gaudes ignem furatus, quodque animum meum
deceperis?

Id tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait, risitque pater hominumque dcūmque.
Vulcanum vero insignem iussit, quam celerrime
Terram aquæ miscere, hominisque imponere vo-
cem,

Et robur, immortalibus vero deab. facie assimilare
Virginum pulchram formam peramabilem. at Mi-
neruam,

Opera docere, ingeniose telam texere:
Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerē,
Et desiderium molestum, & membra fatigantes cu-
ras:

Imponere vero caninamq; mentē, & furaces mores
Mercurium iussit, nuntium Argicidam.

Sic dixit. illi. a. obtemperarunt Ioui Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus vtrunque claudus
Virgini verecundæ similem, Iouis consiliis.

Cinxit vero & ornauit dea glaucocula Minerua:
Circum vero Charitesq; deæ, & veneranda Suada,
Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptauit
Pallas Minerua.

At in pectore sane nuncius Argicida,
Mendacia, blandosque sermones, & dolosos mores
Collo-

Εν κείλῳ νάρηκι, λαθὼν Δία περπικέραυνον.

Τὸν ἧ' χολωσάμεν Θ προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,

Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἑμας φρένας ἠπεροπέουσας; SS

Σοῖτ' αὐτὰ μέγα πῆμα καὶ αὐδράσιν ἐσθόμενοισι.

Τοῖς δ' ἐγὼ αἰτὶ πυρὸς δάσω κακὸν, ὃ κεν ἅπαντες.

Τέρπωνται καὶ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφοραπῶντες.

Ὡς ἔφατ'· ὅκ δ' ἐγέλασε πατὴρ αἰδρῶν τε

θεῶν τε.

Ἦφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτι τ' ἄριστα 60

Γαῖαν ὕδρι φύρειν, ἐν δ' αἰθρώπῳ θέμεν αὐδῶν

καὶ θένος· ἀθανάτης ἧ θεαῖς εἰς ὧπα εἴσκειν

Παρθεναῖς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθλίῳ

Εργα διδασκῆσαι, πυλυδαῖδαλον ἰστὸν ὑφαίνειν·

καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χερσὶν Ἀφροδίτῳ, 65

καὶ πότον δὲ γαλέον, καὶ γυμνῶν μελεδῶνας·

Εν ᾧ θέμεν κυνέον τε νόον ἔσθ' Ἰπύκλοπιν ἦτος

Ἑρμείῳ λῶνγε Διόκτορον δὲ γὰφόντῳ.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' Ἰπύκτορ Διὶ Κρονίῳ ἀνὰ κῆλ.

Αὐτίκα δ' ὅκ γαίης πλάσσει κλυτὰς Ἀμφιγυήεις 70

Παρθένω αἰδοίῃ ἱκέλαν, Κρονίδεω Διὶ βελάς·

Ζῶσέ ἧ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἀμφὶ δέ οἱ Χάρειρές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ

Ὅρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ ᾧ πῶ γε

ὧραι καλλίχομοι σέφον αὐθεσιν εἰαρυνοῖσι· 75

Πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφῆρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη,

Εν δ' ἄρα οἱ στήθεσι Διόκτορος Ἀργαφόντης

Ψάδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους ἔσθ' Ἰπύκλοπιν ἦτος

Τεῦξε, Διὸς βαλῆσι βαρυκτύπε· ἐν δ' ἄρα Φωνίῳ
 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε ἣ τίωδε γυναικα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν
 Δῶρον ἐδώρησεν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπιὴν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Επιμηθεῖα πέμπε πατὴρ κλυτὸν δερχιδόνητον,
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν παχυν ἀγχιελον. οὐδ' Ἐπι-
 μηθεὺς

80

85

Εφράσθη ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς μή ποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ Ζηνὸς ὀλυμπία, ἀλλ' ἀποπέμψῃ
 Εξοπίσω, μή περ τι κακὸν θνητοῖσι γῆναι.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ὅττι χθονὶ Φῦλ' αἰθρώπων
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νῆσων τ' ἀργαλείων, αἵ τ' αἰδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ κατὰ γηράσκουσι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 Εσκέδασ' αἰθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Μοιῶν δ' αὐτόθι Ἐλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι
 Ἐνδον ἔμιμνε, πίθου ὑπὸ χείλεσιν, ἔδ' ἐθύραζε
 Εξέπη. πρὸθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθου,
 Αἰγιόχου βαλῆσι Διὸς νεφεληγερέτῳ.

90

95

Ἀλλὰ ἣ μυρία λυγρὰ κατ' αἰθρώπους ἀλάλη).
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη ἣ θάλασσα.
 Νῆσοι δ' αἰθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ὅττι νυκτὶ
 Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσι
 Σιγῇ, ἐπεὶ Φωνίῳ ἐξείλετο μηλιέτα Ζεύς.
 Οὕτως ἔπ' ἔτι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.

100

105

Collocavit Iouis consiliis grauiſtrepī. ſed vocem
vtique

Impoſuit deorum præco. appellauit autem mulie-
rem hancce

Pandoram: quia omnes cæleſtium domorū incolæ
Donū contulerūt, detrimentum hominib. curioſis.
At poſtquam dolum pernicioſum & ineuitabilem
abſoluit,

Ad Epimethea miſit pater inclytum Argicidam
Munus ferentem, deorum celerem nuncium. ne-
que Epimetheus [do munus

Cogitauit q̃ illi præcepiffet Prometheus, ne quan-
ſuſciperet a Ioue Olympio, ſed remitteret
Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus fieret.

Verum ille ſuſcipiens, cū iam malū haberet, ſenſit.
Prius namque in terra viuebant familiæ hominum
Sine & abſque malis, & ſine difficili labore,
Morbisq; moleſtis, qui hominib. ſenectam afferūt.
Mox enim in afflictione mortales conſenescunt.

Sed mulier manibus vaſis magnum operculum di-
mouens, [graues.

Diſperſit, hominibus autem machinata eſt curas
Sola vero illic Spes in infraſta domo *dolio*
Intus manſit, dolii ſub labris, neque foras
Euolauit. prius enim iniecit operculum dolii,
Ægiochi conſilio Iouis nubicogæ.

Alia vero innumera mala inter homines errant.
Nam plena quidem terra eſt malis, plenumq; mare.
Morbi autem hominibus tam interdium quā noctu
Vltro oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacite: nam vocem exemit conſultor Iupiter.
Sic nuſquam licet Iouis mentem euitare.

Cæterum

Cæterū si voles, alium tibi sermonē paucis absolūā
Belle ac scienter: tu vero præcordiis imposito tuis.

Vt simul nati sunt dii, mortalesque homines,
Aureum quidem primum genus diuersiloquenti-
um hominum

Dii fecerunt, cælestium domorum incolæ.

II quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
Sed vt dii viuebant, securo animo præditi,

Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senectæ aderat, semper vero pedibus ac manibus si-
miles

Delectabantur in conuiujs, extra mala omnia.

Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero
omnia

Illis erant: fructum autem ferebat fertile aruum

Sponte sua, multumque & copiosum: ipsique vltro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.

Verum postquam hoc genus terra abscondit,

II quidem diui facti sunt, Iouis magni consilio,

Boni, in terris versantes, custodes mortalium ho-
minum:

Qui quidem obseruant & iusta & praua opera,

Aerem induti, passim euntes per terram,

Opū datores. atq; hoc munus regale cōsecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea

Argentæum fecerunt cælestium domorum incolæ,

Aureo neque natura simile, neque intellectu.

Sed centū quidem annis puer apud matrē sedulam

Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ:

Cum vero adoleuisset, & pubertatis terminum at-
tigisset,

Pauxillum viuebant ad tempus, dolores habentes

Ob

Εἰ δ' ἔθελθες, ἑτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἔκκερυφώσω
Εὐ καὶ ὀπιζαμένως. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμοθεν γεγάασι θεοὶ θνητοῖτ' ἀνθρώποι,
Χρύσεον μὲν πρῶτις αἰ γῆος μερόπων ἀνθρώπων
Αἰθάνατοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. 119
Οἱ μὲν δ' ἔτι Κρόνον ἤσαν, ὅτ' ἐραυνῶ ἐμβασίλθουν·
Ὡς ἰε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ πε πόνων καὶ οἰζύος· ἔδ' ἐπὶ δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ γ' πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἐκπαθεν ἀπάντων. 121
Θνησκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ γ' πάντα
Τοῖσιν ἔλω· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρσρα
Αὐτομάτῃ πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἔθελημοὶ
Ἦσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεῖκεν τῷτ' ἦρος καὶ γαῖα κάλυψεν, 123
Τοὶ μὲν δαίμονές ἐσι Διὸς μεγάλας ἀβυλὰς,
Ἐσθλοὶ, ὀπιζόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἳ ῥα φυλάσσσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
Ἡέρα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
Πλαττόμεναι καὶ τῷτ' ἡέρας βασιλῆϊον ἔχον. 125
Δώτερον αὖτε γὰρ πολὺ χειρότερον μετόπι-
θεν

Αργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσέῳ ἔπε φυλὴν ἐναλίγκιον ἔπενόημα.
Ἀλλ' ἐκατὸν μὲν παῖς ἔπαυσε καὶ μητέρα κεδνῇ
Ἐτρεφέτ' ἀπάλλων, μέγα νήπιος, ὃ ἐν οἴκῳ. 130
Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ καὶ ἥβης μέτρον ἰκέιτο,
Παυρίδιον ζώεσκον δ' ἔτι χερόνον, ἄλγε' ἔχοντες

Αφρα-

Αφραδίας. ὕβριν γὰρ ἀπέσθαιλον σὺκ' ἐδυῶντο
ἀλλήλων ἀπέχθη ἔσθ' ἀθανάτους θερραπέυειν
Ἦθελον, ἔσθ' ἔρδην μακαρῶν ἱεροῖς ὅπ' βωμοῖς, 135
Ἦι θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἦθεα. τῆς μὲν ἑπ' ἄ
Ζῶς Κρονίδης ἔκρυψε, χολᾷμεν ὅ οὐκ ἐκα ἡμας
οὐκ ἐδίδου μακαρέας θεοῖς οἷ ὄλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τῶν γῆρος καὶ γαῖα κάλυψε,
τοῖ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται 140
Δούπεροι, ἀλλ' ἐμπης ἡμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζῶς ἣ πατὴρ τρίτην ἄλλο γῆρος μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίησ', σὺκ' ἀργυρῷ ἔδεν ὁμοῖον,
ἐκ μελιαῶν, δένον τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρης
Ἔργ' ἐμελε σονόεντα καὶ ὕβριες· ἔδ' ἐπὶ σῖτον 145
Ἦσθιον, ἀλλ' ἀδάμασθ' ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
Ἦπασσοι μεγάλη ἣ βίη ἔχειρες ἀπῆλοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅπ' σιδαροῖς μελέεσσιν.
τοῖς δ' ἐκ χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τι οἴκοι,
χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ἐσσε σίδηρος. 150
καὶ τοῖ μὲν χεῖρας ἐπὶ σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς ὄρωντα δόμον κρυερὰ αἶδαο,
νώνυμοι θάνατος ἣ καὶ ἐκπαύλης περ ἐόντας
εἶλε μέλας, λαμπερὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τῶν γῆρος καὶ γαῖα κάλυψε, 155
αὐθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ὅπ' χθονὶ παλαιοτέρῃ
Ζῶς Κρονίδης ποιήσας δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνθρώπων ἡρώων θείον γῆρος, οἷ καλέονται
Ἦμίθεοι, παρτέρῃ γῆρ' ἢ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ τῆς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ, 160

τῆς

Ob stultitias. iniuriam enim prauam non poterant
A se mutuo abstinere, neque deos colere
Volebant, neq; sacrificare beatorum sacris in aris,
Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem de-
inde

Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis diis qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultauit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
Iupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vchemens & robustum, quibus Martis
Opera curæ erant luctuosa, ac iniuriæ: neque vllum
cibum

Edebant, sed adamantis habebant durum animum,
Feroçes: magna vero, vis & manus inuictæ
Ex humeris prouenerant super validis membris.
His erant ænea quidem arma, æneæque domus:
Ære vero operabantur: nigrum autem nondum
erat ferrum.

Et hi quidem manibus propriis domiti,
Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors vero tametsi stupendos existentes
Cepit atra, splendidum vero liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum etiam aliud quartum super terram multo-
rum alumnam

Iupiter Saturnius fecit, iustius & melius;
Virorum heroum diuinum genus: qui vocantur
Semidei, priori generationi, per infinitam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna grauis,
Alios

Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmæam
terram,

Perdidit pugnantes propter oues ~~opes~~ Oedipi:

Alios vero & in nauib. super magnū fluctum maris

Ad Troiam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ:

Vbi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.

Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem
tribuens

Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.

Et hi quidem habitant securum animum habentes

In beatorum insulis, iuxta Oceanum profundum,

Felices heroes: his dulcem fructum

Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.

O si neque iam quinto ego interesssem

Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut
postea natus.

Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die

Quiescent a labore & miseria, neque nocte

Corrupti: graues vero dii dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.

Iupiter autem perdet etiam hoc genus varic loquē-
tium hominum,

Postquam facti circa tempora cani fuerint.

Neque pater liberis similis, neque liberi *patri*,

Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Neque frater amicus erit, vt antehac.

Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.

Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis

Impii, neque deorum oculum veriti. neque hi sane

Senibus parentibus educationis præmia reddent,

Violenti. alter vero alterius ciuitatem diripiet:

Neque vlla pii gratia erit, neque iusti,

Neque

Τὸς μὲν ἐφ' ἐπαπύλῳ Θήβη Καδμήϊδι γαίῃ
 Ὀλεσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο·
 Τὸς ἣ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θαλάσσης
 Ες Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἠϋκόμοιο.
 Ενθ' ἦτοι τὸς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε· 165
 Τοῖς ἣ διχ' αὐθρώπων βιοτὸν καὶ ἦθε' ὀπάσας
 Ζῶς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἔς πείρατα γαίης.
 Καὶ ποὶ μὲν ναίεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Εν μακάρων νήσοισι, παρ' Ωκεανὸν βαθυδύνῳ,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν 170
 Τελὸς τῶ ἔτ' ἐς θαλλοῖτα φέρει Ζεῖδωρος δῶκεα.

Μήκετ' ἐπεὶ ὦφελον ἐγὼ πέμπησι μετῖναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ περθε θανεῖν, ἢ ἐπὶ τα γυνεῶν.
 Νῦν γὰρ δὴ γῆμος ἐστὶ σιδήρεον· ἔδ' ἐποτ' ἤμαρ
 Παύσονται καμάτῳ καὶ οἰζύος, ἔδ' ἐν νυκτὶ 175
 Φθιρόμενοι χαλεπὰς ἣ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἐμπης ἔτι· σὶ μεμιξεταῖ ἐσθλὰ κακῶσιν.
 Ζῶς δ' ὀλέσθ' καὶ τῶν γῆμος μερόπων αὐθρώπων,
 Εὐτ' αὖ γ' ἀνόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παύδεσσιν ὁμοῖος, ἔδ' ἐτι παῖδες, 180
 Οὐδὲ ξείνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἐπῆρος ἐπύρῳ,
 Οὐδὲ κασίγνητος φίλῳ ἔσσε', ὥς το πάρος περ.
 Αἰψὰ ἣ γηράσκοντα ἀπὸ μῆσουσι πεκῆας.
 Μὲμψοντα δ' ἄρα τὸς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσιν
 Σχέτλιοι, ἔδ' ἐθεῶν ὅπν' εἰδότες· ἔδ' ἐμ' οἴγε 185
 Γηράνπου περὶ ποδῶν δὸτ' ἄρεπ' ἡμεῖς δοῖεν,
 Χειροδίνου· ἔπερος δ' ἐτέρῳ πῶλιν ἐξαλαπάξῃ.
 Οὐδέ τις Ὀρκευ χάρις ἔσσεταῖ, ἔπε δὲ καὶ,

Οὐτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον ᾗ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρα ἡμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς 190
Οὐκ ἔστι· βλάβη δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
Μῦθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἵπτι δ' ὄρκον ὁμείπει.
Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἱ ζυροῖσιν ἄπασιν
Δυσκέλαδος, κακὸς χαρτος, ὁμαρτήσας γερῶπης·
καὶ τί περ δὴ πρὸς Ὀλύμπου δατοῦ χροῖος ἀρυοδείης, 195
Ἀσκήοισιν Φαρίεσσι καλυψαμένω χροῖα καλόν,
Ἀθανάτων μὲν φῶλον ἵπτον περιλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δ' ᾗ λείπεται ἄλγεα λυγρὰ
Θνητῶν ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' ὅσον ἔστι δ' ἀλήκη.

Νυν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω φρονέεσσι καὶ αὐ-
τῶν. 200

Ὡς ἱρήξ πρὸς ἔειπεν ἀηδόνα ποικιλοδῆφρον,
Ἵψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ἐνύχεος μεμαρπῶς·
Ἦ δ' ἔλεον, γαμψοῖσι πεπαρμένῃ ἀμφ' ἐνύχεος,
Μύρετ'· τί δ' ὅγ' ἵπτικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχθρ' οὐ σε πολλὸν ἀ-
ρείων. 205

Τῇ δ' ἔτις ἦσ' αὐτῷ περ ἄγω καὶ αἰοῖδ' ὀνοῦσαι·
Ἀἴππον δ' αἰκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥ με μῆσω.
Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας αἰτιφείζων·
Νίκης τι εἴρεται, πρὸς τ' αἰχμασιν, ἄλγεα πάχρ.
Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ πανυσίπτερος ὄρνις. 210

Ὡς Πέρση, σὸ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφείλει.
Ἵβρις γάρ πε κακὴ δέλω βροτῶ· ἔδμεν ἐσθλὸς
Ῥηϊδίως φερέμεν διώαται, βαρυτὴ δέ θ' ἔτα' αὐτῆς,
Εγκύρζας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρη φη παρελθεῖν

κρείσσων

Neque boni. magis vero maleficum & iniurium
 Virum colent. Iustitia vero in manibus & pudor
 Non erit. Lædet autem malus meliorem virum,
 Verbis obliquis alloquens, periurium vero iurabit.
 Linior autem homines miseros omnes
 Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.
 Tumque demum ad cælum a terra spaciosa,
 Candidis vestibibus tectæ corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores
 graues [dium.

Mortalibus hominibus. mali vero non erit reme-
 Sed nūc fabulā regibus dicā, tametsi ipsi sapiant.
 Sic accipiter affatus est lusciniā canoram,
 Alte in nubibus ferens, vnguibus correptam:
 Illa vero misere, curuis confixa vnguibus
 Lugebat: eam autem imperioso ille sermone allo-
 cutus est,

Infelix, quid strepis? habet certe te multo for-
 tior: [tem.

Hac vadis, qua te duco, etiam cantatricem existen-
 Ccenam vero, si quidem libet, faciam, vel dimittam.
 Imprudens vero, quicumque velit cum potentiori-
 bus contendere:

Victoriaque priuatur, & præter conuitia dolores
 patitur.

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita auis.

O Persa, tu vero audi iustitiam, neq; iniuriam fove.
 Iniuria enim perniciofa est misero homini, neque
 bonus quidem

Facile ferre potest, grauaturque ab ipsa,
 Illapsus damnis. Via verò altera perueniendi

Melior ad iusta: Iustitia autem super iniuriam valet,
Ad finem progressa. passus vero stultus sapuit.
Cito enim abit iusiurandū vna cum prauis iudiciis.
Iustitiæ vero impetus tractæ quocunque homines
duxerint

Doniuori, prauis autem iudiciis iudicarint leges.
Hæc vero sequitur flens urbemque & mores popu-
lorum,

Aerem induta, malum hominibus adferens
Quiq; ipsam expellunt, neq; rectam distribuerunt.
At qui iura tam hospitib. quam popularibus dant
Recta, neque a iusto quicquam exorbitant,
Iis viget vrbs, populique florent in ipsa:
Pax vero per terram alma, neque vnquam ipsis
Molestum bellum destinat late cernens Iupiter,
Nec vnquam iustos inter homines fames versatur,
Neq; noxa: in conuiujs vero partis opib. fruuntur.
His fert quidem terra multum victum: in monti-
bus vero quercus

Summa quidem fert glandes, media vero apes:
Lanigeræ autem oues velleribus onustæ sunt:
Pariunt vero mulieres similes parentibus, liberos;
Florent autem bonis perpetuo, neque nauibus
Nauigant: fructum vero profert fœcundus ager.
Sed quib. iniuriaque mala curæ est, prauaq; opera,
Iis pœnam Saturnius destinat late cernens Iupiter:
Sæpeque vniuersa ciuitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem cælitus magnum adduxit malum Satur-
nius,

Famem simul & pestem: intereunt vero populi.
Neque mulieres pariunt, decrescuntque familiæ,
Iouis

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει, 215
 Ἐς τέλος ἐξεληθῆσθαι παθὼν δὲ τὴν ἡπιότητα.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
 Τῆς δ' Δίκης ῥότος ἐλκόμενης ἢ καὶ αἰσδρες ἄγῃσι
 Δωροφάγῃ, σκολιᾷς δ' δίκαις κέρνῃσι θημισαῖς.
 Ἥ δ' ἔπειτα κλαίει (αὖ πόλιν τε καὶ ἡγεα λαῶν, 220
 Ἡέρα ἐσσαμένη, κακὸν αὐθρώποισι φέρουσα
 Οἳ τὴν μιν ἐξελάσῃ, καὶ οὐκ ἰθείαν ἐνεύειαν.
 Οἳ δ' δίκαις ζείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνειναι δίκαις,
 Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθρῶπιν ἐν αὐτῇ· 225
 Εἰρήνῃ δ' ἀνὰ γλῶσσαν κυροτρόφος· ὅδε ποτ' αὐτοῖς
 Ἀρχαλέον πόλεμον τεκμαίρεται Δρύοπα Ζεὺς·
 Οὐδὲ ποτ' ἰσθδικαῖσι μέτ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλῆς δ' μεμηλότα ἔργα νέμων).
 Τοῖσι φέρει γὰρ καὶ πολὺν βίον· ἔρεσι δ' ὄρνυς 230
 Ἄκρη μὲν πεφέρει βαλάνους, μέσση δ' μελίστας·
 Εἰσοπκεῖ δ' οἷες μαλλοῖς κατὰ βεβρέχτασι·
 Τίκτουσιν δ' γυναικες εὐκράτα τέκνα γονεῦσιν·
 Θάλασσαν δ' ἀγαθῇσι θαλάμπερές· ὅδ' Ὀπινῶν
 Νείσων), καρπὸν δ' φέρει ζείδωρος δῶκεα. 235
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηλε κακὴ καὶ χέτλια ἔργα,
 Τοῖς δ' δίκῃ Κρονίδης τεκμαίρεται Δρύοπα Ζεὺς.
 Πολλὰ καὶ καὶ ζύμπα (αὖ πόλις κακὸν ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
 Ὅς τις ἀλιτρεῖν καὶ ἀπατάλα μηχανάσεται.
 Τοῖσιν δ' ὁρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων, 240
 Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν. ἀποφθινύθουσι δ' λαοί.
 Οὐδὲ γυναικὶς τίκτουσιν· μινύθουσι δ' οἶκοι,

Ζῆνός φρε δμοσύνῃσιν ὀλυμπίῃς· ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἦ τῶν γε σρατὸν Ὀρυῶ ἀπώλεσεν, ἣ ὄγε τείχος,
 ἦ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης δόποτι νύτῃ αὐτῶν.

248

ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς ἧ κατὰ φρεσὶ ζεθεῖ αὐτῶν
 Τῶνδε δίκῃ. ἐγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 Ἀθάνατοι λούρεσθιν ὅσοι σκολιῇσι δίκησι
 ἀλλήλους τρέψουσιν, θεῶν ὅπιν ὅκ ἀλέγοντες.

Τρεῖς γὰρ μύελοι εἰσὶν ὅππῃ χροῖ πολυβοτείρῃ
 Ἀθάνατοι Ζῆνός, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἷρα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 ἥερα εὐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

250

Ἡ δὲ τε παρθένος ἐστὶ δίκη, Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς εἰ ὀλυμπὸν ἔχουσιν.

255

Καί ῥ' ὅππῃ τ' αἰ τίς μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοάζων,
 αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
 Τηρύετ' ἀνθρώπων ἀδικον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 Δῆμος ἀποσταλίας βασιλῆων, εἰ λυγρὰ νοεῖ ὡς

Ἄλλῃ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέπνιες.

260

Ταῦτε φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθευς,
 Δωροφάγχι, σκολιῶν ἧ δίκῶν ὅππῃ πάγχυ λάθεσθε.
 Οἱ αὐτῶ κακὰ πύχει αἰὴρ ἄλλῳ κακὰ πύχων.

Ἡ δὲ κακὴ βελλή τῷ βελάσσει κακίῃ.

Πᾶντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας,

265

Καί νυ τῷσ', αἰκ' ἐθέλῃσ', ὅππῃ δέρκε', εἰ δὲ ἐλήθῃ
 οἴῳ δὴ καὶ τῶνδε δίκῃ πόλις ἐν τῇ ἔργῃ.

Νῦν ἧ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκην
 εἶλω, μήτ' ἐμὸς υἱὸς ἐπεὶ κακὸν αἰδρα δίκαιον

Ἐμμεναι, εἰ μείζω γε δίκῃ ἀδικώτερος ἔξει.

270

Ἀλλὰ

Iouis Olympii consilio. interdum vero rursus
Aut horum exercitū ingentē perdidit, aut murum,
Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hanc. ppe enim inter homines versantes
Dii vident, quotquot prauis iudiciis
Se mutuo atterunt, deorum animaduersionem non
curantes.

Innumeri enim sunt in terra multorum alumna
Dii Iouis, custodes mortalium hominum:
Qui sane & iudicia obseruant, & praua opera,
Aerem induti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,
Claraque & veneranda diis qui cælum habitant.
Et certe cū quis ipsam læserit, oblique iniurians,
Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: vt luat
Populus peccata regum, qui praua cogitantes
Alio desleclunt iudicia oblique pronuntiantes.
Hæc obseruantes ô reges corrigite sententias,
Corrupti: obliquorum vero iudiciorum prorsus
obliuiscamini.

Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans.
Malum vero consilium consulenti pessimum.
Omnia videns Iouis oculus, omniaque intelligens,
Et hæc certē (si quidem vult) inspicit: neque ipsum
latet

Qualenā hoc quoq; iudiciū ciuitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines iustus
Esse velim, neque meus filius: quando malum est
iustum

Esse; si quidem plus iuris iniustior habebit.

Sed his nondum finem arbitror impositurum Iouem fulmine gaudentem.

O Persa, cæterum tu hæc animo tuo repone,
Et iustitiæ quidem animum adiice, violentiæ vero obliuiscere prorsus.

Namq; hanc hominib. legem disposuit Saturnius:
Piscibus quidem & feris & auibus volucribus,
Se mutuo vt deuorent, quandoquidē iustitia carēt:
Hominibus autē dedit iustitiam, quæ multo optima
Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
Cognoscens, ei quidem opes largitur late videns
Iupiter:

Qui vero testimoniis volens periurium iurando
Mentietur, in iis delinquens immedicabiliter læsus est:

Eius vero obscurior posteritas postea relicta est:
Viri autem iusti generatio posteris præstantior.
Cæterum tibi ego bona sciēs dico, stultissime Persa.
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile est: brevis quippe via est, adcoque proxima:
Ante virtutem vero sudorem dii posuerunt
Immortales; longa vero atq; ardua via est ad ipsam,
Primumq; aspera: vbi v. ad summum vētum fuerit,
Facilis deinceps est, quantumuis difficilis fuerit.
Ille quidē optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
Cogitans quæcūq; dein & postremo sint meliora.
Rursus & ille bonus est, q. bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Animum adiicit, rursus hic inutilis vir est.
Verum tu nostri semper præcepti memor,
Operare, ô Persa, diuinum genus, vt te fames
Qderit, amet autem pulchre coronata Ceres

Vene-

Ἀλλὰ τί γ' ἔπω ἔολπι πλεῖν Δία περπικέραυνον.

ὦ Πέρση, σὸν δὲ ταῦτα μὲν Φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δὲ δῖπλῆθεο πάμπαν.

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,

Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖσι καὶ οἰωνοῖς πεπεινοῖς, 275

ἔσθην ἀλλήλων, ἐπεὶ δὲ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·

ἀνθρώποισι δὲ ἔδωκε δίκην, ἢ πολλὸν ἀρίστη

γίγεται, εἰ γὰρ τις καὶ ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν

γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοὶ δρύοπα Ζεὺς·

ὅς κε μαρτυρήσιν ἐκὼν δῖπιορκεν ὁμόσας 280

ψύσεται, ἐν δὲ δίκῃ βλάβας, νήκεσιν ἀάσθη,

τῷ δὲ τ' ἀμαυρότερη γυνὴ μετόπισθε λέλειπται·

ἀνδρὸς δὲ δῖορκεν γυνὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

Σοὶ δὲ ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.

Τὴν μὲντοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι 285

ῥηιδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δὲ ἐγγύθι ναίει·

τῆς δὲ δρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ παραιοῖθεν ἔθηκαν

ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτῶν,

καὶ τερχυὺς τ' πρῶτον· ἐπὴν δὲ εἰς ἄκρον ἵκηται,

ῥηιδίη δὲ ἥπιστα πέλει, χαλεπή περ ἔσται. 290

Οὕτως μὲν πανάρεστος ὃς αὐτῶν πάντα νοήσῃ,

φρασάμενος τὰ καὶ ἐπὶ τὰ καὶ ἐς τέλος ἥσιν ἀμείνω·

ἐσθλὸς δὲ αὐτὸς καὶ κείνος ὃς εὖ εἰπὼν τι πύθηται·

ὅς κε μήθ' αὐτῶν νοέη, μήτ' ἄλλῃ ἀκρούων

ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δὲ αὐτὸς ἀχεῖριος ἀνὴρ. 295

Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς

ἐργάζεο Πέρση, δῖον γένος, ὃ φράσσει λιμὸς

ἐχθάρη, Φιλήη δὲ εὐσεφάνος Δημήτηρ

Αἰδοίη· βιότῃ δὲ πλεῖν πίμπωλησι καλλιῶν.

Λιμὸς γάρ τινι πάμπαν ἀεργῶ σὺ μ' ὀφείλεις ἀνδρὶ. 300

Τῷ δ' ἵππεσι νεμεσῶσι καὶ αἵετες ὅς κεν ἀεργὸς

Ζῶν, καὶ φεύγουσι καὶ θύοις ἱκελος ὀρμῶν,

Οἳ τε μελισσῶν κάματα τρύχουσιν ἀεργῶν

Εὐδόντες· σὺ δ' ἔργα φίλ' ἔσῳ μέτρια κοσμεῖν,

Ὡς κέ ποτε βιότῃ πωληθῶσι καλλιῶν. 305

Εξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.

Καὶ τ' ἔργαζόμενοι, πολὺ φίλτερον ἀθανά-

τοισιν

ἔσονται ἢ δὲ βροτῶν· μάλα γὰρ συγίγιναν ἀεργούς.

Ἔργον δ' ἔστιν ὄνειδος· ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος.

Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσῃ ἀεργὸς 310

Πλεμπύων· πλεῖστον δ' ἄρετῃ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Δαίμονι δ' οἷος ἔησθαι τ' ἐργάζεσθαι ἄμεινον,

Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κπαίων ἀεσιφρονα θυμὸν

Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίῃ ὡς σε κελεύω.

Αἰδῶς δ' ὅσῃ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. 315

Αἰδῶς ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνε' ἢ δ' ἐνὶ νησὶ.

Αἰδῶς τι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δ' πρὸς ὀλβῳ.

Χρήματα δ' ἐχθρὰ πακτά, θεὸς δότω πολλὸν ἀμείναι.

Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὀλβον ἔληται,

Ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσεται, (οἷα τε πολλὰ 320

Γίγεται), εὖ τ' ἀνδρὶ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ

Ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ καλοπαίτῃ

Ῥεῖα τί μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινυθουσι δ' οἴκοι

Ἀνέρι τῷ, παῦρον δὲ τ' ὅππῃ χρονον ὀλβόν ὀπηδεῖ.

Ἴσον δ' ὅς τ' ἐκίπῃ ὅς τε ξείνονα κακὸν ἔρξει·

Ὅς τε

Veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames namque perpetuo ignauo comes est viro.
 Atque eundem & dii oderunt, & homines, quicum-
 que ociosus

Viuat; fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi, [esto,
 Vorantes. tibi vero opera mediocria obire gratum.
 Vt tibi tempestiuo victu impleantur horrea.

Ex laboribus aut viri euadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans multo etiam charior iam immortalib.
 Eris, quam hominibus. valde enim oderunt ociosos.
 Labor v. nullum dedecus, sed ignauia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te æmulabitur & ociosus.
 Ditescentem: diuitias vero & virtus & gloria comi-
 tatur:

Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius:
 Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum.
 Ad opus conuertens, victus curam habeas, vt te iu-
 beo.

Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & lædit & iuuat.

Pudor quidem ad paupertatem, audacia vero ad di-
 uitias. [liores.

Opes vero non raptæ, diuinitus datæ, multo me-
 Si quis enim & manib. per vim magnas opes traxe-
 Aut lingua spoliarit (qualia multa [ritæ

Fiunt, quamprimum lucri amor mentem deceperit
 Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dii, minuuntur. v. familiæ
 Viro illi: exiguum vero ad tempus diuitiæ adsunt.
 Par est *delictum*, si quis & supplicem & hospitem ma-
 lo afficiat:

Quique

Quique fratris sui cubilia ascenderit,
Secreti *causa* lecti vxoris, scelerata patrans:
Quique mala cuiuspiam fraude, deceperit orpha-
nos liberos:

Quique parentem senem misero in senectæ limine
Probris affecerit, grauibus incessens verbis:
Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum vero
Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum
animum.

Pro virili autem sacra facito immortalibus diis
Caste & pure, splendidaque crura adurito.
Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitū ieris, & quando lux sacra venerit:
Vt beneuolum erga te cor atque animum habeant,
Vt aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicū ad conuiuium vocato, inimicū vero finito.
Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope
habitat.

Si. n. tibi & negotium aliquod domesticum accidat,
Vicini discincti accurrunt: cinguntur aut cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bo-
nus commodum, [bonum.

Sortitus est præmium, quicumq; sortitus est vicinū
Neque sane bos interierit, nisi vicinus malus sit.
Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe,
rectaque redde,

Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
Vt indigens, & in posterum promptum inuenias.
Ne mala lucra captes: mala lucra æqualia damnis.
Amantem te ama, & iuuantem te iuua.
Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.

Datori

"Ὅς τε κασιγνήτιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνοι,
 Κρυπταδῆς Δυνῆς ἀλόχου, παρὰ κείρα ῥέζων.
 "Ὅς π' ἐν ἀφραδῆς ἀλιτρεῖν ἐπαύρηται πικρὰ
 "Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἔπι γήραος ἐδῶ
 Νεικείῃ, χαλεπῶσι κατὰ πόμον ἐπέεσσιν. 330
 Τῷ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαμέτα, ἐς ἣν πελάτῳ
 Ἔργων αὐτ' ἀδίκων χαλεπῶν ἐπίθηκεν ἀμοιβῶν.
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Καδδύαμιν δ' ἔρδειν ἱερὰ θανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ κατὰρως, ἔπι δ' ἀγλαὰ μερῖα κείνῃ. 335
 Ἄλλοτε δὲ σπονδῆσι θυέεσσι πῖλ' ἀσκεδάει,
 Ἥ μὲν ὅτ' ἀνάξῃ, καὶ ὅταν Φάος ἱερὸν ἔλθῃ.
 "Ὡς κέ τοι ἵλαον κραδίῳ καὶ θυμὸν ἔχωσιν.
 "Ὅφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν πόν' ἄλλ'.
 Τὸν φιλέοντ' ἔπι δαῖτα καλεῖν, τ' δ' ἐχθρὸν ἑᾶσαι. 340
 Τὸν ἣ μάλιτα καλεῖν ὅς τις σέθεν ἐγχεῖται ναίει.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χεῖμ' ἐγχώριον ἄλλο γῆν',
 Γεῖπνες ἄζωσι ἐκίον, ζώσαντ' ἣ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 Ἐμμορέ τοι ἱμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτων ἐσθλῶ. 345
 Οὐδ' αὖ βοὺς δόποιοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς ἦη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτων· εὖ δ' ἀποδοσθ-
 ναι,
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, αἶκε διώηαι.
 "Ὡς αὖ χεῖρίζων καὶ ἐς ὕπερον δῶκειον εὐρύης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν. 350
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ παροσίοντι παροεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

Δώτη μὲν ἴς ἔδωκεν, ἀδώτη δ' ἔτις ἔδωκεν.

Δὼς ἀγαθὴν, ἄρπαξ ἧ κακὴν, θανάπιο δόττερα.

* Ὅς μὲν γάρ κεν αὐτὴρ ἐθέλων, ὄγε καὶ μέγα δόνη, 355

Χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρεπ' ὃν κτ' θυμόν.

* Ὅς δέ κεν αὐτὶς ἔληται ἀναιδέϊ φιπτήρας,

Καί περ σμικρὸν ἔόν, τὸτ' ἐπαχύνωσεν φίλον κῆρ.

Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ὅππ' σμικρὸν καταθεῖο,

Καὶ θαμὰ τῆσ' ἔρδοις, ἔρχα κεν μέγα κ' τὸ γυῖόν. 360

* Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέροι, ὅδ' ἀλύξεται αἰδοπα λιμόν.

Οὐδὲ τί γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδε.

Οἴκει βέλτερον εἶναι· ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφι.

Εὐδλὸν μὲν παρέοντες ἔλεσθαι, πῆμα ἧ θυμῷ

Χρηζέειν ἀπέον' ἔ. ἀσε φράζεσθαι αἰῶνα. 365

Ἀρχομένῃς ἧ πίθου καὶ λήγον' ἔ. κορέσασθαι,

Μεσότη φείδεσθαι· δφνὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.

Μισθὸς δ' αἰδορὶ φίλῳ εἰρημέν' ἔ. δέξιος ἔσω.

Καί περ κασιγνήτῳ γέλασας ὅππ' μαρτυρεῖσθαι.

Πίστις δ' ἄρα ὁμῶς ἔ. ἀπίστια ὠλεσθαι ἄνδρας. 370

Μηδὲ γυνὴ σε νόον πυγέσσει ἔ. ἐξαπατάτω,

Αἰμύλα κωτίλλεσθαι, τίλῳ διφῶσαι καλιλεύ.

* Ὅς ἧ γυναικὶ πέπειθε, πέπειθ' ὄγε φιλήτησι.

Μουσὸν γυνὴς ἧ πύις τῶλοι πατρώϊον οἶκον

Φερβέμεν· ὥς γ' ὡλῆτος ἀέξε' ἔ. ἐν μεγάροισι. 375

Γηραιὸς ἧ θάνοις ἔπερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.

Ῥεῖα δέ κεν πλεόονεσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.

Πλείων μὲν πλεόονων μελέτη, μείζων δ' ὅππ' ἡγήκη.

Σοὶ δ' εἰ πῶλ' ἔ. θυμὸς ἐέλδεσθαι ἐν φρεσὶν ἦσι,

* Ὡδ' ἔρδην ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι. 380

Datori namque est qui dat, non danti v. nemo dat.
Donatio bona, rapina vero mala atque letifera.
Quisquis etenim vir sponte sua *dederit*, et si multum
dederit,

Gaudet donando, & delectatur suo in animo.

Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,

Quamuis id sit exiguum, tamē vexat charū animū.

Si quidem enim & paruum paruo addideris,

Et frequenter istud feceris, mox quidem magnum
& hoc euaserit.

Qui vero partis adiicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum est, virum lædit.

Domi melius esse; quoniam noxium quod foris est.

Bonum quidem de præsentī capere: noxa v. animo

Egere abiente: id quod te cogitare iubeo.

Incipiente vero dolio, & desinente saturato te,

Medio parce: mala enim in fundo parsimonia.

Mercēs autem viro amico constituta sufficiens esto.

Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:

Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt ho-
mines.

Ne v. mulier te animo nates succincta decipiat,

Blande garriens, tuum inquirens tugurium.

Qui namq; mulieri cōfidit, confidit is quidē furib.

Vnicus vero filius seruarit paternam domum

Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.

Senex autem moriaris, alium filium relinquens.

Facile vero & pluribus præbuerit Iupiter ingentes
opes: .

Maiores plurium cura, maiores quoque accessio:

Tibi vero si opes animus appetit intra sese,

Sic facito: operamque operæ subinde addito.

LIBER II.

PLeiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem, arationem vero occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
Latent: rursus vero circumuolvente se anno
Apparent, primum ut acuitur ferrum.
Hæc utique aruorum est regula: quique mare
Prope habitant, quique valles flexuosas
Mari fluctuante procul pinguem regionem
Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
Nudus quoque metito: si quidem tempestiua omnia voles

Opera ferre Cereris, ut tibi singula
Tempestiua crescant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
Sicut & nunc ad me venisti, ego vero tibi non amplius dabo,

Neq; amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa,
Opera quæ hominibus dii destinarunt:
Ne quando cum liberis vxoreque animo dolens
Quæras victum per vicinos; hi vero negligent.
Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestes,

Rem quidē non facies, tu vero inania multa dices:
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo
Cogitare debitorumque solutionē, famisq; euitationē.
Domum quidem primum, vxoremque, bouemque aratorem,

Famulam non nuptam, quæ & boues sequatur:
Vtensilia vero domi omnia apta facito:
Ne tu quidē petas ab alio, illeq; recuset, tu v. careas:
Tempus

BIBΛION β'.

Πληιάδων Ατλαγυρέων ὀπιπλομένων
 ἄρχεαδ' ἀμηπύ· δρόπιο ᾧ, δυσομένων.
 Αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας πασάρας
 Κεκρύφαται, αὐτὴς ᾧ πεπλομένης ἐν αὐτῇ
 Φαίνονται, ταπρώτω χαρασσομένοιο σιδήρε. 385
 Οὐτὸς τοι πεδίων πέλεται νομός, οἳ τε θαλάσσης
 Εὐρύθιναι ἔασι, οἳ τ' ἀγχεα βροσθέντα
 Πόντος κυμαίνοντι· ἀπό περ θι πόνον χῶρον
 Ναιάπιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν ᾧ βοωτῆιν,
 Γυμνὸν δ' ἀμαδάει, εἰ χ' ὥρα πάντ' ἐθέλησθαι 390
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἔκαστα
 Ὡρίαι· μὴ πως τὰ μετὰ ζυχατίζων
 Πτώσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν αἰύσῃς.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμὴ ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι ἔσθ' ὀπιδώσω,
 Οὐδ' ὀπιμετρήσω· ἐργάζεσθαι νήπιε Πέρση 395
 Ἔργα ταῖτ' αἰθρώποισι θεοὶ διετεκμήρατο·
 Μήποτε σὺ πάθεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχάων,
 Ζητεῦης βίον καὶ γείονας· οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 Δῖς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς ἔασι πύλαι· ἡ δ' ἐπὶ λυπῆς,
 Χρήμα μὲν καὶ πηξέεις, σὺ δ' ἐτάσια πολλὰ ἀγορεύεις· 400
 Αἰεὶ δ' ἔσθ' ἐπίων νομός· ἀλλὰ σ' αἰῶνα
 Φερέσθαι χρεῖων τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλεωρίων.
 Οἶκον μὲν πρῶτα γυναικί· βοῶν δ' ἐσθ' ὀπῆρα·
 Κτητῶν καὶ γαιετῶν, ἥ τις καὶ βροτῶν ἐπιτο·
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἔχμενα ποιήσασθαι· 405
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἐσθ' ἐσθ' ἐσθ' ἐσθ' ἐσθ'

Ἡ δ'

Ἦ δ' ὥρῃ ὥρῃ μείβεται, μινύθη δέ τι ἔργον.
 Μηδ' ἀναβαλλέσθαι ἔς τ' αὖρον ἔς τ' ἔννηφιν.
 Οὐ γὰρ ἔτωσιεργὸς ἀνὴρ πῖμωλῃσι καλῶν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτη δέ τι ἔργον ὀφέλλει. 410
 Αἰεὶ δ' ἀμβρολιεργὸς ἀνὴρ ἅπασι παλαίῃ.
 Ἦμος δὲ λήγῃ μὲν ὁ ἥλιος ἡελίοιο
 Καύματι ὁ ἰδαλίμου, μελοπαρὸν ὁ μδρήσωνι
 Ζῶος ἐρμωενέος, μὲν ἢ τρέπεται βρόττος χερῶς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος. (δὴ γὰρ τότε στίλος ἀστὴρ 415
 Βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηρυτρεφέων ἀνθρώπων
 Ἔρχεται ἡμάπος, πλεῖον δέ τι νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἦμος ἀδνηκὺς τῇ πέλεται τμηθεῖσιν ἀσίδηρῳ
 Ὑλῇ, φύλλα δ' ἔραζε χεῖρι, πλοῖοιό τε λήγῃ.
 Τῆμος ἄρ' ὑλοτομῆν μεμνημένος ὥριον ἔργον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπύδῳ τῷ μνείν, ὑπερον ἢ τριπύχῳ,
 Ἀξονά θ' ἐπὶ ἀπύδῳ. μάλα γάρ νύ τι δέμενον ἔτω.
 Εἰς δέ κεν ὁκτὰ πύδῳ δότῃ καὶ σφύραν κε τῷ μοιο,
 Τετραπύδαμον δ' ἄψιν τῷ μνείν δεκαδῶρῳ ἀμάξῃ.
 Πόλλ' ὅπῃ καμπύλα κᾶλα. φέρειν ἢ γύλῳ, ὅτ' ἀπ' εὐρύς,
 Εἰς εἶκον, κατ' ὅρας διζήμῃ ἢ κατ' ἄρῃαν, [425
 Πρίντιον. ὅς γὰρ βυστὶν δροῦν ὁχυρώτατός ἐστιν.
 Εὐτ' ἂν Αθηναίης δμῶος ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμφοισιν πελάζας παρσπέρηται ἰσοδοῇ.
 Δοιὰ ἢ θῆσθαι δέσποτα παρσπέρηται ἰσοδοῇ, 430
 Λυτῆρον καὶ πηκτόν. ἐπεὶ πολὺ λῶϊον ἔτω.
 Εἴχ' ἔπερον γ' ἄξαις, ἐπρόν γ' ὅπῃ βυστὶν βάλοις.
 Δάφνης δ' ἢ πηλέης ἀκινῶτατοι ἰσοδοῇ.
 Δρυὸς ἔλυμα, πρῖν γύλῳ. βόε δ' ἐνναετήρῳ

Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.
 Ne vero differas inque crastinum, inq; perendinū.
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neque procrastinator. Cura vero tibi opus auget.
 Semper autem dilator operū vir cū damnis luctat.

Quum itaque iam desinit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluyente
 Ioue præpotente, mutatur humanum corpus,
 Multo leuius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)

Quando incorrupta est cæsa ferro
 Sylua, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sane ligna secato, memor tempestiui operis.
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero,
 tricubitale, [nienſ sic.

Axemq; septempedalem. valde enim certe conue-
 Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmorum curuaturam secato decem pal-
 morum curui.

Multa præterea curua ligna: ferto autem dentale,
 cum inueneris,

Domum, siue in monte quærens, siue in agro,
 Ilignum: hoc .n. bobus ad arandum firmissimū est:
 Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni infi-
 Clauis adiunctum stiuæ adaptauerit. [gens

Bina vero disponito aratra, laborans domi:
 Dentatū & compactum: quoniā multo optimū sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus iniicias.
 E lauro autem, vel vlmo firmissimæ stiuæ sunt.
 E quercu temonem, ex ilice dentale. boues vero
 duos nouennes

Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)

Adolescentiæ mensuram habentes. hi ad laborandum optimi.

Non utique hi contententes in sulco aratrum
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autē simul quadragenarius iuuenis sequatur,
Panem cœnatus quadrifidum octo morsuum,
Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Non amplius respectans ad cœtaneos; sed in opere
Animum habens. hoc v. neque iunior alius melior
Ad spargendum semina, & iteratam sationem cui-
tandum.

Iunior enim vir ad cœtaneos euolat animo.

Confidera vero, cum vocem gruis audieris

Alte ex nubibus quotannis clangentis,

Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
Indicat pluuiæ; cor autem rodit viri bobus carentis.

Tunc sane pascere curuos boues, domi detinens.

Facile enim dictu est, par bouum da & plaustrum:

Facile autem recusare, instant vero opera bobus.

Inquit aut vir mentis compos; fabricato plaustrum.

Stultus; etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.

Horū ante curam habere oportet, domi reponēdo.

Cum primum igitur aratio mortalib. apparuerit,

Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,

Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,

Summo mane festinans, ut tibi se impleant arua.

Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat.

Noualem vero serito adhuc leuem terram.

Noualis imprecationum expultrix, liberorum pla-
catrrix est.

Suppli-

Ἄροτνε κεκτῆαδ' ἧ γὰρ ἀένος σὺκ ἀλαπαδόν·

439

Ἦθης μέτρον ἔχοντι, τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.

Οὐκ αὐτῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν δρότρον

Ἀξίαν, τ' ἢ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίπιν.

Τοῖς δ' ἅμα πωσαρχαίνετ' αἰζήτος ἔπειτα.

Ἄρπιν δὲ πνήζας πετράτρου Φον, ὅκπε βλαμνον·

440

Ὅς κ' ἔργου μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαύνει,

Μηκέτι παπιάων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ὅπ' ἔργω

Θυμὸν ἔχων. τῷ δ' ἔπι νεώτερος ἀλλ' ὅ ἀμείνων

Σπέρματ' ἀάσασθαι, καὶ ὅπ' ἀπορίῳ ἀλείψασθαι.

Κηρότερος γὰρ αἰὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπιόη·

445

Φράζεσθαι δ' εὖτ' αὖ φωνίῳ γεράν' ἐπακούσης

Ἵψόθεν ἐκ νεφέων ἐν αὐσία κεκληγύης·

Ἦ τ' ὄροπιο πῶμα φέρει, καὶ χείμαλ' ὅ ὥρην

Δεικνύει ὀμβρῶν· κερὰ δ' ἔδ' αὖ αἰδρὸς ἀδύπνω.

Δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἐνδον ἐότ'·

450

Ῥηϊδίον γὰρ ἔπος ἐπεῖν, βόε δὲ καὶ ἅμαξαν·

Ῥηϊδίον δ' ἀπάνηνασθαι, πᾶρα δ' ἔργα βόεσσιν.

Φησὶ δ' αἰὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἅμαξαν.

Νήπιος, ὅδε γὰρ οἶδ', ἐκατὸν δὲ πεδύραθ' ἀμάξης.

Τῶν πρόθεν μελέτῳ ἐχέμεν οἰκῆια θύσθαι.

455

Εὖτ' αὖ ἢ πρότερος ἄροτος θνητοῖσι φανεῖη,

Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὰς

Αὐλῶ καὶ διερίῳ δρόων, δρόπιο καθ' ὥρην·

Πρῶτ' ἅμα πωσάων ἵνα πῶ πλῆθωσιν ἄρ' ἄρα.

Εἶα μὲν πολλοὶν θέρειος ἢ νεωμένη ἔσ' ἀπατήσθαι.

460

Νεῖον ἢ ἀπείρειν ἐπικουφίζουσαν ἄρ' ἄρα.

Νεῖος ἀλεξιάρη, πᾶσι δὲ δύκην λήτ' ἄρα.

C

2

Εὐχισθαι

Εὐχεσθαι ᾗ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι δ' ἀγῆ,
 Εκπλέα βέλτεν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν.
 Αρχόμεν' πατρῶν δρότερος, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης 465
 Χεῖρ' ἰλαθῶν, ὀρπηκα βῶν ὅππ' ἰῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρυον ἐλκόντων μεσάβω. ὃ ᾗ τυτθὸς ὅπιθεν
 Δμῶος, ἔχων μακέλιω, πίνον ὀρνίθεσσι τιθεῖν,
 Σπέρματα κακκρύπτων. Θημοσυνή γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς αἰθρώποις, κακῶ θημοσυνή ᾗ κακίῃ. 470
 Ὡδὲ κεν ἀθροσυνή σάχυνες νύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὅπιθεν Ολύμπῳ ἐσθλὸν ὀπάζοι,
 Εκ δ' ἀγῆων ἐλάσας δρόαχνα· καὶ σὲ εὐλοπα
 Γηθήσῃν, βιόττιο ἐρδύμενον ἔνδον ἰόντις.
 Εὐοχέων δ' ἵξεαι πολὺν ἔαρ· ἔδ' εἰς ἄλλας 475
 Αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλος αὐτὴ κεχρημέν' ἔσται.
 Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῆς δρόος χθόνα διάν,
 Ἦμεν' ἀμήστis ὀλίγον περὶ χερὸς ἔργων,
 Ἀντία δεσμῶν κεκένιμέν', ἔμ' μάλα χαίρων·
 Οἴστis δ' ἐν Φορμῶ· παῦροι δέ σε θήσονται. 480
 Ἀλλότ' εἰ ἀλλοῖος Ζευὸς νόος αἰγιοχόιο,
 Ἀργαλέος δ' αὐδρεσσι καὶ θνητοῖσι νοήσται.
 Εἰ δέ κεν ὅψ' δρόοςης, τί δέ κεν τοι φάρμακον εἴη·
 Ἦμος κόκκυξ κακκύζῃ δρυὸς ἐν πελάλοισι
 Τὸ περῶτον, τέρπῃ τε βροτῶς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἤματι, μή δ' ὀπτολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλῆν, μήτ' ὀπαλέων·
 Οὕτω κ' ὀψαρότης περωτηρότη ἰσοφείζει.
 Εν θυμῷ δ' εὐ πάντα φυλάσσεο· μηδὲ σε λήθοι
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μηθ' ὦρ' ὀμβρος. 490

Supplica vero Ioui terrestri, Cererique castæ,
Prouentum vt impleant, Cereris sacrum munus.
Vt primum incipis arare, cum extremum stiuæ
Manu capiens, stimulo bouum terga attigeris
Quernum temonem trahentium loro. iuuenis au-
tem pone

Seruus, ligonem tenens, negotium auibus facessat,
Semina abscondens. Industria enim optima
Mortalibus hominibus est; ignauia vero pessima.
Sic quidem vbertate spicæ nutabunt ad terram,
Si finem ipse postea Iupiter bonum præbuerit:
E vasis autem eiicies araneas: & te spero
Gauisurum, victu potitum domi existente.
Lætus autem peruenies ad canum ver, neq; ad alios
Respicias. tui vero alius vir indigus erit.
Si vero ad solis cōuersionem araueris terrā almam,
Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
Obuersim manipulans puluerulentus, nec valde
gaudens.

Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient.
Alias vero alia Iouis mens Ægiochi: [cile.
Sed mortalibus hominibus eam deprehēdere diffi-
Sin autem fero araueris, hoc quidem tibi remedi-
um fuerit:

Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum delectat mortales super immensam terrā:
Tunc Iupiter pluat triduo, neque desinat,
Non utique superans bouis vngulam, neque relin-
quens:

Ita & serotina aratio tempestiue æqualis fuerit.
Animo autem bene omnia reconde. neque te lateat
Neq; ver exoriens canum, neque tempestiua pluuia

Præteri autem æneam sedē, & ad calidam tabernā,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet: tunc sane impiger vir valde domū auget.
 Ne te malæ hyemis difficultas opprimat
 Cum paupertate: macilenta vero crassum pedem
 manu premas.

Multa vero ignauus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.

Spes vero non bonā indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autem seruis, æstate adhuc media existente:
 Non semper æstas erit, facite nidos.

Mensem vero Ianuarius malos dies, bobus nocen-
 tes omnes,

Hunc vitate: & glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea molesta existunt,

Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylua:
 Multas vero quercus alticomas abietesque densas,
 Montis in vallibus deiicit, terræ multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua.
 Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponūt:
 Eæ etiam quarum vellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora ha-
 bentes. [cohibet.

Quinetiam per bouis pellem penetrat, neque ipsum
 Etiamque per capram flat hirsutam: ouium autem
 greges non item,

Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti boreæ: incuruum vero senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ in ædibus charam apud matrem manet,

Non-

Παρ' δ' ἴθι χάλκεον θῶκον κ' ἐπ' ἀλέα λείαν
 ὦρ' ἡμέρῃ, ὅπ' τε κρύος αἵετος εἶργον
 Ἰχθυόεντα κ' ἄσπερον ἄνθρωπος μέγα οἶκον ὀφείλει.
 Μὴ σε κακὸν χερσῶν ἀμυχανίη κατὰ μάρψῃ
 Σιωπῇ, λεπτῇ ἢ ταχυῇ πόδα χεῖρ' ἐπὶ πόσιν. 495
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἄνθρωπος, κενέλω δ' ἔλπίδα μένων,
 Χρηζὼν βίῳ, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἔσθ' ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζῃ,
 Ἥμενον ἐν λέαυ, τῷ μὴ βίος δῆκιος εἴη.
 Δείκνυε ἢ δμῶεσσ' ἱέρους ἐπ' μέσσω ἐόντ' ὅτι,
 Οὐκ αἰεὶ ἱέρους ἐσείπαι, ποιῆσθαι καλίας. 500
 Μιῶν ἢ λυαίων καὶ ἡμάτων, βέδορα πάντα,
 Τόσπον ἀλώεσθαι, καὶ πηγὰς αἵτ' ὅτι γαῖαν
 Πνέουσι βορέαιοι δυσηλεγεῖς τελέθουσιν.
 Ὅς τε Διὶ Θρήκης ἰπποτρόφου εὐρεῖ πάντες. 505
 Εμπνέουσας ὥρνε· μέμυκε ἢ γαῖα κ' ὕλη.
 Πολλὰς ἢ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
 Οὔρεος ἐν βήσσης πλυνῶ χθοὶ πολυβοτείρῃ
 Εμπίπλων, καὶ πᾶσαι βοᾶ τότε νήετος ὕλη.
 Θῆρες ἢ Φρίσσωσ', ἔρως δ' ὑπὸ μέζῃ ἔθεντο, 510
 Τῶν ἑλάχνη δέρμα κατὰ σκιον· ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
 Φυτῶν ἐὼν Διῇσι δαυστέρων περ ἐόντων,
 Καὶ τε Διὶ ῥινὴ βοὸς ἔρχεται, ἐδέμιν ἰχθυόεντα.
 Καὶ τε δὲ αἶψα αἴσι πανύτρεχα πάσσαλοι ἐπὶ,
 Οὐκ ἐπὶ πηλὴν αἰτῶν τείχεα αἰπῶν, ἐ Διῇσιν. 515
 Ἰς ἀνέμου βορέα· τροχάλον ἢ γέροντα τίησι.
 Καὶ Διὶ παρθενικῆς ἀπαλόχρους ἐ Διῇσιν,
 Ἥπι δόμων ἐν παρθενίᾳ φίλη παρὰ μητέρι μέμνῃ.

Οὐ πᾶ ἔργ' εἰδὺα πολυχρύσου ΑΦροδίτης.

Εὖ τε λοεσαμένη τέρενα χροά, καὶ λῖπ' ἐλαίῳ 520

Χρυσαιμένη, νυχτὶ κατὰλέξετο κενδοθεν οἴκου,

Ἡματι χθιμερίῳ, ὅτ' αὐόστος ὄν ποδα τένδε,

Εν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἤθεσι λούσασθαι εἴσι.

Οὐ γάρ οἱ ἥλιος δείκνυτο μὲν ὀρμηθῆναι

Ἀλλ' ὅτ' ἰκυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε 525

Στενωφάτῃ, βράδιον ἧ πανελλώεσσι φαίνῃ.

Καὶ τότε δὴ κερφοὶ καὶ νηκεροὶ ὕλη καῖται

Λυγρὸν μυλιόωντες αἰὲα δρυὰ βηοσθέντα

Φόβουσι καὶ πᾶσιν ἐν φρεσὶ τὸ μέμνηται,

Οἱ σκέπη μαχόμενοι πυκινὰς κούρμωνας ἔχουσι, 530

Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,

Οὐ τ' ὅτ' ἰπὶ νῶτα ἔαγε, καρὴ δ' εἰς ἔδρας ὀρέσται,

Τῶ ἱκέλοι φοιτῶσιν, ἀλδόμενοι νίφα λούκλῳ·

Καὶ τότε ἔσασαται ἔρυμα χροῶς, ὥς σε κελεύω,

Χλαῖνά τε μαλακῶ καὶ τερμινέντα χιτῶνα. 535

Στήμονι δ' ἐν πάτρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·

Τὴν περὶ ἔσασαθαι, ἵνα πῶς τρέχῃς ἀτρεμείωσι,

Μηδ' ὀρθὰ φέρωσιν ἀειρόμεναι καὶ σῶμα.

Ἀμφὶ δ' ποσὶ πῆδι λαβὼς ἰφικταμένοιο

Ἄρμενα δῆσαι καὶ, πῆλοισι ἐντοθε πυκνάσας. 540

Πρωτόγονων δ' ἐρίφων, ἐπὶ ταν κρύας ὤριον ἔλθῃ,

Δέρματα συρράπην νύρῳ βροῶς, ὅφρ' ὅτ' ἰπὶ νώτῳ

Ἰετὸς ἀμφιβάλῃ ἀλέλῳ, κεφαλῇ φη δ' ὑπὲρ τῆν

Πῆλον ἔχῃν ἀσκητὸν, ἵν' ἔσται μὴ κατὰ δόκη·

Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλειται βορέας πεσόντος. 545

Ἡὼς δ' ὅτ' ἰπὶ γούνασι ἀπ' ἔρποντος ἀστρόντος

Nondum opera sciens aureæ Veneris.
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Vincta, noctu cubat intra domum
Tempore hyberno, quando ex ossis *polypus* suum pe-
dem arrodit,
Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
Non enim illi sol ostendit pabulum vt inuadat,
Sed super nigrorum hominum populumq; & vrbe
Vertitur, tardius autem vniuersis Græcis lucet.
Et tunc sane cornutæ bestię & incornutæ siluicubę
Misere dentibus stridentes per quercetū vallosum
Fugiunt, & passim omnibus id curæ est:
Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
Et cauernas petrosas, tunc vtique tripodi homini
similes,
Cuius & humeri fracti sunt, & caput pauimentum
spectat:
Huic similes incedunt vitantes niuem albam.
Et tunc indue munimentum corporis, vt te iubeo,
Chlænamque mollem, & talarem tunicam.
Stamine vero in pauco multam tramam intexce.
Hanc circum induito, vt tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bouis fortiter occisi
Aptos ligato, pilis intus condensans.
Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus tem-
pestiuum venerit,
Pelles consuito neruo bouis, vt super humerum
Pluuiæ arceas teporem, supra caput vero
Pileum habeto elaboratum, vt aures ne humefiant
Frigida enim aurora est Borea cadente:
Matutinus vero super terram a cælo stellifero

Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
 Alte supra terram leuatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdū flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc anteuertens, opere perfecto domum redi,
 Ne qñ te cœlitus tenebrosa nubes circumteget,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet:
 Sed euitato. mensis enim difficilimus hic
 Hybernus: difficilis ouibus, difficilisque homini-
 bus.

Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonix: longæ enim validæque noctes sunt.
 Hæc obseruans perfectum in annum
 Equato noctesque & dies, donec rursum
 Terra omnium mater fructum omnigenum profe-
 rat.

Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernus perfecerit Iupiter dies, tunc fane stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hi-
 rundo

Ad lucem hominibus, vere nuper cœpto.
 Hanc præuertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta *testudo* a terra plantas ascen-
 derit,

Pleiades fugiens, tunc non amplius fodiendæ vites,
 Sed falcesque acuito, seruosque excitato.
 Fugito vero vmbrosas tabernas, & ad auroram cu-
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat: [bile,
 Tunc festina, & domum fruges congrega,

Dilucu-

Ἀὐτὸς πυροφόρος τίπτεται μακαρῶν ὅπτι ἔργοις·
 Ὅς τε δ' ἐρυσάμεν ὅ ποταμῶν δ' ἀπὸ ἀεναόντων,
 Ὑψὸς ὑπὲρ γαίης δ' ἔρξεις αὐέμοιο θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄησι 550
 Πυκνὰ θρηγίξας βροχὴ νέφεα κλονέοντι.
 Τὸν φθάμεν ὅ, ἔργα τελέζας, οἰκόνδε νέεσθαι,
 Μὴ ποτὶ σ' ἔρξαι σκότεινόν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἰμαῖ δόση.
 Ἀλλ' ὑπαλῦεσθαι, μείς γ' ὁ χαλεπώτατος ἔσθαι 555
 Χθιμέριος, χαλεπὸς περὶ βάπτει, χαλεπὸς δ' αἰθρώπαις.
 Τῆμος θ' ὥμισυ βυσσίν, ὅπτι δ' αὐτὸς πλέον εἴη
 Ἀρμαλῆς· μακρὰ γ' ὅπτι ῥόθην δ' ἔφροναι εἰσί.
 Ταῦτα φυλάσσομεν ὅ, πελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσοδόξ' ὑκτάς τε καὶ ἡμάτας, εἰσὺκεν αὐθις 560
 Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σὺ μμικλὸν ἐνείκῃ.
 Εὖτ' αὖ δ' ἐξήκοντα μὲν τροπὰς ἡελίοιο
 Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμάτας, δὴ ῥα τότε ἄσπερ
 Ἀρκτοῦρος, περὶ λιπῶν ἱερὸν ῥόον Ωκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ὅπτι τίλλε' ἀκρακνέφαιος· 565
 Τόνδε μετ' ὀρθρογῶ Πανδιονίς ὥρ' ἡελιδῶν
 Εἰς φάος αἰθρώπαις, ἕσπερος νέον ἰσαμένοιο.
 Τὼ φθάμενος, οἶνας περὶ ἡμέρας ὥς γ' ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπτι αὖ φερέοικος δ' ἀπὸ χθονὸς αἰ φυτὰ βαίνει
 Πληιάδας φάγων, τότε δὴ σκάφος ὁκέτι οἰνέων 570
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρσαμέναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φεύγαν ὅ σκιερούς θ' ὥκους καὶ ἐπ' ἡῶ καῖτον.
 Ὡρῃ ἐν ἀμνητῇ, ὅτε τ' ἡέλιος ἡεῶα κάρφῃ.
 Τημοδὸς ἀπὸ δεινὸν καὶ οἰκαδὲ καρπὸν ἀγρίων·

Ὅρθρ' αὐγάζεμεν Θ', ἵνα τοι βίος δ' ἄρκιος εἴη, 575
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτῳ δ' ὀπόμείρεται αἴσαν.
 Ἡὼς τοι προσφέρει μὲν ὁδὸν, προσφέρει δ' καὶ ἔργον.
 Ἡὼς ἥ τε φανείζα πολέας ἐπέβησε κελεύθου,
 Ἀνθρώπους, πολλοὺς δ' ὅππῃ ζυγαὶ βεβήθησιν.
 Ἦμος δ' σκόλυμός τ' αἰθεῖ, καὶ ἡχέτα τέτιξ 580
 Δενδρὶα ἐφεζόμενος λιγυρῶν καταχθόνε' αἰοιδῶ
 Πυκνὸν ὥστε πτερυγῶν, θέρους καματώθεος ὥρη,
 Τῆμος πόπεται τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος.
 Μαχλόπα δ' ὅ γυναικες, ἀφαιρόμεται δέ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλῶν καὶ γυνώατα σείερος ἄλξ, 585
 Αὐαλέος δέ τε χρώς ὑπὸ καύματι Θ'. ἀλλὰ τότε ἤδη
 Εἴη πετραῖη τε σκίη ἐβύβλιν Θ' οἶνος,
 Μᾶζα τ' ἀμολγαῖη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμένων.
 Καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μὴ πῶ τι τοκίης,
 Πρωτογένων τ' ἐρίφων, ὅππῃ δ' αἴθοπα πνέμεν εἶνον, 590
 Ἐν σκίῃ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦ τ' ἐδωδῆς.
 Ἀντίον δ' ἰκράεος αἰέμου τρέψαντα πρόσωπον,
 Κρῆνῃς τ' αἰνάα καὶ δοπορύττα, ἥ τ' ἀθύλωτος.
 Τρεῖς ὕδασι Θ' προσχέειν, τ' ὅ τετραπὺν ἱέμεν οἶνον.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῶν 595
 Δινέμεν, εὐτ' αὖ πρῶτα φανῇ ὀφένος Ωρίωνος,
 Χώρῳ ἐν θαλί, καὶ ὄτροχάλω ἐν ἀλωῇ.
 Μέτρω δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄλγεσιν. αὐτὰρ ἐπὶ νῦν δὴ
 Πάντα βίον καταβῆσαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,
 Θῆτ' αἰοικὸν ποιῆσαι, καὶ ἄτεκνον ἔρπον 600
 Δίξασθαι κέλομαι χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔρπτος.
 Καὶ κύνεα καρχαρόδοντα κομῆιν. μὴ φάιδεο σίττα·

Diluculo surgens, vt tibi sufficiens sit:

Aurora enim operis tertiam sortitur partem.

Aurora tibi promouet quidem viam, promouetq;
laborem:

Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam

Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.

Quum vero carduusque floret, & canora cicada

Arbori insidens stridulum effundit cantum

Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,

Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillimi

Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,

Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc iam

Sit petrosa que vmbra & Byblinum vinum,

Libumque lacteum: lacque caprarum non amplius
lactantium,

Et bouis arboriuoræ caro nondum enixæ,

Tenerorumque hœdorum. præterea nigrum bibi-
to vinum,

In vmbra sedens, animo saturatus cibo,

Contra temperatum ventum obuerso vultu,

Fontemque perennē, ac defluentē, quique illimis sit.

Tertiam aquæ partē infunde, quartā v. misce vino.

Famulis autem impera, Cereris sacrum munus

Triturare, quando primū apparuerit vis Orionis,

Loco in ventoso, & bene planata in area. [quam

Mensura v. diligenter recondito in vasis. sed post-

Omnē victum deposueris sufficientē intra domum,

Seruū domo carentem conducere, & sine liberis

ancillam

[ancilla.

Inquirere iubeo: molesta est aut quæ liberos habet

Et canē dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo:

Ne

Ne quando tibi interdiu dormiens *fur* vir facultates auferat.

Fœnum autem importato, & paleas, vt tibi sit Bobus ac mulis annum pabulum. sed postea Serui refocillent chara gœna, & boues soluantur.

Quum vero Orion & Sirius in medium venerit Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,

O Persa, tunc omnes decerpe domum vuas: Exponito vero soli decem dies, totidemque noctes.

Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito Dona lætitię datoris Bacchi. Sed postquam vtique Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis

Occiderint, tunc deinde arationis memor esto Tempestiuę. annus vero per terrā accommodus sit.

Quod si te nauigationis periculosa desideria cepe- Quando utiq; Pleiades robur validū Orionis [rit,

Fugientes, occiderint in obscurum pontum, Tunc certe variorum ventorum stridunt flamina,

Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto. Terram autem operari memor esto. ita vt te iubeo.

Nauem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus [flantium,

Vndiquaque, vt arceant ventorum robur humide Sentina exhausta, vt ne putrefaciat Iouis imber.

Instrumenta v. congrua omnia domi tuę repone, Recte contrahens naus alas pontigradæ.

Clauum v. fabrefactum super fumum suspendito. Ipse autem tempestiuam expectato nauigationem

dum veniat. [onus Tuncq; nauem celerem ad mare trahito. intus vero

Aptum imposito, domum vt lucrum reportes: Quemad-

Μή ποτέ σ' ἡμερόχαιτος αἰὴρ δ' ὀπὸ χρέμαθ' ἔληται.
 Χόρπον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα τι εἴη
 Βασί καὶ ἡμίονοισιν ἐπηεταῖον. αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας αἰαψύξαι φίλα γυνάατα, καὶ βόε λῦσαι.

605

Εὐτ' αὖ δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλῳ Ἥως,
 ὦ Πέρση τό τε πάντας δ' ὀπδρεπε οἴκαδε βότρυς·
 Δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας.

610

Πέντε ἣ συσκιάσαι, ἔκτω δ' εἰς ἄγρ' ἀφύσσαι
 Δῶρα Διωνύσου πολυγηθεῖς. αὐτὰρ ἔπειν δὴ
 Πληιάδες θ' Ἰάδες τε, τό τε αἰένος Ὠρίων
 Διῶωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότῃ μεμνημένῳ εἶναι
 Ωραία· πλειῶν ἣ καὶ χθονὸς ἄρμεν ἔσθῃ.

615

Εἰ δέ σε ναυπλῆης δὺς πεμφέλας ἡμέρος αἰρή.
 Εὐτ' ἂν Πληιάδες αἰένος ὄφρα μὲν Ὠρίων
 Φεύγουσιν πίπῃωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε πάντοϊων ἀνέμων θυγσιν αἴῃται·

620

Καὶ τό τε μηκέτι νῆας ἐχθρὸν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 Γλῶ δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρῃ ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 Πάντ' ἔθεν, ὅφρ' ἰαχῶσ' ἀνέμων μένος ὕγρον ἀέντων·
 Χεῖμαρον ἐξερύζας, ἵνα μὴ πίθῃ Διὸς ὄμβρος.

625

Ὅσα δ' ἐπάρμενα πάντα πῶ ἔγκάτ' ἔθο οἴκῳ,
 Εὐκῶσμως σολίζας νηὸς πῆρα πονησέοιο.
 Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσαι·
 Αὐτὰρ δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον· εἰσὸκεν ἔλθῃ.

Καὶ τότε νῆα θολῶ ἄλα δ' ἐλκέμεν ἐν δέ τε Φόρπον
 Ἄρμενον ἐστυῖασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃται·

630

Ὡς περ

"Ὡς περ ἐμός πε πατὴρ καὶ σὺς, μέγα νήπιε Πέρση,
Πλωΐζεσκεν νηυσί, βίε κεχρημένος ἐοδλῆ.

"Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν Διὰ πόντον αὐούσας,
Κύμῳ Αἰολίδα περιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ·

Οὐκ ἄφενος φάγον, ἔδ' ἐπλῆτόν τε καὶ ὄλβον, 635

Ἀλλὰ κακῶ πενίῳ, τῷ Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.

Νάσσαρ δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,

Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρψ' ἀργαλήν, ἔδ' ἐποτ' ἐοδλῆ.

Τιυῇ δ' ὦ Πέρση ἔργων μεμνημένῃ εἶναι

Ὠραίων πάντων, πῶς ναυηλὴς ἦ μάλισσα. 640

Νῆ' ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ Φορτίᾳ θέρσῃ.

Μεῖζων μὲν Φόρτος, μεῖζον δ' Ἰππὶ κέρδει κέρδος

Ἔοσε, εἰ κ' ἀνέμοί γε κακὰς ἀπέχουσιν αἴτης·

Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπορίῳ τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμόν,

Βέλῃαι ἦ χρεῖα πε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ. 645

Δείξω δέ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Οὐτὲ πε ναυηλὴς σεσφισμένος, ἔπ' ἐπὶ νηῶν.

Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,

Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἣ ποτ' Ἀχαιοὶ

Μείναντες χεῖμῶνα, πολὺν σὺ λαὸν ἀγάραν 650

Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίῳ ἐς καλλιγυναικα.

Εὐθὰ δ' ἐγὼν ἐπ' αἶθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμανι

Χαλκίδα τ' οἴσεπέρησαι. πῶς ἦ προπεφραδμένα πολλὰ

Ἀθλ' ἔθεσαι πᾶνδες μεγαλήτορες. ἐνθά με φημί

Ἵμνω νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶν τε. 655

Τὸν μὲν ἐγὼ Μύσησ' Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,

Εὐθὰ με τοπρῶτον Λιγυρῆς ἐπέθεσαν αἰοιδῆς·

Τόσον τι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγέμφων.

Ἀλλὰ

Quemadmodum meusq; pater, & tuus, stultissime
 Nauigabat nauibus, victus indigus boni. [Perſa,
 Qui olim & huc venit immenſum pontū emenſus,
 Cuma Æolide relictā, in nauī nigra:

Non reditus fugiens, neq; opulentiā ac facultates,
 Sed malam pauperiem quā Iupiter hominibus dat.
 Habitauit autem prope Heliconem miſero in vico
 Aſcra, hyeme malo, æſtate a. moleſto, nunquā bono.

Tu vero o Perſa operum memor eſto [me.

Tempeſtiuorum omniū: de nauigatione vero maxi-
 Nauem paruam laudato, magnę v. onera imposito.
 Maius quidem onus, maius vero lucrum ad lucrum
 Erit. ſi quidem venti malos abſtineant ſtatus,

Quando ad mercaturam verſo imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamœnam.

Oſtendam autem tibi modos multiſoni maris:

Eſſi neque nauigandi peritus, neque nauium.

Neque enim vnquam nauī proſectus ſum ad latum
 mare,

Niſi in Eubœam ex Aulide, vbi quondam Græci
 Expectata tempeſtate, magnum collegerunt exer-
 citum, [tam.

Græcia e ſacra ad Troiam pulchris ſcæminis prædi-

Illuc ego ad certamina ſtrenui Amphidamantis,

Chalcidemque traieci. prædeliberata vero multa

Certamina inſtituerunt iuuenes magnanimi, vbi
 me dico

Carmine victorem tuliffe tripodem auritum.

Quem ego quidem Muſis Heliconi adibus dicaui.

Vbi me primū ſonorum aggredi fecerunt cantum.

Tantum nauium expertus ſum, multos clauos ha-
 bentium.

Sed tamen dicam Iouis consilium *Ægiochi*:
Musæ enim me docuerunt diuinum carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones solis,
Ad finem progressa ætate laboriosi temporis,
Tempestiua est mortalibus nauigatio. nec certe nauem

Fregeris, neque homines perdiderit mare,
Nisi sciens Neptunus terræ-quassator,
Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
In his. n. summa est simul bonorumq; malorumque.
Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum,
Tranquillum: tunc nauem celerem, ventis fretus,
Trahito in pontum. onus vero omne bene colloca.
Propera autem quam celerrime iterū domū redire.
Neque vero expectato vinumque nouum, & autumnalem imbrem,

Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
Qui concitat mare, secutus cælestem imbrem
Multum, autumnalē: difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna est nauigatio hominibus:

Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu, tum sane peruium est mare.

Verna autem hæc est nauigatio. non ipsam ego tamē
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia rapax: ægre quidem effugeris malum. sed tamen & hæc

Homines faciunt stultitia mentis.

Pecunia enim anima est miseris mortalibus.

Miserum vero est mori in fluctib. Verum te iubeo
Considerare hæc omnia in animo quæcunque tibi
consulo.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μῆτορ γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀγέσφατον ὕμνον ἀείδην. 660

Ἡμεῖα πεντήκοντα μὲν τροπαῖς ἡελίοιο,

Ες πῖλ' ἐλθόντες θέρεος καματώδεος ὥρης,

Ὡραίος πέλεται θνητοῖς πολὺος. ἔτε κε νῆα

Καυάξαις, ἔτ' αὐδρας ἀποφθίσσε θάλασσα,

Εἰ μὴ δὴ πρὸ φρων γὰρ Ποσειδάων ἐνοσίχθων 665

Ἡ Ζῶς ἀθανάτων βασιλῶς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.

Εν τῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

Τῆμος δ' Ὀκενέες τ' αὐραι, καὶ πόντος ἀπήμων,

Εὐκῆλος· τότε νῆα θολῶ αἰέμοισι πηγήσας

Ἐλκίμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα πηθεύει. 670

Σπεύδην δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·

Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,

Καὶ χιμῶν' ὀπιόντα, νότιό τε θύνας ἀήτας,

Ὅς τ' ὤρειν θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ

Πολλῶ, ὀπωρινῶ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν. 675

Ἀλλ' οὐ δ' εἰαρινὸς πέλεται πολὺος αἰθρώποισιν,

Ἡμὸς δὴ τοπρώτων ὄσσην τ' ὀπιβάζα κερώνη

Ἰχθυος ἐποίησεν, τόσον πέπελ' αὐδρὶ φανείη

Εν κρείσθ' ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβρατὸς ἐστὶ θάλασσα.

Εἰαρινὸς δ' ἔτος πέλεται πολὺος. ἔμιν ἔγωγε 680

Αἰνῆμ'· ἔγδ' ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμέν' ἐστίν.

Ἀρπακτὸς· χαλεπῶς κε φύγεις κακόν· ἀλλὰ νυ καὶ πᾶ

Ἀνθρώποι ρέζουσιν αἰδρεῖσθαι νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴν πέλεται δειλοῖσι βροτῆσι.

Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μὲν κύμασιν· ἀλλὰ σ' αἰώγα 685

Φράζεσθαι πᾶδε πάντα μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγορεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἀπαντὰ βίον κείλησι τίθεσθαι·
 Ἀλλὰ πλέω λείπην, τὰ δ' ἤμεινα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντος μὲν κύμασι πῆμα ἰκύνεσθαι·
 Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπερβίον ἄχθος αἰέρας, 690
 Ἄξονα καυάζαις, τὰ δ' ἤφορτί ἀμαυρωθεῖη.
 Μέτρεα φυλάσσεσθαι. καὶρός δ' ὅππῃ πᾶσιν ἄριστος.
 Ὡραῖος δὲ γυναιῖκα τέον ποτὶ οἶκον ἀγαθὰ,
 Μήτε τρεῖς κόντων ἐτίων μάλα πολλὰ δόπο λείπων,
 Μήτ' ὅππῃς μάλα πολλὰ γάμος δέ τι ὥρεος ἔπος. 695
 Ἢ δὲ γυνὴ τέτορ ἡβώῃ, πέμπῃ δ' ἤγαμοῖτο.
 Παρθενικῶν δ' ἡγαμῖν, ὥς κ' ἡγεα κεδνὰ διδάξῃς.
 Τὴν δ' ἡμάλιστα γαμῖν ἥ τις σέθεν ἐγγύθι ναίῃ·
 Πάσι μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γάτοι χαρμάτα γήμης.
 Οὐ μὲν γάρ ἢ γυναικὸς αἰὴρ λήϊζέτ' ἀμεινον 700
 Τῆς ἀραγῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς ἔριγον ἄλλοι,
 Δειπνολόχης ἥτ' αὐδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἐόντα
 Εὖε ἄπερ δαλοῦ, καὶ ὥμῳ γήραϊ δῶκεν.
 Εὖ δ' ὅππῃ ἀθανάτων μακαρῶν πεφυλαγμένος εἶναι.
 Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐπῆρον· 705
 Εἰ δὲ κε ποιήσης, μὴ μιν περὶ πρὸς κακὸν ἔρξῃς.
 Μηδὲ ψῶδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δὲ κεν ἄρχῃ
 Ἢ ἢ ἔπος εἰπὼν δόπο θυμῶν, ἢ ἔρξας,
 Δίς τίς τ' ἀπὸ πίνυθαι μεμνημένῳ. εἰ δὲ κεν αὖθις
 Ἢ γῆτ' ἐς φιλότῃα δίκῃ δ' ἐθέλῃσι παρὰ γαῖαν, 710
 Δέξασθαι. δαίλος τι αἰὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῆται. σὲ δ' ἢ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
 Μηδὲ πλῦξινον, μηδ' ἄξινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἔπερον, μηδ' ἐσθλῶν νεκεσῆρα.

Ne v. intra naues omnem substantiam cauas pone:
 Sed plura relinquito: pauciora vero imposito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malū incidere:
 Miserum etiam, si quidem in currum prægrande o-
 nus imponens,

Axem fregeris, onera vero intereant. [optima.

Mediocritatem obserua: occasio vero in omnibus
 Maturus autem vxorem tuam ad domum ducito.

Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neq; superas multum: nuptiæ v. tibi tempestiuæ hę.
 Mulier a. quatuor ~~annos~~ pubescat, quinto nubat:
 Virginem vero ducito, vt mores castos doceas.

Eam vero potissimum ducito quæ te prope habitat:
 Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis
 ludibria ducas.

Neque enim muliere quicquam vir fortitur melius
 Bona: rursus vero mala non durius aliud,
 Comessatrice: quæ virum tametsi fortem
 Torret sine face, & crudæ senectæ tradit.

Bene vero animaduersionem immortalium deo-
 rum obseruato.

Neque fratri æqualem facito amicum.

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne v. mentiaris linguæ gratiam. Sin autem cœperis,
 Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
 Bis tantum puniri memineris. Sin vero rursus

Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
 Suscipe. miser namque vir amicum alias alium

Facit. te vero ne quid animo coarguat vultus.

Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes di-
 caris:

Neve malorum socius, neq; bonorum conuiciator.

D 3 Neque

Neque vnquam miseram pauperiem animi con-
sumptricem homini [lium.

Sustineas exprobrare, diuorum munus immorta-

Linguae certe thesaurus inter homines optimus

Parcae, plurima vero gratia ad mensuram euntis.

Quod si malum dixeris, forsitan & ipse maius audies.

Neque publici conuiuij grauis accessor esto,

Ex publico: plurima autem gratia, sumptusque mi-
nimus.

Neq; vnquam de mane Ioui libato nigrum vinum

Manibus illotis, neque aliis immortalibus.

Neq; enim illi exaudiunt: respuunt v. etiam preces.

Neque contra solem versus erectus meijto.

Sed postquam occiderit, memor vsq; ad orientem,

Neq; in via, neque extra viam progrediendo meas,

Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt.

Sedens vero diuinus vir, & prudens,

Aut idem ad parietem accedens bene septi atrij.

Neque pudenda semine pollutus intra domum

Focum iuxta reuelato, sed cauet o.

Neque ab ominoso sepulchro reuersus

Seminato progeniem, sed deorum a conuiuio.

Nec vnquam perénium fluuiorū limpidam aquam

Pedibus transito, priusquam oraueris aspiciens pul-
chra fluentia,

Manus lotus amœna aqua limpida.

Qui fluuium transierit, malicia vero manus illotus,

Ei succensent dij, & damna dant in posterum.

Ne vero a manu deorum in celebri conuiuio

Siccum a viridi refeca nigro ferro.

Neque vnquam patinam libatoriam pone super
craterem

Biben-

Μηδέ ποτ' ἐλομένῳ πενίῳ θυμοφθόρον αἰδρὶ
 Τέθλαθ' οἰειδίζεν, μακαρῶν δόσιν αἰὲν εἰόντων. 715
 Γλῶσσης τει θησαυρὸς ἐν αἰθρώποισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείεσθ' ἢ χάρις κτ' ἔμετρον ἰότητος.
 Εἰ δ' ἢ κακὸν εἴποις, τίχα κ' αὐτὸς μᾶλλον ἀκούσῃς.
 Μηδὲ πολυζήνης δαίτης δυαπέμφελε ^Θ εἶναι, 720
 Εκκρινού· πλείεσθ' ἢ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτοιςιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ πίηκε κλύεσιν, δότο πύκσι δέ τ' ἀράς.
 Μηδ' αὐτ' ἡελίοιο τετραμμένῳ ὀρθὸς ὁμιχῆν. 725
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύη μεμνημένῳ ἔς τ' αἰγιόνα,
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκπὶς ὁδοῦ περβάδῳ κρήσης·
 Μηδ' ἀπογυμνωθεὶς μακαρῶν τινύκτες εἶασιν.
 Ἐζόμεν ^Θ δ' ὅγε θεῖος αἰὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 Ἥ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας Ἐρκεῖος αὐλῆς. 730
 Μηδ' αἰδοῖα γενῇ πεπαλαγμένῳ ἔνδοθεν οἴκου
 Ἐστὴ ἐμπελαδὸν ὄρα φαινέμεν, ἀλλ' ἀλῖα αἰδοῖα.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφῆμοιο τίφῃ δότο νοσήσαντα
 Σπερμαίνεν γυνεὴν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαίτης.
 Μηδέ ποτ' ἀνέων ποταμῶν καλλιέρροον ὕδωρ 735
 Ποσσὶ περᾶν πρὶν γ' εὐχῇ ἰδῶν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμεν ^Θ πολυηράτῳ ὕδατι λουκῷ.
 Ὃς ποταμὸν διέβη, κακότητι χεῖρας αἰνέει ^Θ.
 Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαίτῃ θαλεήν 740
 Αὖτον ἀπὸ χλωροῦ πᾶμνεν αἰθωνι σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' οἶνοχόλῳ πιθήμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν

Πινάντων, ὁλοὴ γδ' ἐπ' αὐτῇ μοῖρα τύπκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν, αἰετίζετον κατὰ λείπην,
 Μήτι' ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κερώνη. 745
 Μήδ' ἀπὸ χυτρωπύδων αἰετὶ ῥέκτων αἰελέονται
 Ἑσθλὴν, μηδὲ λόεσθαι ἐπὶ κρητῆς ἐνὶ ποινῇ.
 Μήδ' ἐπ' ἀκινήτοις καθίζεν (ἔ γδ' ἄμεινον)
 Παῦδα δυωδεκατῶν, ὅτ' ἀνὴρ ἀνιύορα ποιεῖ.
 Μηδὲ δυωδεκάμηνον. ἴσον ἔ τ' ἔτ' τύπκται. 750
 Μηδὲ γυναικείῳ λυτῶν χρόα Φαιδριώεσθαι
 Ἀνέρα. Λύρα λείη γδ' ὅππ' χρόνον ἔς' ὅππ' ἔ τ' ὦ
 Παινή μήδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθρομένοις κυρήσας,
 Μωμῶειν αἰδηλα. θεὸς νύ τι ἔ τ' νεμεσῶ.
 Μηδέ ποτ' ἐν περὶ χοῇ πῶτα μῶν ἄλαδε περριόντων,
 Μήδ' ὅππ' κρῖν ἄων ἔρεῖν, μάλα δ' ἐξαλείσθαι.
 Μήδ' ἐναποψύχην. ἔ γδ' ἔ τ' λώϊόν ἐστιν
 Ὡδ' ἔρδην. δεινὴν ἢ βροτῶν ὑπαλδύο Φήμην.
 Φήμη γάρ τι κακὴ πέλειται, κούφη μὲν αἶψαι
 ῥεῖα μάλ', ὀδρα λείη ἢ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθήσθαι.
 Φήμη δ' ἔ τ' πικρὴν ἀπολλύται, λῶ πινε πολλοὶ
 Λαοὶ Φημίζουσι. θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

Η ΣΙ Ο Δ Ο Τ Τ Ο Υ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Υ

Ἡμέραι.

Η Μ Α Τ Α δ' ἐκ δόθην πεφυλαγμένος, εὐ κ' ἔ
 μοῖραν

Πεφραδέμεν δμῶεσι. τρηκάδα μινὸς ἀρίστην
 Ἔρξαι ἐποησάειν, ἢ δ' ἄρμα λικὴν δατῖασθαι,

Εὐτ'

Bibentium: perniciosum enim in ipso fatū est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
 Neque a pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neque lauator: quia & hisce noxa inest.
 Neq; super immobilibus locato (non enim bonum
 est)

Puerum duodennem: quia virum inertem facit.
 Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito,
 Vir: grauis enim ad tempus est & in hoc
 Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne
 fert.

Nec vnquam in alueo fluuiorū mare influentium,
 Neque super fontes meijto: quin valde cuitator:
 Neque incacato. id enim nihilo est melius
 Sic facere. grauem vero mortalium cuitato famam.
 Fama enim mala est, leuis quidem leuatu
 Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depo-
 situ.

Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi diuulgant: quippe dea quædam est & ipsa.

HESIODI ASCRÆI

Dies.

DIES vero ex Ioue obseruans, bene secundum
 decorum

Præcipe seruis, tricesimam mensis optimam
 Ad opera inspiciendum, dimensumque diuiden-
 dum,

Nempe

Nempe cum veritatem populi iudicantes agunt.

Hæ enim dies sunt Ioue à prudente.

Primū, nouilunium, quartaq; & septima sacra dies:

Hac enim Apollinem auriensem genuit Latona.

Octauaque & nona ambæ dies mensis

Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.

Vndecima vero duodecimaq; ambæ quidem bonæ:

Hæc quidem tondendis ouibus, illa lætis segetibus
metendis.

Duodecima tamen vndecima multo melior.

Hac enim net fila in aere suspensus araneus,

Die expleta, quum & prudens formica aceruum
colligit.

Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.

Mensis autem inchoati decimatertia caueto

Sementem incipere: plantis v. inferendis optima est.

Sexta vero media valde incommoda est plantis:

Viripara bona, puellæ vero non utilis est,

Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ.

Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ

Apta est, sed hœdis castrandis, & gregib. ouium,

Stabuloq; circūsepiendo pastoralis, benigna dies est.

Bona vero viripara, amatque conuicia loqui,

Mendaciaque & blandos sermones, & occulta col-
loquia. [tem

Mensis vero octaua caprum, & bouē valde mugien-

Castrato: mulos autem duodecima laboriosos.

Vicesima verò in magna, plena die, prudentē virum

Generato: valde enim bonæ est indolis.

Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta

Media: hac vero & oues, & curuipedes retortis cor-
nibus boues,

Et ca-

Εὐτ' αὖ ἀληθεύω λαοὶ κείμενοι ἄγασιν.
 Αἶδε γ' ἡμέραν εἰσὶ Διὸς ὄρεα μητιόεντος. 5
 Πρῶτον ἔνη, πετράς πε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμάρ.
 Τῇ γ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα γίνατ' Ἀητώ.
 Οὐδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γε μὲν ἡμάτε μιν
 Ἐξοχ' ἀεζομένοιο βροτήσια ἔοχα πείεσθαι,
 Ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γε μὲν ἐσθ' λαί, 10
 Ἡ μὲν, οἷς πείκειν, ἡ δ', εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσαι.
 Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νῆματ' αἰροπότητος δράχνης
 Ἡμαῖ σ' ἐκ πλείε, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶσαι.
 Τῇ δ' ἰσὺν στήθεσσι γυνή, παρβάλοι τε ἔργον. 15
 Μινὼς δ' ἰσαμένε τρισκαιδεκάτῃ ἀλέσθαι
 Σπέρμα σ' ἄρξασθαι. Φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
 Ἐκτὴ δ' ἡ μέσση μάλ' αὐσὺμφορός ἐστι φυτῶσιν.
 Ἀνδρογόν' σ' ἀραγὴ κούρη δ' αὐσὺμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γυνεὺς πρῶτ', ἔτ' ἀρ' ἀνδρὶς ἀντιβολήσεται. 20
 Οὐδὲ μὲν ἡ πρῶτ' ἑκτὴ, κούρη τε γυνεὺς
 Ἀρμεν σ', ἀλλ' ἐρίφας τὰ μιν καὶ πῶσα μῆλων,
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἡμάρ.
 Εσθ' λη δ' αἰδρωγόνος. Φιλέει δὲ τε κέρτομα βάζην,
 Ψάδεά θ' αἰμυλίας τε λόγους, κρυφίους τ' ὁρασμούς.
 Μινὼς δ' οὐδοάτη κάπρον καὶ βοῶν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας δὲ δυωδεκάτῃ τελαρρυγούς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλείω ἡμᾶς ἰσὺς Φῶτι
 Γίνεσθαι μέγα γὰρ π' νόον πεπυκασμένον ἐστίν. 1
 Εσθ' λη δ' αἰδρωγόν' δεκάτῃ, κούρη δὲ τε πετράς 30
 Μέσση. τῇ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἐλικας βούς,
 Καὶ

Καὶ κίω' α' καρχαρόδοντα καὶ ἔρῃας πλαεργούς
 Πρηϋνεν, ὅππ' ἤϊεα ἰθεῖς. πεφύλαξο δ' ἱδυμῶ
 Τετράδι' ἀλεύαδ' φθίνοντες θ' ἰσαμένε π,
 Ἄλγεια θυμοθερεῖν μάλα τ' ἐπ' ἐλεσμένον ἡμαρ. 35
 Εν δ' ἑστάρτη μίωδ' ἀγέαδ' ἐς οἶκον ἀκρίπν,
 Οἰωνοὺς κέρνας οἱ ἐπ' ἔργματι τέτω' ἄριστοι.
 Πέμπτης δ' ἐξαλέαδ', ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ αἰναί.
 Εν πέμπτῃ γάρ Φασιν Ερλυνύας ἀμφιπολεύειν,
 Ὅρκον πινυμένους τ' ἔρως τίκε πῆμ' ὀπιόρκεις. 40
 Μέσση δ' ἐδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῶ
 Εὐμάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλω ἐν ἀλῶν
 Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμήϊα δοῦρα,
 Νῆϊά τε ξύλα πολλὰ, πᾶς τ' ἄρμενα νηυσὶ πῖλον.
 Τετράδι δ' ἄρχεαδ' νῆας πῆγνυαδ' ἀραιάς. 45
 Εἰνας δ' ἡμέσση ὀπιθεῖλα λῶϊον ἡμαρ.
 Πρωπῆσι δ' εἰνας πᾶναπῆμων ἀνθρώποισιν.
 Εσθλὴ μὲν γάρ τ' ἡδὲ φυπνέμεν ἡδὲ γῆρας
 Λιγέρτ' ἡδὲ γυναικί' καὶ ἔποσι πᾶγκακον ἡμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσσι τρισφάδα μίωδ' ἀρίστην. 50
 Ἀρχαδαί τε πίθου, καὶ ὅππ' ἱζυγὸν αὐχένα θῆναι
 Βεσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπέδεσσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα θολαῖς οἶνοπα πόντον.
 Βιρύμεναι. παῦροι δὲ τ' ἀληθεῖα κικλήσκουσι.
 Τετράδι δ' αἰγασίθου. πᾶσι πάντων ἱερὸν ἡμαρ. 55
 Μέσση. παῦροι δ' αὐτὲ μετ' ἐκάδα μίωδ' ἀρίστην.
 Ηῆς γνομένης. ὀπιθεῖλα δ' ἐπὶ χερσαῖον.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὀπιχθονίαις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλα, μετῴδουποι, ἀκήριοι, ἔπι φέρουσαι.

Ἄλλος

Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
 Cicurato manum imponēs. cautus vero esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo. valde hæc accom-
 moda est dies.

Quarta autem mensis vxorem domum ducito,
 Obseruatis auibus quæ ad hanc rem sunt optimæ.
 Quintas vero euitato: quia difficiles sunt & graues.
 In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periurium vindicantes, quod malum Contentio
 genuit periuris.

Media vero septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene æquata in area
 Vêtilato: roborumq; sector incidito cubilarialigna,
 Naualiaq; ligna multa. & quæ nauibus cōgrua sunt.
 Quarta vero incipito naues compingere hiantes.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Bona siquidem est ad plantandū, & ad generādum,
 Tam viro quam mulieri: nec vnquam prorsus mala
 dies. [mum

Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mēsis opti-
 Implendis doliis, & sub iugum ponendo collo
 Bobus & mulis & equis celeribus.

Nauem bene clauatam celerem in nigrum pontum
 Trahito. Sed pauci vera intelligunt.

Quarta v. aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
 Media: pauci vero rursus post vicesimam mensis o-
 ptimam,

Aurora vigente: pomeridiana vero est deterior:
 Et hæc quidem dies sunt hominib. magno cōmodo.
 Cæteræ autem incertæ sine forte, nihil ferentes.

Sed

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt,
 Interdum nouerca est dies, interdum mater.
 Harum beatusque & felix, qui hæc omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,
 Auguria obseruans, & delicta euitans.

HESIODI ASCRÆI

Scutum Herculis.

AVT qualis relicta domo ac patria tellure
 Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonē,
 Alcmena, filia seruatoris populorum Electryonis:
 Quæ mulierum genus superabat foeminearum,
 Forma que & proceritate. mente vtique nulla cum
 ea certabat [cumbentes.

Illarum quas mortales mortalibus peperere con-
 Cuius & a vertice, & a palpebris nigricantibus

Tale quiddam, spirabat, quale & ab aurea Venere.

Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat
 coniugem, [nearum,

Perinde vt nulla vnquam coluit mulierum foemi-
 Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi
 domitum, [tellure

Ira comotus propter boues. relicta autem ille patria
 Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.

Vbi idem habitabat cum veneranda coniuge,

Scorsim absque concubitu desiderabili. Non enim
 licebat ipsi

Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,

Quam cædem vltus esset fratrum magnanimorum

Suæ coniugis, flagrantique combussisset igne vicos

Virorum

Ἄλλοι δὲ ἄλλοις αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.

60

Ἄλλοτε μήτηρ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων διδάμων τε καὶ ὀλβίος ὅς τινος πάντα

Εἰδὼς ἐργάζηται αἰαίτιος ἀθανάτοισιν,

Ὅριθας κρινῶν, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Τ Τ Ο Τ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Τ

Λατὶς Ἡρακλῆος.

Ἡ οἱ ἡ περὶ λιποδοσε δόμους ἔπαυσις γαῖας
Ἠλυθεν εἰς Θήβας, μετ' ἀρτίον Ἀμφιτρυῶνα,

Ἀλκμήῃ, θυγάτηρ λαοσόου Ἡλεκτρυῶνος,

Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκάνυτο θηλυπράων

Εἰδέει τε μέγα καὶ τὸν γε μὲν ἔτις ἐρῶ

5

Τάων αἰς θνητῶν θνητὶς τέκον ὠνηθεῖται.

Τῆς καὶ δὲ κρήνην, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων

Τοῖον αἰθ' οἶόν τε πολυχερὺς Ἀφροδίτης.

Ἡ δὲ καὶ ὡς καὶ θυμὸν ἔον τίς σκεν ἀκρίτιν,

Ὡς ἔγωγός ἐτις γυναικῶν θηλυπράων.

10

Ἡ μὲν οἱ πατὴρ ἔσθ' ἄλκον ἀπέκτανεν ἱφιδαμάσας,

Χωσάμενος πρὸ βυσσός. λιπὼν δὲ ὅγε παυσις γαῖας

Εἰς Θήβας ἐκένυσε φερεσάκεας Καδμείους,

Ἐνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ πατρὶ καίτι.

Νέσφιν ἄπερ φιλότῃ ἐφιμέρη. καὶ γὰρ οἱ ἦεν

15

Πρὶν λεχέων ἐπιβῶναι εὐσφύρου Ἡλεκτρυῶνης,

Πρὶν γε φόνον πῶν κατὰ γήτων μεγαθύμων

Ἡς ἀλόχου, μαλερῶν καὶ κατὰ φλέξαι πυρὶ καίματος

Ἀνδρῶν

Ἀνδρῶν ἠρώων Ταφίων ἰδε Τηλεβοάων.

Ὡς γάρ οἱ δέκετ'· θεοὶ δ' Ἰπιμάρτυροι ἦσαν, 20
Τῶν ὅγ' ὀπίζετ' μιλῶν· ἐπείγετ' δ' ὅτι πείχεται,
Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίδωεν θεμὺς ἦεν.

Τῷ δ' ἅμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε Φυλόπιδός τε,
Βοιωτὶ πηλὴξίπῳ, ὑπὲρ σακίων πνέοντες,
Λοκροῖτ' ἀγχιέμαχα καὶ Φωκῆες μεγάρθυμοι 25

Ἔσποντ'· ἦρχε γ' ῥῖσιν εὖς παῖς Ἀλκίβοιο,
Κυδριόων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἀλλίω μῆτιν ὕφαινε μὲν Φρεσὶν, ὃφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφειστῆσιν δέξῃς ἀλκτῆρα φυτεύσῃ.

Ὄρτ' δ' ἀπ' οὐλύμπου δόλον Φρεσὶ βυσοδο- 30
μεύων,

Ἰμεῖρων Φιλότητος εὐζώνοιο γυναικὸς,
Εννύχιος· ἄχα δ' ἔξε Τυφάονιον, τίθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεθήσατ' μητίετα Ζεὺς.

Ἐνθα καθεζόμεντο, Φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα· 35
Αὐτῇ μὲν γ' οὐκτιπινυσφύρα Ηλεκτρυώνης
Εὐνῇ κ' Φιλότητι μίγῃ, τέλεισιν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρεύων λαοσσόος ἀγλαὸς ἦρας
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετ' ὄνδε δόμονδε.

Οὐδ' ὅγ' Ἰπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροειῶτας 40
Ὄρτ' ἰέναι πρὶν γ' ἢς ἀλόχου Ἰπιθήμεναι βύνης·
Τοῖος γ' οὐκ ἐδίωκε πόντος αἶνυτ' ποιμένα λαῶν.

Ὡς δ' ὅτ' αἰὴρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγη κακότητα
Νέσσυ ὑπὸ δρυαλέης, ἥ δ' ἐκρατρεὺς ὑπὸ δεσμοδ,

Ὡς ῥα τότε Ἀμφιτρεύων, χαλεπὸν πόνον ἐκτολυ-
πύσας,

Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti
fuerant. [celerrime

Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam
Exequi magnū opus, quod ipsi a Ioue concessū erat.
Hunc autem vna cupidi bellicque præliique,
Bœotij acres equis sub clypeis anhelantes,
Locrique hastati, & Phocenses magnanimi
Sequebantur. ducebat autē eos præstans puer Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deo-
rumque [riter

Aliud consilium texebat intra mentes, vt diis pa-
Et hominibus rerum indagatoribus Martis depul-
forem plantaret. [meditans,

Profectus autē ab Olympo est dolum mentib. altis
Desiderio concubitus elegantis mulieris, [rursum
Per noctē, celeriterq; venit in Typhaonium, vnde
Ad Phicium summum accessit consiliarius Iupiter,
Vbi residens mentibus versabat diuina opera.

Nā eadem quidē nocte cum procera Electryonide
In lecto concubitu mixtus est, perfecitq; desiderium.
Eadem autem & Amphitryo populorum defensor,
splendidus heros

Perfecto magno opere, rediit domum suam.
Neque ille ad famulos & pastores agrestes
Cœpit ire antea, quam suæ coniugis conscendisset
lectum. [populorum.

Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem
Vt autem quando quispiam magno affectu effugit
afflictionem

Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
E Magnaque

Magnoque affectu, lubentiq; animo domum suam
reuerfus est,

Totaque nocte concubuit cum veneranda vxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris.

Illa autem a deo pariter domita, & ab homine longe
optimo, [pueros,

Thebis septem portas habentibus geminos peperit
Haudquaquam eadem sapientes, quanquam fratres
essent. [stantiorem virum,

Alterum siquidem inferiorem, alterum a. lōge præ-
sæuum ac validum, vim Herculanam.

Hunc quidē subiecta nubium offuscatori Saturnio,
Iphiclum autē, hastarum concussori Amphitryoni,
Diuerfa generatione: alterum quidem, cum viro
mortali concumbens: [omnium,

Alterum autem, cum Saturnio deorum imperatore
Qui & Cygnū occidit, Martis filium magnanimum.
Inuenit enim in luco longe iaculantis Apollinis
Ipsū, & patrem ipsius Martem, bello insatiabilem,
Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis.

Stantes in curru: terrā autē pulsabant veloces equi,
Ferientes vngulis, puluisq; circa ipsos diuidēbatur,
Excitatus cōpactis a curribus & pedibus equorum.
Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circū
resonabant, [patus,

Equis festinātibus. gaudebat autem Cygnus incul-
Sperans se Iouis filium, Mauortium se aurigamque
Ferro interēpturū esse, & inclyta arma despoliatu-
Sed ipsius vota nō exaudiuit Phœbus Apollo. [rū.
Ipse enim contra illum concitauit vim Herculeam.

Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi

Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,

Et qua-

Ἀσπασίως τε Φίλως τε ἔον δόμον εἴσι Φίκαρε.

45

Πανύχιον δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ ὦρ' αἶψα κείπ.

Τερπόμενον δ' αἰσίοισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ἡ δ' ἔτι δ' ὀδμηθεῖσι καὶ αἰεὶ πολλὸν ἀρίστῳ,

Θήβη ἐν ἐπὶ πύλῳ διδυμάονε γαῖαντ' ἐκείδ.

Οὐκ ἔθ' ὅμῃ φρονέοντο· (κασσιγῆτ' ἄρ' ἔμεν ἤσθη)

50

Τὸν μὲν χερρότερον, τὸν δ' αὖ μὲν ἄμεινονα φῶτα,

Δαῖνόν τε κρατερὸν τε, βίλῃ Ἡρακληεῖν.

Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαϊνεφεί Κρονίῳ,

Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γε δορυασὶ Ἀμφιτρυῶνι,

Κεκρυμένῳ γυναικί· τὸ μὲν βροτῶ αἰδρὶ μιγῆται,

55

Τὸν δέ, Διὶ Κρονίῳι θεῶν σιμαῖτορ' πάντων·

Ὃς καὶ Κύκνοι ἐπεφνεν Ἀρηιάδῃ μεγάρθυμον.

Εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλῃ Ἀπείλων·

Αὐτὸν καὶ πατέρ' ὃν Ἄρῃ ἄπὸν πόλεμιο,

Τόχους λαμπομένους σέλας ὥς πυρὸς αἰθομένοιο,

60

Ἐξαότ' ἐν δὶ φρῶ. χθόνα δ' ἐκτυπον ὠκέες ἵπποι,

Νύσοντες χηλῇσι· κύνες δέ σφ' ἀμφιδεδήει,

Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρ' ἄρ' αἰσίοισι καὶ ποσὶν

ἵππων.

Ἄρμα δ' ἐπείητε καὶ αὐτῆς ἀμφαράβιζον

ἵππων ἱμένων. κέχαρ' ἔτι δ' Κύκνον ἀμύμων,

65

Ἐλπόμενον Διὸς υἱόν, δαήτιον ἰσχυρόν τε

Χαλκῷ δηώσῃν, καὶ δ' ὅτ' ἐκλυτὴ πύχχεα δύσῃν.

Ἀλλὰ οἱ τόχων ἄρ' ἐκλυε Φαίβοιο Ἀπείλων.

Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπ' ὦρσε βίλῃ Ἡρακληεῖν.

Παῦ δ' ἄλλος καὶ βωμὸς Ἀπείλων· Παρὰ στήθε

70

λάμπειν ὑπὸ δαίνοιο θεοῦ πυχίων τε, καὶ αὐτῶν.

Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπὸ λάμπει· τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς εἶν' ἀπὸ κατὰ πτόν ὀρμηθῆναι,
 Πλεῖν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου ἰολάου;
 Κούων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀάπτοι
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅτι σβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὅς ῥα τὸν ἰωίοχον περσέφῃ κρατὶρ ἰόλαον·

75

Ἡρώς ὦ ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἥ τι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ ὄλυμπον ἔχου-
 σι,

Ἥλιτεν Ἀμφιτρυῶνα, ὅτ' εὐσέφῃσιν ποτὶ Θέῳ
 Ἥλξε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πολίεθρον,
 Κτείνας Ἡλεκτρυόνα, βοῶν ἔνεκ' Ὀρυμετώπων·
 Ἰκεῖτο δ' εἰς Κρέιοντα καὶ Ἡνιόχῳ τανύπεπλον,
 Οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο ἄρμεκα πάντα παρῆχον,
 Ἥ δικὴ ἐστ' ἱκέτης· τίον δ' ἄρα κηρόφι μᾶλλον·
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυόνη
 Ἥ ἀλόχῳ· τέχα δ' ἄρμεκες ὅτι πωλεμένων ἐν αὐτῶν
 Γαινόμεθ' ἔπε φυλὴν ἐναλίγκιοι ἔπε νόημα,
 Σὸς τε πατὴρ ἔγωγ'· τίς κεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ὅς περ λιπὼν σφέτερόν τε δομον σφετέρους τε τε-
 κῆας,

90

Ἦνιχετο ἱμῆσων ἀλιπόμενον Εὐρυδῆα,
 Σχέτλιος, ἥ που πολλὰ μέλεσσιν ἀχίζετο ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτῳ ἀχέων· ἥ δ' ἔτι παλιν ἀρχετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετίλλετο ἀέθλους.
 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θάσσον ἔχ' ἰωία φοινικῆεντα
 Ἰππῶν ὠκυπόδων· μέγα γ' ὀφρὸς θάρσος ἀέζων,
 Ἰθὺς ἔχον θοὸν δῆμα καὶ ὠκυπόδων ὀδὴν ὅτι ἰππῶν,

95

Μηδῆν

Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi [prodire,

Sustinuisset, mortalis existēs, obuiā sub conspectum
Præter Herculem & gloriosum Iolaum?

Illorum enim & vis magna, & manus inuictæ [bris.
Ex humeris pregnante erant, vna cū robustis mem-
bris igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

O Heros Iolæ mortaliū lōge charissime omnium,
Nēpe vere in immortales beatos, qui olympū tenēt,
Peccauit Amphitryo, quoniam bene munitas ad
Abiit, relicta Tiryntho, vrbe bene fūdata, [Thebas
Postquam occiderat Electryonem, propter boues
latas habentes frontes: [vestibus,

Venitq; ad Creontem, & Heniochē longis ornatam
Qui ipsum vltro receperunt, & necessaria omnia
præbuerunt, [mo magis.

Quatenus ius est supplicibus, colueruntque ex ani-
Viuebat autē exultabundus cum formosa Electryo-
Coniuge sua: moxque nos reuoluto anno • [nide
Nati sumus, neque ingenio similes, neq; intellectu,
Pater tuus & ego: cuius quidem mentes sustulit Iu-
piter,

Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abiit veneraturus sceleratum Eurytheum:

Infœlix. certe multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens. Sed hæc irreuocabilis est.

Mihi vero deus difficiles imperauit labores.

O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilātes
Equorum alipedum, magnamque mentibus fidu-
ciam accumulans

Recta dirige celerem currum, & alipedum robur
equorum.

Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris.
 Qui nunc cum clangore circumquaque furit per
 sacrum nemus

Phœbi Apollinis, longe iaculantis regis.

Enimvero etiam validus licet existat, tamen exaturabitur bello.

Hunc contra allocutus est inculpatus Iolaus:

O patre, quā multū v. pater hominū atq; deorum
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,

Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur ciuitatem:

Quemadmodum & hunc mortalem, validumque
 magnumque [feras.

Tuas in manus adducunt, vt gloriam magnam au-
 Sed age, induere arma Mauortia, vt quam celerrime

Currus inter se committentes Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neq; intrepidū Iouis filium,

Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidae.

Qui sibi prope eunt, cupientes bello [quam cœna.
 Certamen instituere. quæ res ipsis multo gratior

Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,

Animo oblectatus: admodum enim sibi commoda
 dixerat. [tus est:

Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocu-

O heros Iolae, Iouis alumne, non procul etiam
 hinc [bellicosus,

Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti

Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus
 fetis oblitum [teris.

Quoquouersum conuerte, & auxiliare pro eo ac po-

Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,

Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox

Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,

Ὃς νῦν κεκληγὼς παλαιμαίνετ' αἰεὶ ἱερὸν ἀλσος
φοῖβ' Ἀπόλλωνι. ὅ· ἐκατηβέλταο αἶακτος·

100

Ἡ μὲν καὶ κρατερὸς περ ἐὼν αἶαται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος,
Ἡ γέ, ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾶσθην κεφαλῶν, καὶ πάρος Εὐνοσίγαι'.

Ὃς Θήβης κρηδεμνον ἐχέ, ῥύετ' ἐπὶ πόλιν.

105

Οἷον δὲ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σας ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν
ἄρῃαι.

Ἀλλὰ γε δύσγεο πύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
δίφρος εὐπελάσαντες Ἄρηός τ' ἡμέτερόν τε
Μαρνώμεσθ'· ἐπεὶ ἔτι ἀπέρβητην Διὸς υἱὸν
οὐδ' Ἰφικλείδην δίδδε· ἀλλὰ μιν οἶω
φύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμον' Ἀλκείδαο,
οἳ δὲ σφι χεῖδ' ἔστι· λιλαϊόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήν· πᾶσφιν πολὺ φίλπρ' αἶ
ΐοινης.

110

ὣς φάτο· μείδησεν δ' βίη' Ἡρακλήϊη,
θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ δέμενα ἔπιν.
καὶ μιν ἀμειβόμενοι ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·

115

Ἡρώς ὦ Ἰόλαε διοτρεφές, σὸς ἐπὶ τηλοῦ
Ἰσμίνῃ τερχεῖα σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτῳ
παύτῃ ἀναστροφῇ δέξημένον, ὥς κε διώῃαι.

120

ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκαιο φανού,
Ἡφάϊστου κλυτὰ δῶρα, παῖ κνήμησιν ἔθηκε.

Δάπρον αὖ θώρηκα πειρήσας ἔδωκε
 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαδάλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε 125
 Πάλλας Ἀθηναίη κούρη Διός, ὅπασ' ἔμελλε
 Τοπρῶτον ἐνόνεσθαι ἐφορμήσασθαι ἀέθλης.
 Θήκατ' δ' ἅμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σιδήρεον
 Δεινὸς αἰὴρ· κείλιν' ἢ πειρήσας Φαρέτελλω,
 Καθβάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἐνποθεν οἴσσι 130
 ῥιγηλοὶ, θανάτῳ λαθιφθόμοιο δοτῆρες.
 Πρῶθεν μὲν θανάτῳ τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον·
 Μέσσοι ἢ ξέσοι, πειμήκεες· αὐτὰρ ὅππασιν
 Μορφνοῖο φλεγύσσο καλυπτόμενοι περύγεσιν
 ἦσαν· ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἶλετ' χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέειν εὐτυκτον ἔθηκε,
 Δαδάλειν, ἀδάμακτος, ὅππ' ἀπὸ τοῖς ἀραρῆαν,
 ἦτ' αἶψα καρὴν Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ γὰρ μὲν σάκος εἶλε παναίολον· ἐδὲ τις
 αὐτῷ

Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θῆμα ἰδέσθαι. 140
 Παῦ μὲν γὰρ κύκλῳ πᾶν ὠλεσκό τ' ἐλέφαντι,
 Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές εἶναι, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπόμενον· κυανῷ δ' ἀπὸ πύχης ἡλῆλαντο.
 Ἐν μέσῳ δ' ὀδραντὸς εἶναι φόβος ἔτι πατρός,
 Ἐμπαλιν ὄσσοισιν πυρε λαμπόμενοισι δεδορκώς. 145
 Τῷ δ' ὀδόντων μὲν πᾶσι τοῖς ὤμασι λαοὶ καὶ θεοῖσι,
 Δεινῶν, ἀπὸ λήτατος ὅππ' ἢ βλοσυροῖο μετώπῃ
 Δεινὴ Ἔρις πέποιθε, κρούσας ἄκλονον αἰδρῶν,
 Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἔκφρηναι εἶλετ' Φωτῶν
 Οἵτινες ἀπὸ τοῦ πύλεμον Διὸς ἢ ἰφείροισιν. 150
 Τῶν

Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, variegatum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerua filia Iouis, tunc cum cœperat
 Primum luctuosa aggredi certamina.
 Posuit autem circa humeros nocumenti depulso-
 rium ferrum,

Sæuus vir, cauam autem circa pectora pharetram,
 Reiecitque in tergum. in hac multæ erant sagittæ
 Horrendæ, mortis vocem, reprimentis datrices.
 Hæ a capite quidem mortem habebant præfixam, &
 vnguentum lacrymarum:

Mediæ autem politæ erant, longæ: sed a tergo
 Nigræ aquilæ contactæ alis
 Erât. ille a. validam hastam præfixam ære corripuit.
 Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Herculis diuini.

At manibus clypeum accepit, varium totum, quæ
 nemo quisquam [rum visu.
 Neque perrupit iaciendo, neque comminuit, mi-
 Nam totus quidem circumquaq; gypso, candidoq;
 Et electro lucidus erat, auroque fulgido [ebore,
 Splendēs, cæruleis plicis fulgorem interfecantibus.
 In medio autē draconis erat terror, haud quaquam
 Retro oculis igne lucentibus tuens. [effabilis,
 Cuius & dentibus quidem repletum erat os candi-
 dantibus,

Sæuis, inaccessis super terribilem autem frontem
 Sæua Contentio deuolitabat; accendens pugnas
 hominum,

Tetra, quæ & mentem eximebat, & præcordia viris
 Qui cunque bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorum

Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum intro

Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta, Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.

In eo autem & propersecutio, & viceversa persecutio factæ erant. [ferebantur.

In eo tumultus, cædesque, & homicidium huc illuc

In eo Eris quoque, & motus furebat: in eo pernicio-
sa Parca, [illæsum.

Vivum alium tenēs recens vulneratum, alium autē
Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.

Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine virorum,

Sæuum videns, clamoribusque ingrauescens.

In eo autem & serpentum capita sæuorum erant
haudquaquam effabilem, [ra hominum.

Duodecim, quæ perterrefaciebāt super terrā gene-

Quicunque bellum contra Iouis filium mouerent.

Quorum & dentium quidem crepitus edebatur,
quoties pugnabat [da opera.

Amphitryoniades. Hæc autē distincta erant miran-

Porro veluti puncta quædam apparebant videnda
sæuis draconibus

Cærulea per terga, denigratæq; erant illis maxillæ.

In eo autem & suum greges agrestium erant, atque
leonum, [nantium,

Mutuo sese aspicientium, irascentiumque, & festi-

Quorum etiam turmatim ordines incedebant, neq;
vero hi, [amborum.

Neq; illi alteros timebant, horrebant attamen colla

Iam.n. ipsis iacebat magnus leo, circum autem apri

Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger.

Cruor

Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθονὰ διώσ' αἶδος ἔϊσσι
 Αὐτῶν. ὅσα δέ σφι παρὶ ρινόιοι σαιπίσις,
 Σειρήν' ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθετο αἶη.
 Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίσωξίς τε πέτυκτο,
 Ἐν δ' ὁμάδος τε φόβος τ' ἀνδροκτασίη τε
 δεδήκει.

155

Ἐν δ' ἔρις, ἐν ᾗ κυδοιμός ἐθιύεον, ἐν δ' ὀλοή
 κῆρ,

Ἄλλον ζῶν ἔχουσαι νεάπτετον, ἄλλον ἄχτον,

Ἄλλον πεθνεῖωται κτ' ἄλλον ἔλκε ποδοῖιν.

Ἢμα δ' ἐχ' ἀμφ' ὤμοισι θαφείνεον αἶμα π
 φωτῶν,

Δεινὸν δερκομένη, καμαχῆσί τε βεβριθῆκα.

160

Ἐν δ' ὀφίων κεφαλὰς δένων ἔσαν ἔπι φατῶν

Δώδεκα· ταῖς φοβέεσκον ὅππ'ι χθονὶ φύλ' αὖ-

θρώπων,

Οἱ ἱνὲς ἀντιβίλιν πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροιεν.

Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὖτε μάχοιτο

Ἀμφιπρυωνιάδης· ταῖς δαίπεθ' αὐτὰ ἔργα.

165

Στίγματ' αὖ δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δένροισι δράκοντι

Κυαίεα κτ' ἰῶται, μελαίνθησαν ᾗ γῆρας.

Ἐν ᾗ συὼν ἀγέλαι χλοῦντων ἔσαν ἠδὲ λεόντων,

Ες σφείας δερκομένων, κατεόντων τ' ἱεμένων τε.

Τῶν καὶ ὁμιληδὸν εἰσες ἦσαν· ὁδὲ νυτῶγε

170

Οὐδέτεροι τρεῖσιν· φρίσσον γε μὲν αὐχένους

ἄμφω.

Ἦδη γὰρ σφιν ἕκαστο μέγας λῆς, ἀμφὶ ᾗ κάπρσι

Δοιοὶ ἀποურάμενοι ψυχὰς· κτ' δὲ σφι κελαινὸν

αἶμα

Αἶμα' ἀπελείβειτ' ἔραζ'. οἱ δ', αὐχίνας ἐξελεπόντες,
 Κεῖατ' πθινεῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι. 175
 Τοῖσι δ' ἔπ' μάλλον ἐγάρεο δ' ἴω, κατέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλοιδῶν τε σύες, χαροπὴ τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἰὼ ὑσμίνῃ λαπιζάνων αἰχμητῶν,
 Καίνατ' ἀμφὶ ἀνακτα, Δρύαυτά τε, Περικλόν τε,
 Ὀπλέατ', Ἐξαδίον τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε. 180
 Μόψοντ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὅζον Ἄρης,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ὅππείκελον ἀθανάτοισιν·
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροὶ πύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναυτοὶ ἠγρέοντο
 Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἥ δ' Ἄσβολον οἰωνιστήν. 185
 Ἄρκτον θ' οὐρέοντε, μελαγχχαίτην τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πόικείδας, Περμῆδεά τε, Δρύαλόν τε.
 Ἀργύρεοι, χρυσεῖας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε σπιναιήτην ὥσπερ ζωὴ περ ἔόντες,
 Ἐγχεσὶν ἥ δ' ἐλάτης αὐτοχρόν ὠρμηγῶντο, 190
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδάκεις ἔστασαν ἵπποι
 Χρύσει. ἐν γ' αὐτὸς ἐναρφόρος ἕλιος Ἄρης
 Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, περὶ λείεσσι κελεύων,
 Αἶμα πφοινικέας, ὥσπερ ζωὴς ἐναρτίζων·
 Διφρῶ ἐμβεβαώς. ὅθρ' δὲ Δαῖμός τε φόβος τε 195
 Ἐστασαν ἱεμενοὶ πόλεμον καταδύμεναι αἰδρῶν.
 Ἐν γ' Διὸς θυγάτηρ ἀγγελίῃ Τροιογύνεια,
 Τῇ ἰκέλη ὥσπερ τε μάχην ἐθέλῃς ἀκορύσσειν,
 Ἐγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσεῖαν τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ὅππ' ἥ δ' ὤχετο φύλοπιν αἰνῶν.
 Ἐν δ' ἰὼ ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσῳ

Cruor distillabat in terrā. ipsi a. ceruicibus deiectis
Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnā-
dum,

Vtrique agrestesque sues, trucesque leones.

In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Cæneum circa regem, Dryantemq; Pirithoumque,
Hopleumq; Exadiumq; Phalerumq; Prolochūq;
Mopsurūq; Ampycidē, Titaresium, nothum Martis,
Thescumque Ægeidem, similem immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Centauri autem ex altera parte contra hos congre-
gabantur

Circa magnum Petræum atq; Asbolum augurem,
Arctumq; Huriumque, nigrumq; pilis Mimantem,
Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalumque,
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Atq; impetu pariter facto, perinde ac si viui essent,
Lanceis atque abietibus cominus certabant.

Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant
equi

[Mars,

Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus
Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque viuos spolians,
Curui insistsens. iuxta autem Pauorque Metusque
Stabant gestientes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Iouis filia prædatrix Tritogenia,
Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,
Hastam habens in manibus aureamque galeam,
Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem
in prælium sæuum.

[medio,

At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cuius
Deside-

Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latonæ
filius

Aurea cithara. deorum autē sedes, purus Olympus.
Ibi & forum, circum autem opulencia infinita, quasi
in corona erat posita [cantum

Immortalium in certamine: Deę autem incipiebant
Musę Pierides, canorum quiddā canentibus similes.

In eo autem & portus appulsu facilis immēsi maris,
Rotundus factus erat liquefacto c stanno,

Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atq; illac ferebātur piscib. inhiantes,

Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argentei delphines, depascebant mutos pisces.

Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans: habebat autem ma-

Piscium rete, proiecturo similis. [nibus

In eo autem erat & pulchricomæ Danaes filius e-
ques Perseus, [separatus ab illo:

Neq; quidē contingēs clypeum pedibus neq; longe
Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam in-
sistebat illi.

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.

Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra
ensis pendebat,

Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.

Totum autem tergum eius tenebat caput szui
monstri [visu,

Gorgonis. circum ipsum autē pera ferebatur, mixū
Argentea, fimbrięque dependebant lucidę.

Aureę. szui autem circum tempora regis [bens,

Posita erat Orci galea noctis caliginem grauem ha-
Ipse

Ἰμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
Χρυσείη Φόρμιγ' ἱθεῶν θ' ἔδος ἀγνὸς Ὀλυμπός·
Εν δ' ἀγορῇ, πῶς δ' ὄλβος ἀπειρίθη· ἐτεφά-
νωτ'

Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι. θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς 205
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγυμελομένηαις ἐκκῆαι.

Εν γ' λιμνῷ εὖορμος αἰμαμακέτιο θαλάσσης
Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κααστιπύριοι,
Κλυζομένω ἱκελτο. πολλοὶ γὰρ μὲν ἀμμέςον αὐτῇ
Δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐδυόεον ἰχθυόοντες, 210

Ἰχθυόοντες ἱκελοὶ. τοιοῖσι δ' αἰναφυσιόωντες
Ἀργυρέοι δελφίνες ἐθαίνων ἔλλοπας ἰχθύς,
Τῶν ὑποχάλκαιοι τρέον ἰχθύες αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῆς
Ἦσαν αὐτῇ ἀλιδῆς δεδοκημέναι· εἶχε γ' ἡ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον, δόπορ ῥίψοντι βροκῶς. 215

Εν δ' ἐν ἡνυχέμου Δανάης τέκος ἰππώτα Περ-
σεύς,

Οὐτ' ἄρ' ὅππῃ αὐτῶν σάκεος ποσὶν, εἴθ' ἑκάς αὐτῇ·
Θαῦμα μέγα φράσασθ'· ἐπεὶ ὕδαμῃ ἐσημακτο.
Τὼς γὰρ μιν παλάμῃς τεύξε κλυτὰς Ἀμφιγυήεις
Χρύσειον ἀμφὶ γ' ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα. 220

Ὡμοιοσιν δέ μιν ἀμφὶ μελαίνδετον ἄορ' ἔκειτο,
Χάλκεον ἐκ τελαμών· ὁ δ' ὥς τις νόημι ἐπὶ ταῖσι,
Παῦ δέ μετὰ φρενον εἶχε κάρη δένοντο πελώρη,
Γοργόες, ἀμφὶ δέ μιν κίβυσις θείη, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἀργυρέη θύσανοι γ' καταωρεῖντο φαεινοὶ 225
Χρύσοι· δένῃ γ' ὡς κροτάφοισιν αἰάκτες
Κεῖτ' Αἰδὸς κωκῆ, νυκτὸς ζεφρον αἶνον ἔχουσιν.

Αὐτὸς

Αὐτὶς δὲ ἀπ' ὧδ' ὄντι καὶ ἐρρίγοντι εἰκῶς
 Περσεύς Δαναΐδης ἐπιπαίνει· πᾶ ἧ μετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ ἔφαται ἐρρώοντ',
 Ἰέμεναι μαπίειν. Ἰπὶ ἧ χλωροῦ ἀδάμαντι
 Βαίνουσι ἰάχεσκε σάκας μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 Οὔρεα καὶ λιγύως· Ἰπὶ ἧ ζώνῃσι δράκοντι
 Διὶ ἀπ' ἡρεῦντ', Ἰπικυρτώνοντι καρλίῳα.
 Λίχμαζον δ' ἄρα τῷ γε· μέν δ' ἔχ' ἀραξον ὀδόντας
 Ἀχρεῖα δερκομένῳ· Ἰπὶ ἧ δεινοῖσι καρλίῳοις
 Γοργείοις ἐδονεῖτ' μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτίων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν, ὑπὸ σφετέρῃς πόλιος σφετέρων τε πεκύνων
 Λοιγὸν ἀμυώνουσ'· τοὶ ἧ πρᾶξεν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατ', πλέονες δ' ἐπὶ δῆριν ἔχοντες,
 Μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναικες εὐδμήτων Ἰπὶ πύργων
 Χάλκεον ὄξυ βόων, καὶ δ' ἐδρύπιοιτ' παρειάς,
 Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτὰ Ἡφαίστιο.
 Ἄνδρες δ' οἱ πρὸς βῆτες ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον,
 Ἀθροοὶ ἐκπῶθεν πυλέων ἔσαν, αὐτὰρ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσιν, πρὸς σφετέροισι τέκεον
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ ἧ μετ' αὐτὰς
 Κῆρες κυαίεαι, λαοκτοῦς ἀραβέουσιν ὀδόντας,
 Δεινωποὶ, βλοσυροὶ τε, θαφιονοῖτ', ἄπλητοί τε,
 Δῆριν ἔχον πρὸς πίπνόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἔεντο
 Αἷμα μέλαν πίειν· ὃν ἧ πρῶτον μεμάποιν
 Κείμενον ἢ πίπνοντα νεκρῶτον, ἀμφὶ μὲν αὐτὰ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δεκατεῖεν
 Τάρταρον ἐς κρυέενθ'· αἱ ἧ φρένας εὐτ' ἔδρεσαν
 Αἷμα

230

240

245

250

255

Αἷμα

Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
 Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
 Cupiētes ipsum apprehendere. in viridi a. adamāte
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam. in zonis a. dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.

Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes.
 Crudele tuentes. supra sæua autem capita
 Gorgonū agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.

Hi quidem pro sua ciuitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes: illi autem depopulari studētes.
 Ac multi quidem iacebant, plures autem etiam pu-
 gnam tenentes, [ribus

Dimicabant. mulieres autem a bene cōstructis tur-
 æreum acutum clamabant, lacerabāturque genas,
 Viuis similes, opera inclyti Vulcani. [henderant,

Viri autem qui seniores erant, & senectutem appre-
 Conferti extra portas ibant, sursumque diis

Manus tendebant beatis, pro suis liberis [ipsum aut
 Metuentes. illi a. contra pugnam conferebant. post
 Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,

Toræ terribilesque, cruentæque, inaccessæque
 Certamen habebant de iis qui cādebāt, omnes enim
 cupiebant

Cruorem nigrum bibere. Et quem primum forte
 ceperant

Iacentem vel cadentem recens faucium, ei quidem
 Inijciebant vngues magnos, animaque ad Orcum
 abibat, [exatiassent

Tartarum in frigidum. illæ autē præcordia postquā
 Sanguine

Sanguine hominis, ipsum quidem abiiciebant post
tergum: [rum ire,

Retro autem in tumultum & stragem festinabāt ite-

Clotho & Lachesis ipsis astant, atq; paulo minor

Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen

Aliis quidem præstantiorq; erat, & æuo grādissima.

Omnes autem circa vnum virum pugnam acerbam
instituerant. [censentes,

Sæuoq; modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis suc-

Inter se autē vngues manusq; audaces exæquabant.

Iuxta autē & Caligo stabat, perustæ similis, & grauis,

Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,

Crassipes: longique vngues a manibus prominebāt.

Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex genis
autem [tes stringens

Cruor destillabat in terram. ipsa a. terribiliter den-

Stabat, multusque pulvis constrauerat ei humeros,

Lachrymis humida. iuxta autem turrita ciuitas ho-
minum.

Æuræ autē ipsam tenebāt superliminarib. adaptatę

Septē portæ: hominesq; in voluptatibus & choreis

Oblectationem capiebant. Alij siquidem fabrefacto
in curru [tabatur.

Ducebant viro vxorem, multusq; hymenæus exci-

Et procul ab ardentib. facibus fulgor resplendebat,

In manibus famulorum. Mulieres autem venustate
florentes

Præibant, quas chori ludentes sequebantur.

Atq; hi quidem canoris tibiis emittebant cantum.

Et tenero ore, circūq; ipsos repercutiebatur sonus.

Illæ autem ad modulationem ducebant chorum a-
mabilem.

Ἀἴμαϊ Ⓞ ἀνδράμεν, τ' μὲν ῥίπτασπον ἐπίσσω,
 Ἀψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰοῦσσι,
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσεισαν· ἡ μὲν
 ὑφῆσαν.

Ἄτροπος, ἔπ' πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέης τ' ἑὸν πρὸς βυβλάτη πα.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχῃ δριμύτιαν ἔθεντ.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσώσαντ.
 Παρ' δ' Ἀχλὺς εἰσῆκε δῖπσι μυγερή τε καὶ αἰνή,
 Χλωρῇ, αὐγαλέῃ, λιμῶν κατὰ πεπληγῆα, 265
 Γουνοπαχῆς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ὅκ μὲν ῥινῶν μύζαι ῥέον, ὅκ τ' ἡ περὶ ὧν
 Αἴμ' ἀπελείβειτ' ἔραζε· ἡ δ' ἄπλητον σεσαυγῆα
 Εἰσῆκε· πολλὴ τ' ἡ κένις κατενέωθεν ὦμους,
 Δάκρυσι μυδαλέῃ. ὦρθε δ' εὐπυργος πόλις αὐ-
 δρῶν. 270

Χρύσταλ δέ μιν ἔχον ὑπερθυροῖσι ἀεραῖαι
 Ἐπὶ πύλαι· πῖ δ' αὐδρες ἐν ἀγλαΐαις πε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτερος ἐπ' ἀπλώης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναιῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώ-
 ρει.

Τῇλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζε 275
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶων. παῖ δ' ἀγλαΐῃ πεπαλῆαι
 Πρόσθ' ἔκιοι, ῥῖσιν τ' χοροὶ παύζοντες ἔποντ.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴσαν αὐδῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων, πρὶ δέ σφισιν ἄγρυπτε ἡχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων αἶαντον χορὸν ἱμερόεντα. 280

Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐπέρωθε νέοι κώμαζον ὑπὸ αὐλοῦ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπὸ ὄρχηθμῳ καὶ αἰοδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες ὑπὸ αὐλητῆρι δὲ

ἑκάστος

Πρόδ' ἕκιν· πῦσσιν ᾗ πόλιν θαλία τε χοροί τε
 Ἀγλαΐαι τ' ἔχον. τοὶ δ' αὖ παρπαροῖσι πόλῃος 285
 Νῶθ' ἱππῶν ὀπιθάντες ἐθώμεον. οἱ δ' ἀροτῆρες

Ἦρεκον χθόνα διῶν· ὀπισθολάδην ᾗ χιτῶνας
 Ἐσέλατ'. αὐτὰρ ἔλιν βαθὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείησι κορωνιόωντα πέτηλα,

Βελθόμενα σαχύων, ὥσπερ Δημήτρος ἀκτύν' 290
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλόν' ἀλωῶν.

Οἱ δ' ἐτρεύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Οἱ δ' αὖτ' ἐς πελάρης ἐφόρειν ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λόκους καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων δ' ἀπὸ

ὄρχων,

Βελθόμενων φύλλοισι καὶ δρυγρέης ἐλίκεσσιν. 295

Οἱ δ' αὖτ' ἐς πελάρης ἐφόρων· ὧραι δέ σφισιν

ὄρχος

Χρύσεος ἑῷ, (κλυτὰ ἔργα Πείφρονος Ἡφαίστιο)

Σειόμεν' ὅφύλλοισι καὶ δρυγρέοισι κάμαξι.

Τῷ γε μὲν οὖν παίζοντι ὑπὸ αὐλητῆρι ἑκάστος

Βελθόμενος σαφύλῃσι μελαΐθῃσι γε μὲν αἶδε. 300

Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυν· οἱ δ' ἐμάχοντο

Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρυν

Ἄνδρες θηρόντων, καὶ καρχαρόδοντες κυνέεσσι,

Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.

Παρ' δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πίνον, ἀμφὶ δ' αἰθλοῖς 305

Δῆμον

Inde rursus ex alia parte iuuenes comessabantur ad
fistulam,

Alij quidem contra ludentes saltatione & cantu,
Alij autem contra ridentes. ante tibicinem a. singuli
Præcedebant, totamq; ciuitatem læticiæ, choreæq;
Voluptatesque tenebant. Alij autem rursus extra
ciuitatem

Tergis equorum conscensis currebāt. aratores autē
Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas
Succinctas habebant: sed erat profunda seges, vbi
alij quidem metebant

Mucronibus acutis rostrata folia,

Grauida spicis, veluti Cereris cibum.

Alij autem in manipulos ligabāt & implebant arēa:
Rursus alij vindemiabant vineas, falces in manibus
habentes.

Alij autem in calathis ferebant a vindemiatoribus
acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Grauidis foliis, & argenteis capreolis.

Alij rursus in calathis portabant, iuxtaq; ipsos vitis

Argentea erat (in clyta opera prudentis Vulcani)

Agitata foliis, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludūt ad tibicinem vnusquisq;.

Oneratus vuis, quæ ipsæ nigræ erant.

Alij quidem calcabant in lacu, alij hauriebant, alij
autem dimicabant [bantur,

Pugnis, & luctando: alij vero alipedes lepores venā-

Viri venatores, & ferratis dentibus canes duo ante

Cupientes assequi, illi a. cupientes effugere. [ipsos,

Iuxta ipsos autem & equites habebāt laborem, pro-
que præmiis

Certamen habebant & pugnam. bene iunctis autem
in curribus

Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,
Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant
Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex
eo resonabant.

Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem,
neque enim dum ipsis [tamen.

Victoria cōpleta erat, sed indefinitum habebāt cer-
Ipsis a. etiam propositus erat magnus tripus intra a-
Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani. [gonem,
Circa extremam autem oram manabat Oceanus, in-
undanti similis. [autem

Totum a. continebat clypeum variegatū. per ipsum
Cygni altiuolantes magnum clangebant, qui illic
multi [bantur,

Natabant in summa aqua. iuxta autem pisces moue-
Mirum visu, etiam Ioui grauitonanti, cuius consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Componēs manibus: quem quidē Iouis fortis filius
Iactabat facile: equestrem autem affiliit in currum
Similis fulguri patris Iouis, ægida tenentis,
Leuiter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens regebat curuum currum.

Prope autē ipsis aduenit dea cæsiis oculis Minerva,
Atq; ipsos cōfirmans verbis volucris. alloquebatur:
Saluetē Lyngei progenies longe inclyti,

Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is qui beatis
imperat, [spoliare.

Cygnūque interficere, & inclyta arma eius de-
Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissime
populorum:

Postquam

Δῆρ' ἐχον χ' μόχθον. εὐπλεκίων δ' Ἰππιδίφρων
 Ἠνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκείας ἵππους,
 ῥυτὰ χαλαίνοντες. πρὸ δ' Ἰππικρατίοντα πέτοντο.
 Ἀρματὰ κολλήεντ', Ἰππὶ δ' ἀλῆμναι μέγ' αὐτίκω.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίδιον ἔχον πόνον· ἔδ' ἐπὶ σφιν
 Νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκρ' ἔχον αἰθλον.
 Τοῖσι δ' καὶ παρ' οὐκείῳ μέγας τρέψας ἐπὶ
 ἀγῶνι,

310

Χρυσῆος, κλυτὰ ἔργα παρ' Ἰφρονι· Ἡφαιστῖο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτιυ ῥέεν Ωκεανὸς πλῆθοντι εἰοικώς·
 Παῦν δ' ὀσσεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ'
 αὐτὴν

315

Κύννοι ἀερσιπέτη μεγάλ' ἤπυσον· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. παρ' δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζεὶ βαρυκτύπῳ, ἔλκε' βελαί
 Ἡφαιστὸς ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,

Ἀρσάμενι παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Πάλλεν Ἰππικρατίως· Ἰππὶ δ' ἵππεύς τ' ὄρε δὶφρα,
 Εἵκελ' ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κοῦφα βίβας. τῷ δ' Ἠνίοχος κρατερός Ἰόλαος
 Δίφρα ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον δῆμα.

Αγχιμόλον δ' ἐσφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφείας θαρσύνετο· ἔπειτα πηρόεντα παρ' οὐδ' αὖ

325

Χαίρετε Λυγρῆος χυρὴν τηλεκλειτοῖα,
 Νηῶν δ' ἑλκὺς κρατὶς ὕμμι διδοῖ μακαρέων
 ἀνάστων,

Κύννον τ' ἐξαναρεῖν καὶ δότ' κλυτὰ τεύχεα δῶσαι.
 Ἄλλο δ' ἐσσι π' ἔπος ἐρέω μέγα φέρπαιτε λαῶν·

330

Εὐτ' αὖ δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶν ὦ ἀμείρσης,
Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὸς λιπείην καὶ τεύχεα τοῖο,
Αὐτὸς ἢ βροτολογιζὼν Ἄρην ὀπιόντα δοκῶσαι,
Ἐνθά κε γυμνωθέντα σῆκος ὑπὸ δαίδαλοιο
Οφθαλμοῖσιν ἴδης· ἐνθ' ἔταμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
Ἄψ δ' αἰαχάσασα δαμ' ἐπεὶ ἐνὺ τοι αἰσιμόν ἐστιν
Οὐθ' ἵπῳ κς ἐλέειν, ὅτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

335

Ὡς ἐποδοσ' ἐς Διφρον ἐβήσατ' διὰ θεάων,
Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
Εοσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητος ἰόλατο
Σμερδαλέον θ' ἵπῳ οἰσιν ἐκέκλετο. πῖ δ' ὑπὸ
ὁμοκλῆς.

340

Ῥίμφ' ἔφερον θῶν ἄρμα, κενίοντες πεδίοιο.
Εν γὰρ σφιν μὲν ὦ ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' αἰαδασέσασα· περὶ σπινάχιζ' ἢ γαῖα.
Τοὶ δ' ἄμυδις προσφύοντ' ἱκελοὶ πυρὶ ἢ θυέλλῃ.
Κύκνος θ' ἵπῳ ὀδάμος καὶ Ἄρης ἀκέρητος αὐτῆς.
Τῶν θ' ἵπῳ οἱ μὲν ἔπειθ' ὑπεναυτοῖο ἀλλήλοισιν
Ὀξεῖα χρεμίσσας, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἡχώ.

345

Τὸν πρῶτον προσέειπε βίη Ἡρακλεσίη·
Κύκνε πίπον, τί νυν νῶϊν ὀπίσχετον ὠκείας ἵππους,
Ἀνδράσιν οἷτε πόνος καὶ οἰζύος ἰδρυὶς εἰμὲν;
Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε Διφρον εὐξοον, ἥδε κελεύθου
Ῥῖκε πάρεξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
Ἐς Κήϋκα ἀΐακτα. ὃ γὰρ δινώμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προσέβηκε. σὺ δ' εὐ μάλα οἶδα καὶ
αὐτός.

350

Τῇ γὰρ ὁπ' ἔεις παῖδα Θεμιστοκόλῳ κυανῶπιν,

Ἦ πῖ-

Postquam igitur Cygnum dulci æuo spoliaueris,
 Illum quidē tū eodē loco relinque, & arma ipsius.
 Ipse autem hominum pestem Martem accedentem
 Vbi nudarum clypeo variegato [obseruans,
 Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
 Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalibus manibus & gloriam tenens
 Certatim. Tunc igitur Ioui notus Iolaus
 Horrendum equos increpuit. illi autem a commi-
 natione [per campum:

Leuiter ferebāt celerem currum, puluerem cientes
 Nam ipsis animum addiderat dea cæsis oculis Mi-
 nerua, [tellus.

Ægide concussa. ingemiscebat autē circumquaque
 Illi autem pariter procedebant, similes igni siue
 procellæ, [more.

Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis cla-
 Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,
 Acutum hinniuerē, circaque ipsos reuerberabatur
 sonus.

Atque hunc prior alloquebatur vīs Herculea:

Cygne ignaue, cur contra nos tenetis veloces e-
 Viros qui laboris & ærumnæ experti sumus? [quos.
 Ad diuersum tene currum bene politum, atq; e via
 Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & ma-
 iestate [ipse.

Trachini antistat. Tu vero satis admodum scis etiā
 Eius enim connubio tenes filiam Themistonoen
 nigroculam.

O ignaue,

O ignaue, non enim tibi neq; Mars mortis exitium
 Prohibuerit, si nos inter nos cōgrediamur bellādo:
 Iā ipsum quidē aio ante quoq; aliquoties periculum
 Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso [fecisse
 Aduersus stetit mihi pugnam infatigabiliter optans.
 Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,
 Vulneratus clypeo: quarto autem transfadegi femur
 eius, [foraui.

Totis animis festinās, magnumq; illius clypeū per-
 Pronus autem in pulueribus humi prostratus ceci-
 dit hastæ impetu,

Vbi etiā ignominia affectus inter immortales fuit,
 Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit. at Cygnus bellicosus haud quaquam
 curabat, [equos,

Huic obtemperans, retinere trahentes currum
 Actunc a bene compactis bigis desilierunt celeriter
 in terram,

Et Iouis filius magni, & Enyalij regis.

Aurigæ autē propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis a. irruentib. sonitu pedū concitata est lata terra.

Vt autem ab alto vertice montis magni
 Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Multæque quercus, multæ item piceæ,

Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campū perueniāt:

Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clāgore:

Tota autē Myrmidonum ciuitas celebrisq; Iaolcus,
 Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,

Præ voce vtriusque valde resonabāt. Illi autem cum
 clamore [filiarius Iupiter,

Mirādo congressi sunt. magnū autem intonuit con-

Et a

ὦ πίπτον, ἔ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοις πελώτῃ
 Ἀρκέσι, εἰ δὴ νῶϊ σιωοισόμεθα πόλεμίζον.

Ἦδη μὲν τέ εἰ Φημί καὶ ἄλλοτε πῆρηθῆναι

Ἐγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῃ ἡμαθόεντος 360
 Ἀντίος ἔση ἐμῷ, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.

Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἡρείσωντο γαίῃ,

Οὐτε μὲν σάκεος τὸ ἦ τέτρατον, ἤλασαι μῆρον,

Παντὶ μὲν σπείδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·

Πρὺν δὲ ἐν κονίῃσι χαμῶ πέσεν ἔγχεος ὀρμῇ. 365

Ἐνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχῃ,

Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπῶν ἔναρα βροτόεντα.

Ὡς ἔφατ'· ἔσθ' ἄρα Κύκν'· εὐμμελὴς ἐμενοίνα

Τῷ ὅππῃ θόμην· ἐχέμεν ἐρυσάρματα ἱπποῦς.

Δὴ τότε ἀπ' ὤπλεκέων διφρῶν θόρον αἰψ' ὅππῃ

γαῖαν

370

Παῖς τε Διὸς μεγάλῃ καὶ ἐνυαλίῳ αἶαντι·

Ἠνίοχοι δὲ ἔπλυν ἔλασαν καλλιτέριχας ἱπποῦς·

Τῶν δὲ ὑποστυομένων κανάχιζε πόσ' Ὀρεῖα χθών.

Ὡς δὲ ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλῳ

Πέτραι δαπνέσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι, 375

Πολλαὶ δὲ ὄρνυς ὑψίκομοι, πολλαὶ δὲ τι πέδικαι,

Λίγροι τε πανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπὸ αὐτῶν

Ῥίμφα κυλινδομένων, οἷως πέδιον δὲ ἀφίκωνται·

Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.

Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλητὴ τ' Ἰαωλῆς 380

Ἄρνη τ' ἡ δὲ Ἑλίκη, Ἀνθρά τε ποιήεσσα

Φωνῇ ὑπὸ ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον. οἱ δὲ ἀλαλητῶ

Θεωπεσίῳ σκώισαν. μέγα δὲ ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς.

Κάσθ'

Κάσθ' δ' ἄρ' ἀπ' ἐρευνόθεν ψιάδας βάλεν αἵμα-
πύσσας,

Σῆμα ἱθεῖς πλέμοιο ἐὼ μαγαθαροῖσι παυδί. 385

Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς περιδέσται

Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι

Ἀνδράσι θηρώτῃς, θήγ' δέ τε λάκκον ὀδόντα

Δοχμῶθεις, ἀφρὸς ᾗ πῦρ σόμα μαστιχῶντι

Δείδεσθαι, ὅσπερ δέ οἱ πυρὶ λαμπυρόωντι εἵκτω, 390

Θρῆας δ' ἐν λοφίῃ φερέσθ' τείχας ἀμφὶ τε δέριον.

Τῷ ἱκελῶ Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱπποῖς θόρε δίφρε.

Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἡχέται τέτιξ

Ὅζω ἐφεζόμενῳ θέρους ἀνθρώποισιν αἰεὶ δ' ἐν

Ἀρχεσθαι, ὥτε πύσσις καὶ βρώσσις θῆλυς ἔερος. 395

Καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῶος χέει αὐδῶν

Ἰδὲ ἐν αἰνοπέτῳ, ὅπῃ τε χροῖα Σείριῳ ἄζει.

Τῆμος δὲ κέγχρυσσι πείγλῳ χεῖς τελέθωσι

Τέες τε θέρει σπεύρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλαν ᾗ,

Οἷα Διώνυσος δῶκε ἀνδράσι χαρμακαὶ ἄχθος. 400

Τινὲς ὥρῳ μαρνάνται, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Ὡς δὲ λείοντι δύω ἀμφὶ κτῆμένης ἐλάφοιο

Ἀλλήλοισι κατέοντι, πῶς σφέας ὀρμήσασσι,

Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄρα βῆς θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.

Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυποὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι. 405

Πέτρη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντι μαχέσθ' ἑλῶ

Διγὸς ὀρεοσπινόμεν ἢ ἀχροτέρης ἐλάφοιο

Πίνοντες, λῶν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος αὐτῆρ

Ἰῶ ἀπαὶ νύκτῃς, αὐτὸς δ' ἀπελήσασθαι ἄλλη

Χώρα αἰδίῃς ἐὼν· οἱ δ' ὅτε αλῆως ἐπύθησαν, 410

Et a cœlo guttas demisit sanguinolentas,
 Signum id ponens bello, suo multū confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
 Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad pu-
 gnandum

Cum viris venatoribus, acuitq; candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autē circa os mandenti
 Destillat; oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autē in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iouis filius ab equestri defiliit curru.

Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibus scæmineus ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram fun-
 dit vocem

Æstu in grauissimo, quando corpus Sirius exiccat,
 Quando item & milio circum aristæ nascuntur,
 Quod æstate seminant, cum vix acerbæ colorem
 mutant, [borem.

Qualia Bacchus dedit hominibus in læticiam & la-
 Eo tempore pugnabant, multus a. tumultus excita-
 Ut autem leones duo, pro occisa cerua [batur.

Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Sæuisque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur
 dentium:

Atque ut vultures incuruis vnguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montiuagæ gratia, aut feræ ceruæ
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta e neruo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animaduerte-
 runt,

Certa-

Certatimq; pro ea pugnam acerbam instituerunt:
Sic & hi dū cum clamore cōtra se mutuo irruerūt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Iouis filium
Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
Neq; tamen perrupit æs: defendebant. n. donā Dei.
Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeā,
Inter galeam & clypeum, hasta longa
Cervicem nudatum, celeriter infra mentum
Percussit valde, amboſque detondit tendones
Homicida lancea. magnū enim robur inciderat viri.
Cecidit autē veluti cū quercus aliqua, aut cū rupes
Excelsa, iſta Iouis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma
variegata ære. [filius.
Atque hunc quidem ibi reliquit Iouis ærumnosus
Ipse autem occisorem hominum Martem acceden-
tem obſervans,
Sæuum videns oculis, vt leo corpus forte nactus,
Quique admodum accurate pelle validis vnguibus
Dissecta, quam celerrime dulcem animum abstulit:
Alacriter autem nigrum expletur cor,
Ac cæſiis intuens oculis sæuum quiddam, costasque
& humeros
Cauda flagellās, pedibus fodit, neq; quiſquā ipsum
Sustinet ex aduerso aspiciens prope ire, neque pu-
gnare. [more
Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis cla-
Cōtra Martē stetit; in præcordiis audaciam augens
Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
Vtriq; autem cum clamore alter alterum inuaſerūt.
Vt autē quādo a magno rupes cacumine præcipitās,
Et in longum delata saltu voluitur, fragorque
Venit

Εοσυμένως δέ οἱ ἀμφιμάχῃ δριμύειαν ἔθεντο·
 ὧς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρασαν.
 Ἐνθ' ἣ τοι Κύκν' ὅ μιν ὑπερμένεος Διὸς ἦτορ
 Κτηνέμεναι μεμαῶς σάκῃ ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν ἔρυτ' ἣ δῶρα θεοῖο. 415
 Ἀμφιτρυωνιάδης ἣ βίη Ἡρακλείῃ,
 Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχρ' μακρῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γυρεῖν
 Ἥλασ' Ἰπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε
 Ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γ' ὅθενος ἔμπεσε Φωτός. 420
 Ἦρπε δ' ὥς ὅτε τίς δρυὺς ἤρπεν, ἣ ὅτε πέτρῃ
 Ἡλίδατος πηγαῖζα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 ὧς ἔρπ' ἀμφι δέ οἱ βράχε τεύχεα πικίλα χαλκῆ.
 Τὸν μὲν ἐπ' εἶασε Διὸς παλακαρδὶ ὅς.
 Αὐτὸς ἣ βροτολογὸν Ἄρῃν Ἰπτόντα δοκῶσαις, 425
 Δεινὸν ὁρῶν ὅσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρκεις,
 Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ρινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσιν
 Σχίσσας ὀπίσθαιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 Ἐμμενέας δ' ἄρα τῷ γε κελαϊνὸν πίμπραται ἦτορ·
 Γλαυκιδῶν δ' ὅσσοις δεινὸν, πλάσσει τε καὶ ὤμους 430
 οὐρῇ ματιόων, ποσσὶ γλάφει· ἔδ' ἔτις αὐτὸν
 Ἐτληῖς αὐταῖδων χερδὸν ἐλθεῖν, ἔδ' ἐμάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκέρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔσθ' Ἄρης· ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 Εοσυμένως· ὃ δέ οἱ χερδὸν ἤλυθεν ἀχνύμεν' ὅ κῆρ. 435
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρασαν·
 ὧς δ' ὅτ' ἀπαμ' ἐμάλα πέτρῃ περὶ ἄνωδος ὁδοῦσαι,
 Μακρὰ δ' Ἰπιδρώσκει κυλίνδεσσι, ἣ δέ τε ἦχη
 Ἐρχεσθαι

ἔρχετο ἰμμεμαῖα, πάρος δέ οἱ αὐτεβόλησεν.

Ἵψηλός, τῷ δὴ σπινενείκετο, ἐνθαῖ μιν ἰαχῇ.

440

Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βροσάμενος ἔλιος Ἄρης
Κεκληγώς ἐπύρρσεν· ὁ δ' ἰμμαπείως ὑπείδεκτο.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο

Ἀντήηλθεν Ἄρης, ἐρεμνὴν αἰγὶ δ' ἔχουσα.

Δεινὰ δ' ὑπὸ δραϊδοῦσ' ἔπεια πειρόεντε προσηύδα. 445

Ἄρες ὅππῃ κε μὲν ὦ κρατερόν ἔχειρας ἀάπης.

Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν δόπο κλυτὰ τεύχεα δῦσαι

Ἡρακλῆα κτείναντα Διὸς θρασυκαρδὸν υἱόν.

Ἀλλ' ἄγε πάῃε μάχης, μηδ' αὐτίος ἴσας ἐμείο.

ὧς ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἄρεως μεγάληπρεα

θυμόν.

450

Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,

Καρπαλίμως ἐπύρρσε βίη Ἡρακλεΐη,

Κακτῶμεναι μεμαώς· κ' ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος·

Σπερχνόν, εὐδ' παῖδός κ' ἐπὶ οὐρανὸν περ τεθνεώπης,

Εὐ σάκει μεγάλῳ, δόπο γ' γλαυκῶπις Ἀθήνη

455

Ἐγχεος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη δόπο διφρε.

Δειμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσάμενος δ' ἄορ ὀξύ,

Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλεῖ κρατερόφρονι, τ' δ' ὀππλέοντα

Ἀμφιτρυωνιάδης δένῃς ἀκέρητος αὐτῆς,

Μῆρον γυμνωθέντα σάκκῳς ὑπὸ δαυδαλέοιο,

460

Οὕτως ὀππικραπείως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξεν,

Δέρεσιν ὠμήσοις, ὅππῃ χθονὶ κάβ' ἐλε μέσση.

Τῷ δὲ Φοῖβος, κ' Δαῖμος εὐτρεχὸν δέμα ἔϊπώς

Ἥλασαν αἰψ' ἔγχευς, καὶ δόπο χθονὸς ἄρυε δαίης

Ες διφρον θῆκαν πολυδαίδαλον, αἰψα δ' ἐπείτ' 465

ἔπ' ἔπ' ἔπ'

Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius fit
 Altus, ad quem cursu defertur, vbi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu, curruum grauator, perniciosus

Mars

[exceptit.

Vociferans irruit. ille autem prompte venientem
 Porro Minerua filia Iouis ægida tenentis
 Obuiam venit Marti, tenebrosam habens ægidem.
 Sæua autem torue intuens, verbis volucris allo-
 cuta est:

Mars inhihe animos ingentes, & manus inuictas.
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Iouis magnanimo filio.
 Sed age, desiste a pugna, neq; aduersus steteris mihi.
 Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi ani-
 mo:

Sed magno fremitu, flammæ similia arma vibrans,
 Celeriter inuasit vim Herculeam,
 Occidere festinans. & coniecit æratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul cæssa Minerua,
 Hastæ impetum auertit, manu deflectens a curru.
 Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoque
 gladio acuto [cedentem
 Irruit contra Herculem magnanimum. at illum ac-
 Amphitryoniades, sæuo insatiabilis clamore,
 Femore clypeo sub variegato
 Vulnerauit valide, magnumque traiecit clypeum
 Hasta vibrans. in terra autē prostrauit media *Marsem*.
 At illi Pauor & Metus agilem currum, & equos
 Adegerunt celeriter propius, & a terra habente la-
 tas vias [ter

In currum posuerunt variegatum, atq; inde celeri-
 Equos

Equos flagellis impulerūt, veneruntq; in altum O-
Filius autem Alcmenæ & gloriosus Iolaus, [lympū.
Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris de-
tractis,

Reuertebantur. moxque exinde ad ciuitatem Tra-
chiniam venerunt,

Equis velocibus. At cæsis oculis Minerua

Peruenit in Olympum magnum, & domus patris.

Cygnum autem contra Ceyx sepeliuit, & populus
infinitus,

Qui prope ciuitatem habitant inclyti regis,

Anten, Myrmidonumque ciuitatem, celebremque
Iolcum,

Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur
populus,

Honorantes Ceycem, charum beatis diis.

Sed illius sepulchrum & monumentum obscurum
reddidit Anaurus,

Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo

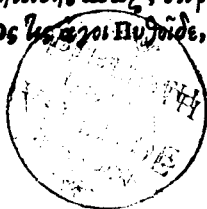
Latonæ filius iussit, propterea quod inclytas heca-
tombas

Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat in-
fidiatus.

Ἰππους μασιέτην, ἴκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπόν.
 Ὕϊος δὲ Ἀλκμειῆς καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
 Κύκνον σκυλεύουσας ἀπ' ὤμων πύχια καλὰ
 Νίουσιν· αἶψα δὲ ἐπέτα πόλιν Τρηχῖν·
 ἴκοντο

Ἰπποῖς ὠκυπέδεσιν. ἀπὲρ, γλαυκῶπις Ἀθήνη 470
 ἔξικετ' ἔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρῆς.
 Κύκνον δὲ αὖ Κηϋξ θάπην, καὶ λαὸς ἀπείραν,
 Οἳ ῥ' ἐγὼς ναῖον πόλιος κλειτῷ βασιλῆος,
 Ἄντιον, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτῷ τ'
 Ἰαωλῶν,

Ἄρνιν τ' ἠδὲ Ἐλίκην πολλὸς δὲ ἡγείρετο λαὸς. 475
 Τιμῶντες Κηϋκα Φίλον μακαρέας θεοῖσι.
 Τῷ δὲ πέφον καὶ σῆμ' αἶδес πῖπεν Ἀναυρος,
 Ὅμβρῳ χέμερ' ἰὼ πλῆθον. τῶς γάρ μιν Ἀπὸλλων
 Ληϊίδης λῶσ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 Ὅς ἔσθ' αἰετὶ Πυρρῶδε, βίη σύλασκε δακτύλων. 480

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ.

ΤΑΦΙΟΙ ΣΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΓΑΙᾳ ἡ ΛΕΚΤΕΥΟΝΟΣ ΒΥΨΙ,
 Αἰεῖλοντες τῆς ἀλκμίνης ἀδελφῆς, τῶν θραυ-
 μάτων ὑπεραγωνιζομένους. τῷ δ' ἀμφιτεύονος βου-
 λομένῳ αὐτῇ σινελθεῖν, ὃ πρότερον αὐτῇ ὑπερχε-
 πτεῖν ἢ πρὸς τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξῃται ἡμω-
 ς. ὃ δ' ἑπιστατεύων, αἰεῖλον αὐτῆς, καὶ τῇ αὐ-
 τῇ νύκτα σινελχόντῃ αὐτῇ ἀμφοτέροι, ὃ, π. ζ. αὖ καὶ
 ὁ ἀμφιτεύων ὁ μὲν ἐκ τῆς πόλεως ὑποπείψας, ζ. αὖ δ'
 βυλητῆς πῶς ἀνθρώποις βοηθῆν γυνήσται. ἢ δ' αὖ καὶ, ἐκ
 μὲν ἀμφιτεύονος ἰφικλέα, ὃ δ' αὖ δὲος ἡρακλέα. ὃς καὶ
 στήν κύνον δέξας ἦεν, κύνον ἔχων ἰόλαον, σρατύνει.
 ὃς τὰς γὰρ δεκάδας ἄγοντας εἰς ποδῶν, πεισοῦλα. σπε-
 πιαδῆς οὐκ ἡφαιστοπύκλῳ ἀσπίδι, πρὸς οὐκ εἰς τε α-
 χῖνα πρὸς κήῦκα. συμβαλὼν δ' αὖ τῷ κύνῳ, αὐτὸν μὲν
 ἀναιρεῖ. πῶν δ' ἄρην ὑπερασπίζοντα τῷ ἡοῦ, καὶ μὴ μὲν
 πτερώσκει. καὶ ἔτιως ἔρχεται πρὸς κήῦκα. καὶ δ' ὁ
 κύκλῳ, γαμβρὸς κήῦκος, στήν θυγατὸς
 θεμιστόμη.

ΠΕΡΙ

ARGVMENTVM SCVTI.

TAPHII militantes ad Electryonis boues, interfecerunt Alcmenæ fratres, iumentorum defensores. Amphitryone autem volente ipsi coire, non prius ei promisit, quam de fratricidis pœnas sumpsisset. Ille autem immilitans, interfecit eos. Sed in eadem nocte coeunt ipsi vtrique, Iupiter & Amphitryon: hic quidem ex bello reuersus, Iupiter autem volens hominibus auxiliatorem generare. Illa vero parit, ex Amphitryone quidem Iphiclem, ex Ioue autem Herculem: qui & contra Cygnum Martis filium, aurigam habens Iolaum, militat: qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Protectus igitur per Vulcanum facto scuto, accedit ad Trachina, ad Ceycem. Congressusque cum Cygno, ipsum quidem interemit: Martem vero scuto defendentem filium, in crure vulnerat.

Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis ob filiam Themistonomen.

* *

*

G 3 DE

DE EODEM SCVTO.

HVIVS Aspidis principium in 4. Catalogo dicitur vsque ad versum 50, & 200. Suspiciatus est autem Aristophanes, non Comicus ille, sed quidam alius grammaticus, non esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homericum scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem Atheniensis, legitimum poema agnoscit: sed alioquin reprehendit Hesiodum: absurdum enim esse, facere Vulcanum matris hostibus arma præbentem. Apollonius autem Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, & ex stylo, & quod Iolaus in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Itidem & Stefichorus dicit Hesiodi esse hoc poema.

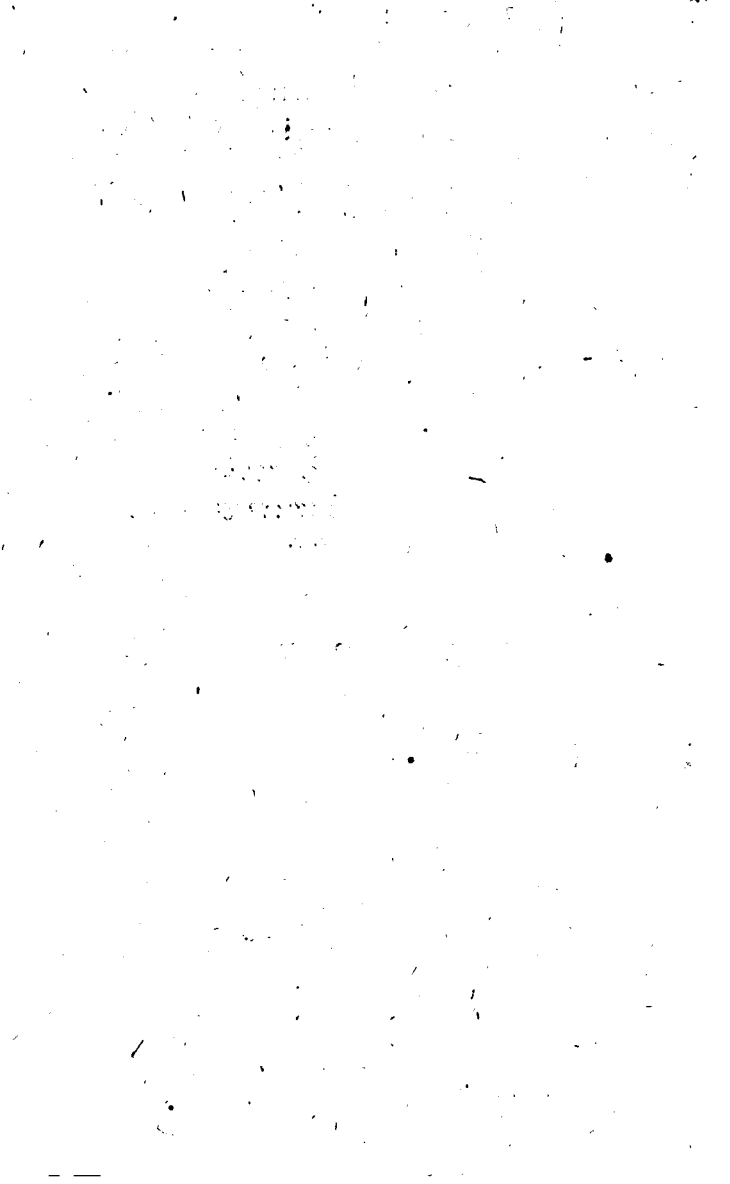
P I N I S.

VILLE DE LYON
Biblioth. du Palais des Arts

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ.

ΤΗΣ Ασπίδος ἡ δέχη ἐν τῷ δὲ κατὰ λόγῳ φέρεται
 μέχρι σίχων ὅς ἐστι. ὑπὸ πλάκει δὲ ἀρσενφαίης,
 ἔχει ὁ κομικὸς, ἀλλὰ ἵε ἕτερος γραμματικὸς, ὡς οὐκ
 ἔστι αὐτῷ ἡσιόδου, ἀλλ' ἕτερος ἱνὸς τῷ ὁμηρικῷ ἀ-
 σπίδα μιμήσασθαι περαιρουμένη. μετακλήσεται δὲ ὁ ἀθη-
 ναῖος γνήσιόν μιν εἶδε τὸ ποίημα· ἄλλως δὲ Ἰππικῶν τῷ
 ἡσιόδῳ. ἄλογον γάρ, φησι, ποιεῖν ἡφαιστον τῆς μη-
 τρὸς ἐχθροῖς ὅπλα παρέχοντα. Διπλῶνιος δὲ ὁ ῥόδιος
 ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτὸ εἶναι, ἐκ πετῆ χαρακτῆρος, καὶ ἐκ
 τῆς ἰόλαον ἐν τῷ κατὰ λόγῳ δέσπης, ἡ δὲ ἰοχουῶ-
 πε τῷ ἡρακλεῖ. ὡσαύτως δὲ καὶ σιτίχορος
 φησιν, ἡσιόδου εἶναι τὸ
 ποίημα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

1
H Σ Ι Ο Δ Ο Υ Τ Ο Υ

Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Υ Θ Ε Ο -

γενία.

HESIODI ASCRAEI

DE ORVM GENE.

ratio.

VILLE DE LYON

Biblioth. du Palais des Arts

2
HESIODI ASCRAEI
DE ORVM GENE-
ratio.

MVsas Heliconiades incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, ma-
gnumque diuinumque:

Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnij,
Atque ablutæ tenero corpore in Permessò,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summæ in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterq; trepudiarūt pedib.
Inde concitatæ, velatæ ære multo
Nocturnę incedebāt, perpulchram vocem emit-
tentes, (Iunonem

Celebrātes Iouemq; egida tenentē, & venerandā
Argiuam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Iouis, cæruleos oculos ha-
bentem Mineruam: (dentem,

Auguremq; Apollinem, & Dianam sagittis gau-
Atq; Neptunū terrā cōtinentem, terræ motorē:
Et Themis venerādam, & nigris oculis Venerē,
Hebēq; aurea corona decorā, formosāq; Dionē,
Auroramq;, Solemq; magnū, splēdidamq; Lunā,
Latonamq;, Iapetumq;, ac Saturnū versipellem,
Terramq;, Oceanumq; vastum, & Noctē atram,
Aliorumque immortalium sacrum genus sem-
per existentium:

Quę olim Hesiodū pulchrum docuerūt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub diuino.

Hoc autē me primum deæ sermone cōpellarunt,
Musæ

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΥ

γονία.

Μουσαίων Ελικωνιάδων δ' ἄρχώμεθ' αἰεῖδεν,
 Αἰθ' ἑλκωνος ἔχουσιν ὅρος μέγα τε ζαθέον τε.
 Καί τε παῖ κρῶνι ιοιδέα πῶς' ἀπαλοῖσιν
 Ορχεῦται, καὶ βαρὺν ἐραθενέει Κρονίων.
 Καί τε λοεσάμεναι τέρενα χροῖα Περμησσοῖο,
 Ἡ Ἰπποκρῶν, ἡ Ὀλμειδὺς ζαθέιο,
 Ἀκροτάτῳ Ελικῶνι χορὸς ἐνεποιήσαντο
 Καλὸς, ἡμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
 Ἐνθεν δ' ὀδορὺ μέναι, κεκαλυμμένα ἤματα πολλὰ,
 Ἐννύχαι σῆιχον, πῶς καλλέα ὄσαν εἶσαι,
 Τμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
 Ἀργεῖν, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,
 Κέρειν τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθηνῶν,
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαῖοχον, ἐννοσίγαιον,
 Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικεβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἡδὲν τε χρυσοσέφανον, καλὴν τε Διώνην,
 Ἡώ τ', Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Λητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖάν τ' Ὀκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν·
 Ἀλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆρας αἰὲν ἑόντων.
 Αἰνύποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν αἰοιδῶν,
 Ἀργαὺς ποιμαίνονθ' Ελικῶνι παρὰ ζαθέιο.
 Τόνδε δέ με πρῶτον γεαὶ πρὸς μῦθον εἶπαν,

Μῆσσι Ολυμπιάδες κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 Ποιμένες ἄρσσυλοι, καὶ ἐλέγχεα γαστέρες οἶον,
 Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δ'· εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθεῖα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κούραι μεγάλα Διὸς δρεπέπαι·
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐρμηλέεσσι ὄζον,
 Δρέψασθαι θηητόν· ἐνέπνυσεν δέ μοι αὐδὴν
 Θείην, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων χυτοῖσι αἰὲν ἐόντων,
 Σφᾶς δ' αὐταῖς πρῶτον τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖν.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα πῶς εἰδρῶ ἢ πῶς πέτεται;

Τυῶν Μισαίων δὲ χῶμεθα, παῖ Διὶ πατρὶ
 Τμνεῦσαι, τέρπουσι μέγα νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Εἰρεῦσαι τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα,
 Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάμασι ῥέει αὐδὴ
 Ἐκ σματάων ἡδεῖα· γὰρ δὲ τε δώματα πατρὸς
 Ζηῆτος ἐργιδούπιο, θεῶν ὅππῃ λειρολόγη
 Σκιδναμένη· ἡχεῖ δὲ κάρη νιφόντι Ολύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων· αἱ δ' ἄμβροτον ὄσαν ἰῶσαι,
 Θεῶν χυτοῖσι αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ,
 Ἐξ δὲ χῆς ἔς Γαῖαν καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐπικλεν,
 Οἷ τ' ἐκ τῶν ἐχθρόντ' θεοί, δωτῆρες ἑαῶν.
 Δεῦτερον αὖτε Ζηῶν, θεῶν πατὴρ ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεναί γ' ὑμνεῦσι θεαί, λήγουσί τ' αἰοιδῆς,
 Ὅσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτει τε μέγιστος.
 Αὐτὸς δ' ἀνθρώπων τε γῆος κρατερῶν τε γιγάντων
 Τμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Μῆσσι Ολυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο·

Musæ Olympiades filiæ Iouis Ægiochi:

Pastores in agris pernoctantes, mala probra,
ventres solum,

Scimus mendacia multa dicere veris similia:

Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filiæ Iouis magni veridicæ,

Et mihi sceptrū dederūt, lauri peruiridis ramum,

Decerpere mirandū. inspirarunt aut mihi vocem

Diuinam, ita vt audirem tam futura quam præte-

rita:

(ternorum,

Et me iubebāt celebrare beatōrum genus sempi-

Se vero primo & postremo semper decantare.

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petrā?

O tu, a Musis ordiamur, quæ Ioui patri

Canendo oblectāt magnum animū in Olympo,

Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,

Voce cōcordantes. illarū vero indefessa fuit vox

Ab ore suavis. rident autem domus patris

Iouis valde tonantis, dearum voce a suavi.

Dispersa: resonat vero vertex niuosi Olympi,

Domus immortalium. hæc vero immortalem vo-

cem emittentes,

(tilena,

Deorū genus venerandū in primis celebrāt can-

Ab exordio, quos Tellus & Cœlū latū genuerūt,

Quiq; ex his prognati sunt dij, datores bonorum.

Secundo rursum Iouem, deorum patrem atque

etiam virorum,

Incipientesque canunt deæ, & finiunt carmen,

Quā sit præstātissim⁹ deorū, & imperio maximus.

Porro & hominum genus, fortiumq; gigantum

Celebrantes, oblectāt Iouis mentem in Olympo,

Musæ Olympiades, filiæ Iouis ægida habentis:

Quas in Pieria Saturnio reperit patri mixta
 Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:
 Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
 Nouem .n. ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
 Seorsim ab immortalib. sacrum lectum cōscendēs.
 Sed cum iam annus exactus, circumuoluta vero
 essent tempora (essent,

Mensium decrefcentium, diesq; multi transacti
 Ipsa peperit nouem filias cōcordes, quib. carmen
 Curę est, in pectorib. securū animū habentibus,
 Paululum a summo vertice niuosi cœli:

Vbi ipsas splendidique chori, & ædes pulchrę.
 Iuxta vero eas Gratia & Cupido domos habitāt,
 In conuiujs: amabilem autem per os vocem
 emittentes

Canunt, omniumq; leges, & mores venerandos.
 Immortalium celebrāt, amabilem vocē emittētes.
 Istę tum ibant ad Olympum exultātes voce pul-
 chra (atra

Immortali cantilena, vndiq; vero resonabat terra
 Canentibus hymnos: iucundus vero a pedibus
 strepitus excitabatur

Euntium ad patrē suum. ille autē in cœlo regnat,
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,

Vi superato patre Saturno: bene autem singula
 Immortalib. disposuit simul, & induxit honores.
 Hęc sane Musę canebāt, cœlestes mos tenētes:
 Nouem filia magno e Ioue progener:

Clioq; Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneq;
 Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Vraniaque,
 Calliopeq;: hęc autē excellentissima est omniū.
 Hęc enim & reges venerandos comitatur.

Quemcun-

Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρί μιγῆσα
 Μνημοσύνῃ, γοιωῖσιν Εὐδῶδῃρος μεδέεσσι,
 Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηραίων.
 Εὐκεία γάρ οἱ νύκτας ἐμίσχετο μητίετα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσπαυαίνων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἦν, πρὶ δ' ἔτραπον ὥρα
 Μηνῶν Φθινότων, πρὶ δ' ἡμέτερά πολλ' ἐτελέσθη.
 Ἡ δ' ἔτεκε ἑνεία κούρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοιδῇ
 Μέμβλεται, ἐν σῆθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχέουσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς κίφουλος Ολύμπου,
 Εὐνία σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ δ' αὐτῆς Χάρεις καὶ Ἰμερ ὅοικ' ἔχουσιν
 Ἐν θαλίῃ· ἐρατὴν δ' ἄλφειά μα ὅσων εἴσεται,
 Μέλπονται πάντων τενόμους, καὶ ἦθεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπὶ ἔρατον ὅσων εἴσεται.
 Αἰτιότ' ἴσων πρὸς Ολύμπου ἀγαλλόμενα ὀπί καλῇ,
 Ἀμβροσίῃ μολπῇ πρὶ δ' ἰαχὴ γαῖα μέλαινα
 Ὑμνεύουσας, ἐρατὴς δ' ποδῶν ὑπὸ δῶπ' ὀρώρει,
 Νεισομένην πατέρ' εἰς ὃν· ὁ δ' ἔρατῶν ἐμβασιλεύει.
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἥ δ' αἶψα λόντα κεραυνόν,
 Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δ' ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι δέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πημάς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῆσαι αἰδον, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλῃ Διὸς ἐκγεγαῆαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ερατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'· ἥ δ' ὅσων φερεσάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Ἡ δ' βασιλεύσιν ἅμ' ἀφ' οἰοῖσιν ὀπηδεῖ.

Οντινα πμήσουσι Διὸς κῆραι μεγάλοιο,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ὅππῃ γλώσῃ γλυκερὴν χεῖουσιν ἀοιδεῖν,
 Τῷ δ' ἔπε' ἐκ στόματ' ὅρῃ μείλιχα· οἱ δὲ νύ λαοὶ
 Παῖτες ἐς αὐτὸν ὀρώσι δι' ἀκρίνοισι θήμιας
 Ἰθείησι δίκησι· ὃ δ' ἄσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νείκε' ὅππιστα μένος κατέπαισε.
 Ταυῖεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐκ ἔκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορήφι μετὰ τροπῇ ἔργα τελευσι
 Ῥηϊδίως, μαλακῶσι παρὰ φάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ερχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς ἰλάσκοντα
 Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μὲν δὲ πρὸ πρὸ ἀγρομένοισιν,
 Οἷα τοι Μυσίων ἱερὴ δόσις αὐτῶν ὀφείσιν.
 Εκ γὰρ Μυσίων καὶ ἐκ ἑσέων Ἀπείλων
 Ἄνδρες ἀοιδοῖεσσιν ὅππῃ χθόνα καὶ κίθαρσιν·
 Εκ δ' Ἰδίοις, βασιλῆες, ὃ δ' ὅλβιοι ὅππῃ Μῆσση
 Φιλειῶνται· γλυκερὴ οἱ δὲ πρὸ στόματ' ὅρῃ αὐδή.
 Εἰ γάρ τις καὶ πίνθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 Ἀζητῇ κραδίῳ ἀκαχήμεν', αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μυσίων, θεράπων κλειῖα παρτίρων αὐτράπων
 Τρενήσῃ, μάκαρες τε θεοὺς οἱ Ὀλυμπιῶν ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ὅππῃ λήθεται, ἔδῃ τε κηδέων
 Μέννηται· παχέως δ' ἐπαρέτραπε δῶρα θεῶν.
 Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδεῖν.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆρ' αἰετιόντων,
 Οἱ γῆς ἐξεγώνοντο καὶ οὐρανοῦ ἀσπρόεντ',
 Νυκτὶ καὶ ὀνοφερῇ, οὐδ' ἄλμυρὰς ἔτρεφε Πόν-
 τος.

Quemcunq; honoraturę sunt Iouis filię magni,
In lucem editumque aspexerint a Ioue nutrito-
rum regum; (tilenam,

Huic quidem super linguā dulcem fundunt can-
Huius verba ex ore fluunt blāda: cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
Rectis iudicijs. hic autem tuto *canteque* loquens,
Statim etiā magnam cōtentionem scite diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras resti-
Facile, mollibus alloquentes verbis. (tuunt

Incedentem vero per vrbē, veluti deum, placant
Reuerentiā blāda: eminet v. inter ipsos cōgrega-
Tale Musarum ingens munus hominibus. (tos.
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharædi:
Ex Ioue v. reges. ille v. beatus, quemcunq; Musæ
Amant; suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolo-
re saucio animo

Tristetur, animo dolens, cæterum Poeta
Musarū famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebrauit, beatosq; deos qui Olym-
pum incolunt;

Statim hic sollicitudinum obliuiscitur, nec quic-
quam dolorum

Meminit: cito. n. deflexerunt eū alio dona dearū.
Salute natæ Iouis, date v. amabilem cantilenam,
Celebrate quoq; immortalium diuinum genus,
semper existentium,

Qui Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato,
Nocteq; caliginosa, quosq; salsus nutriuit Pötus.

Dicite insuper, vt primum dij & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,
 Astraque fulgentia & cœlum latum superne:
 Et qui ex his nati sunt dij, datores bonorum.
 Vtq; opes diuiserint, & quō honores distinxerint,
 Atque quomodo primum multis implicitum
 sphæris tenuerint cœlum. (tantes

Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabi-
 Ab initio: & dicite quodnā primum fuerit illorū.

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta
 semper

Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi,
 Tartaraq; tenebricosa in recessu terræ spaciøsæ:
 Atque Amor, qui pulcherrimus inter immorta-
 les deos, (minum

Soluens euras, & omnium deorū, omniumq; ho-
 Domat in pectorib. animum, & prudēs cōsiliū.
 Ex Chao vero Erebusq;, nigraq; Nox editi sunt.
 Ex Nocte porro Ætherq; & Dies prognati sunt:
 Quos peperit vbi cōcepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
 Cœlū stellis ornatum, vt ipsam totam obtegar,
 Vtq; esset beatis dijs sedes tuta semper: (luncas
 Genuit præterea montes altos, dearū gratas spe-
 Nympharum, quæ habitāt per montes saltuosos.
 Atq; etiā infrugiferū pelagus peperit æstu furēs,
 Pontum absque amore suauī. cæterum deinde
 Cœlo concumbens, peperit Oceanum profun-
 dos vortices habentem,

Cœumq;, Creumq;, Hyperionemq;, Iapetumq;,
 Theamq;, Rheāq;, Theminq;, Mnemosynenq;,
 Phœben-

ἵπατε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γρόντο,
 αἰ πάσσοι, καὶ πόντος ἀπείρετος οἰδμαλὶ θῶν,
 σπράτε λαμπερώνα, καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθεν,
 οἷ τ' ἐκ τῶν ἐγρόντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 25 τ' ἄφενθ' δάσαντ', κ' ὡς ἡμᾶς διέλοντ',
 ἰδε καὶ ὡς ταπρῶτα πολὺπυχον ἔχον Ὀλύμπον.
 Γαῦτά μοι ἑσπετε Μῆσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γῆρ' αὐτῶν.
 ἦτοι μὲν πρῶτισσι Χάθ' γῆρ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνθ', πάντων ἑδθ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφέοντ' Ὀλύμπῳ.
 Τάρταρά τ' ἡρόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης.
 35 Ἠδ' Ἐρθ' ὅς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ὀπίφρονα βελήν.
 Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινα τε Νύξ ἐγρόνιο.
 Νυκτὶς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγρόντ',
 οὓς τέκε κυδοιμένη, Ἐρέβει Φιλότῃ μιγεῖσαι.
 45 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν παρὶ πάντῃσι καλύπῃσι,
 Ὀφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἑδθ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένετο δ' ἔρα μακρὰ, θεῶν χαλκίεντας ἐσάυλας
 Νυμφέων, αἰναίεσιν ἀν' ἔρα βηοσθέντα.
 55 Ἡ δ' ἀτρυγέτον Πέλαγθ' ἵπεν οἰδμαλὶ θῶν,
 Πόντον, ἄτερ Φιλότῃ ἐφιμέρη. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἐύνηθεῖσαι τέκ' Ωκεανὸν βαθυδίνην,
 Κεῖον τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
 65 Θείαν τε, Ρεῖαν τε, Θείμιν τε, Μημησομένην τε,

Φοῖβῳ τε χρυσοστέφανον, Τηθύϊ τ' ἔρατ' ἰνὸν.
 Τοὺς ἧ μὲθ' ὀπλότατος χυλὸς Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Δεινότατ' ἔπειθ' αἰδῶν· θαλερὸν δ' ἧχθηρε τοκῆα.
 Γένετο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπ' ἑρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντιον τε, Στερόπλιον τε, καὶ Ἀργίον ὄβριμόθυμον.
 Οἱ Ζηνὶ βροντῇ τ' ἔδοσαν, τεύξασθαι τε κεραυνόν.
 Οἱ δ' ἦ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μῦθον δ' ὀφθαλμοῖς μέσσω ἐπέκειτ' μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομα ἦσαν ἐπ' ὠνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφέων,
 Κυκλοτερὲς ὀφθαλμοῖς ἔς ἐνεκειτ' μετώπῳ.
 Ἰχὺς τ' ἦδ' ἐβη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγρόντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριοι, σκῆνομαστοί,
 Κότιος τε, Βριαρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφαλα τέκνα.
 Τῶν ἑκάτῳ μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰοσονίῳ
 Ἀπλάστοι, κεφαλὰὶ ἧ ἐκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἧπὶ σιβαροῖσι μέλεσσαν.
 Ἰχὺς δ' ἄπλάτ' ἔκρατερη, μέγ' ἄλ' ἧπὶ εἶδει.
 Οἶοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγρόντο,
 Δεινότατοι παῖδων, σφετέρῳ δ' ἧχθητο τοκῆι
 Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γυνοίῃ,
 Πάντας ἀποκρύπτεσκε, καὶ ἐς Φάειον οὐκ αἶήσκε,
 Γαίης ἐν κελύφῳ· κακῶ δ' ἐπέτερετο ἔργῳ
 Οὐρανός, ἧ δ' ἐντὸς σφραγίζετο Γαῖα πελώρη,
 Στενομένη· δολίῳ ἧ κακῶ ἐπὶ φράσαστο τέχνῳ.
 Αἶψα ἧ ποιήσασθαι γυνοῖ· πολλὸν δ' ἀδάμαντ' ἔπειθ',
 Τεύξε μέγα δρέπανον, ἧ ἐπὶ φραδὲ παρὰ φίλοισιν.
 Εἶπε ἧ παρσύνεσθαι, φίλον τιπημένην ἦτορ.

Phœbenque aurea corona insignem, Tethynque
amabilem. (vafcr,

Hos vero post natu minimus natus est Saturnus
Acerrimus inter liberos. floridum autem odio
profequebatur parentem.

Porro genuit & Cyclopes superbū cor habētes,
Brontenque, Steropenque, & Argen fortī ani-
mo præditum:

Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt ful-
Qui sane per alia dijs similes erant, (men.
Vnus verò oculus media positus erat fronte.

Cyclopes vero cognomēto erāt, eo quod ipsorū
Circularis oculus vnicus inerat fronti:

Roburq;, & vires, & molimina erāt in operibus.

Alij deinde e Tellure & Cœlo prognati sunt

Tres filij magni, & præualidi, non nominandi,

Cottusque, Briareusq;, Gygesq;, superba proles.

Quorū centū quidē manus ab humeris manabāt,

Inaccessē: capita vero vnique quinquaginta

Ex humeris prognata erant, super robustos artūs.

Robur aut immensum, validū, ingenti in statura.

Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sūt,

Potentissimi filiorum, suo v. infensi erāt parenti

Ab initio. & horum quidem vt quisque primum
nascebatur,

Omnes occultabat, & in lucem non mittebat,

Terræ in latebris: malo autē oblectabatur opere

Cœlum. ipsa v. intus ingemiscebat Terra vasta,

Arctata: dolosam v. malamq; excogitauit artem.

Statim vero cum procreasset genus canī ferri,

Fabricauit magnā falcem: edixit v. charis liberis.

Dixit aut animū addens, charo morrens corde:

Filij mei & patris nefarij, si volueritis
Parere, patris malam vlciscemur contumeliam
Vestri. prior enim sæua machinatus est opera.

Sic dixit. illos vero omnes inuasit metus, neq;
quispiam illorum (nus versutus

Locutus est. cōfirmato animo tādē magn^o Satur-
E contra verbis compellauit matrem castam:
Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
Nostrum. prior enim sæua meditatus est opera.

Sic dixit. gauisa est autem valde animo Tellus
ingens: (ro manui

Collocauit aut ipsum celās in insidijs: indidit ve-
Falcem asperis dentib. dolo aut instruxit omni.
Venit autem Noctem adducens magnum Cœ-
lum, vndique vero Telluri

Cupiens amorē imminebat, & sane extentum est
Passim: ex insidijs autem filius petijt manu
Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, charique
genitalia patris

Festinatēter demersuit, rursūq; abiecit vt ferrētur
Pone. illa quidem nō incassum elapsa sunt manu:
Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
Omnes suscepit Terra: circumuolutis aut annis,
Produxit Erinnyesq; validas magnosq; Gigantes,
Armis nitentes, lōgas hastas manibus tenentes:
Nymphasq;, quas Melias vocāt super immensam
Testiculisq; vt prius resectis, ferrum (terram.
Proiecit circa Epirum vndis agitatū in pontum.
Sic ferebantur per pelagus longo tempore. cir-
cumcirca vero alba

Παῖδες ἐμοὶ ἔπατρός ἀπαοδάλα, αἱ κ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν ποσὶ μέγα λώβην
 ἤμετέρῃ. πρῶτερ ὦ γ' αἰκία μήσατο ἔργα.

ὣς φάτο. τὸς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, ἐδὲ πρὸς
 αὐτῶν

φθέγγατο. θαρσύνσας ἣ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Ἀψ' αὐτῆς μύθοισι πρῶτον δα μητέρα κεδνὴν·

Μῆτερ, ἐγὼ κεν τῷ γ' ὑποχόμενος τελέσαιμι
 ἔργον. ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμῃς οὐκ ἀλεγίζω
 ἤμετέρου. πρῶτερ ὦ γ' αἰκία μήσατο ἔργα.

ὣς φάτο. γήθησεν ἣ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ, ἐνέθηκε ἣ χεῖρ
 Ἀρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντας.
 ἦλθε ἣ Νύκτ' ἐπ' ὧν μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ ἣ Γαίῃ
 ἱμείρων Φιλότῃ ὦ επέχετο, καί ῥ' ἐτανύσθη
 Πάντη. ὁ δ' ἐκ λοχέιο παῖς ὠρέξατο χεῖρ
 Σκηψῇ, δεξιτερῇ ἣ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 Μακρὴν, καρχαρόδοντα, Φίλῃ δ' ἀπὸ μῆδεα πατρὸς
 Εὐστυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 Εξοπίσω. τὰ μὲν ἔπι ἐτώσια ἐκφυγε χειρός·
 Οὐσας γ' ῥα θάμνιγες ἀπέστυθεν αἱματόεσσαι,
 Πᾶσας δέξατο Γαῖα, πρὸς πλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 Γείνατ' Ἐρμινύς τε κρατεράς, μεγάλας τε Γίγαντας,
 Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας.
 Νύμφας θ' ἄς Μελίας καλέεσθ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μῆδεα θ' ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντον
 Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 ὣς φέρετ' ἀμπελαγὸς πάλιν χρόνον, ἀμφὶ ἣ λευκὸς

Αφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτ'· τῷ δ' ἐνὶ πύρῃ
 Εὐρέφῃ· πρῶτον ἧ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Εὔλετ'· ἐνθεν ἔπειτα Πείρῳ τὸν ἱκετ' Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός· ἀμφὶ ἧ ποίῃ
 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξειο. τὼ δ' Ἀφροδίτῳ.
 Ἀφρογῦναιά τε θεῖαν καὶ εὐσέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐδέκ' ἐν ἀφρῷ
 Θρέφῃ· ἀπὲρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροισι·
 Κυπρογῦναιά δ', ὅτι γῆτο πολυκλῦσ' ἐνὶ Κύπρῳ.
 Ἡ δὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφααίθη.
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἱμερῶ· ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς Φῦλον ἰσχὺν.
 Ταύτῳ δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχουσιν ἡ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθένους τ' ὅαρες, μειδήματα τ', ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερίῳ, Φιλότητά τε, μαιλίχην τε.
 Τοὺς ἧ πατὴρ Τιτῶας ὀπίκλησιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε ἧ πηλὸν τὰς ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέζαι
 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετ' ἐπιδεν ἔσεσθαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε θυγερὸν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ἰπνον, ἔτικλε ἧ Φῦλον Οὐνείρων·
 Οὐ πνικθίμη θείσσι θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἷζυν ἀλγυνόεσσαν·
 Ἐσπερίδας δ' αἷς μῆλα πέρην κλυτὰς Οὐκεανοῖο
 Χρυσὰ καλὰ μέλισσι, φέροντά τε δένδρεα καρπῶν·
 Καὶ Μοῖρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοπίνους,
 Κλωθῶ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτρεσπὸν αἵ τε βροτοῖσι

Spuma ab immortali corpore oriebat: in ea puella
 Innutrita est: primum vero ad Cytheras diuinas
 Vehebatur, inde tū circumfluā puenit ad Cyprū.
 Prodiit v. venerāda formosa dea: circum v. herba
 Pedib. sub mollib. crescebat: Aphroditē aut ipsā,
 Spuma progeneratam deam & decoram pulchris
 fertis Cytheream,

Nominant tā dij quā homines: eo quod in spuma
 Nutrita fuit: sed Cytheream q̄ appulit Cytheris:
 Cyprigenā vero quod nata sit vndosa in Cypro.
 Atque Amantem genitalia, quia ex genitalibus
 emerfit. (pulcher,

Hāc v. Amor comitat⁹ est, & Cupido sequebatur
 Natam primum, & deorum ad cœtum euntem.
 Hunc v. ab initio honorem habet, atq; sortita est
 Sortem inter homines & immortales deos,

Virgineas cōfabulationes, & risus, & deceptiōes,
 Oblectationemq; suauē, & amicitia, blāditiāsq;.

Illos vero pater Titanas cognomēto vocabat,
 Filios obiurgās, magnus Cœlus, quos genuit ipse.
 Diſtitabat porro, extendentes ex proteruia ma-
 gnum patrassē (ſit.

Facinus, cuius deinceps vltio in posterum futura
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam
 atram, Somniorū:

Et Mortē: peperit etiā Somnū. peperit v. agmen
 Nō vlli condormiens dea peperit Nox obscura.
 Rursū poſtea Momū, & Ærurnā dolore plenā,
 Hesperidēsq;, quib. mala vltra inclytū Oceanum
 Aurea pulchra curæ sunt, ferentēsq; arbores fru-
 Et fatales deas, & parcas genuit immites, (ctus,
 Clothoq;, Lachēsinq; & Atropon: quę mortalib.

Nascentib. dant habendum bonumq; malumq;,
 Quæq; hominūq; deorumq; delicta psequentes,
 Nunquam desinunt deæ vehementi ira,
 Priusquam illi repēderint malam ultionem quis-
 quis peccarit. (hominib.

Peperit præterea & Nemefin, cladem mortalib.
 Nox perniciofa: post hancque Fraudem enixa est,
 & Amicitiam (cem.

Seniumq; noxiū, & Cōtentionē peperit pertina-
 Cæterum Contentio odiosa peperit quidem La-
 bore molestum, (biles,

Obluionemq;, Pestemq;, & Dolores lacryma-
 Pugnasq;, Cadesq;, Præliaq;, Stragesq; virorum,
 Iurgiaq;, mēdacesq; Sermones, Disceptionesq;,
 Legū contemptū Noxamq;, familiares inter sese,
 Iuramētumq; quod plurimū terrestres homines
 Lædit, quādo quispiā volēs peierauerit: (Pōrus,
 Nereumq; alienū a mendacio, & veracem genuit
 Maximum natu filiorum. sed vocant senem,

Eo quod verus atque placidus, nec iuris & æqui
 Obluiscitur, sed iusta & māsueti consilia nouit.
 Deinde rursus Thaumātem magnum & fortem
 Phorcyn, (tam;

Terræ commistus, & Ceto pulchris genis prædi-
 Eurybiamque, adamantis in pectore animum ha-
 bentem. (boles dearum

Ex Nereo porro prognati sunt pquā amabilis so-
 Pōto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma,
 Filia Oceani perfecti fluuij,

Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
 Cymothoe, Spioque velox, Thaliaque iucunda,
 Et Me-

Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχον ἄρα θέν τε κακόν τε,
 Αἴτ' αὐδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
 Οὐδέποτε λήγουσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρίν γ' ὅππῃ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅστις ἀμάρτη.
 Τίς τε ἢ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτῆσι,
 Νῦξ ὀλοή· μὲν τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 Γῆρας τ' ἔλόμενον, καὶ Ἐρὸν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἐρὶς συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθην τε, Λοιμόν τε, καὶ Ἀλγέα δακρυόεντα,
 Τσμίνας τε, Φονοὺς τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεα τε, Ψαδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυσνομίην, Ἀτίαν τε, σωήθεας ἀλλήλοισιν·
 Οἶκον δ', ὅς δ' ἔπειτα πλῆστον Ἰππικθονίης αὐτῶν περ
 Πημαίνῃ ὅτε κέν τις ἐκὼν Ἰππικθονὸς ὁμόσῃ·
 Νηρέα τ' ἀψαδέα καὶ ἀληθέα γείνατ' Πόντῳ,
 Πρεσβύτατον παίδων. αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτὴς τε καὶ ἥπιος· ἔδε θεμιστέων
 Λήθεα, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δῶκεα οἶδεν.
 Αὐτὸς δ' αὖθις αὐτῶν αὐτῶν μέγαν, καὶ ἀγνώστον φόρ-
 κων,

Γαίην μισγόμενον, καὶ Κηθὼ καλλιπάρηον,
 Εὐρυδίην τ' ἀδάμαντ' ἐνὶ Φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 Νηρῇ δ' ἐγγόντο μετ' ἑταίρα τέκνα θεῶν,
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδ' ἠυκρόμοιο,
 Κέρης Ωκεανοῖο τελέην ποταμοῖο,
 Πρωτῶν τ', Εὐκράτην τε, Σαώτ', Ἀμφιτείτην τε,
 Εὐδώρη τε, Θέτις τε Γαλιῶν τε, Γλαύκη τε,
 Κυμοδόην, Σπιδώ τε θυγῆ, Θαλίην τ' ἐρώεσσαν·

Καὶ Μελίτη χαλίοσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀζωή,
 Πασθῆη τ' Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυσ,
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίε, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια·
 Ἰπποθῆη τ' ἑρόεσα, καὶ Ἰππονόη ῥοδόπηχυσ·
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐπ' ἡεροειδέϊ πόντῳ
 Πνοιάς τε ζαθέων ανέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρεῖα πηύνει, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτέιτῃ·
 Κυμώ τ', Ἠϊόνη τε, εὐστέφανός θ' Ἀλιμήδη·
 Γλαυκονόμη τε Φιλομμειδῆς, καὶ Ποντοπόρεια·
 Λεαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια·
 Πεγλυοόμη τε, Ἐλῦτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάρη τε Φυλώ τ' ἑρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμι·
 Καὶ Ψαμάθῃ χαλίοσα δέμας, δῖη τε Μενίππη·
 Νησώ τ', Εὐπρόμη τε, Θεμισώ τε, Προνόη τε·
 Νημερτής θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον Ἀθανάτιο.
 Αὐτὰρ μὲν Νηρῇ ἄμύμονι ἐξεγένοντο
 Κῆραι πεντήκοντα, ἄμύμονα ἔργ' εἰδῆαι.
 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεΐται ὀνύχαις
 Ἠθάγῃτ' Ἠλέκτρειω, ἥ δ' ὠκείαν τίκεν Ἰάνη,
 Ἠυκόμας θ' Ἀρπύιας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτῳ τε,
 Αἶψ' ἀνέμων πνοίῃσι καὶ οἰωνοῖς ἄμ' ἔπονται,
 Ὀκείης πτερύγεσσιν· μετὰ χρόνιαι γ' οἷά τ' ἄλλον.
 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητῷ Γραίας τίκε καλλιπαρήους,
 Ἐκ χρετῆς πόλιας, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμῶι ἐρχόμενοί τ' αἰθρῶπι.
 Πεφρηδῶ τ' εὐπεπλον, Εὐνώ τε κροκόπεπλον,

Et Melita gratiosa & Eulimene & Agaue, (dita,
 Pasitheaq; Eratoq; & Eunice roseis lacertis præ-
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneq;
 Nersæaque, & Actæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoeque lepida, & Hippone roseis lacer-
 tis prædita.

Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorū ventorū, vna cum Cymatolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente
 Amphitrite: (mede,

Cymoq; Eioneque, pulchreque coronata Hali-
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,
 Polynemeque, & Autonome, & Lysianassa,
 Euarneq; tā indolis gratæ, quā inculpate formæ.
 Et Psamathe decora corpore, diuinaq; Menippe.
 Nesoque, Eupompeq; Themistoq; Pronoeque,
 Nemerteq; quæ patris habet animū immortalis.
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ sunt
 Filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumās vero Oceani profundiflui filiam.

Duxit Electram. hæc autem celerē peperit Irim,
 Pulchricomasq; Harpyias, Aelloq; Ocypetenq;
 Quæ ventorum flamina, & aues assequuntur
 Pernicibus alis, in cælo enim degentes volitant.
 Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulchris
 genis prædita.

A partu canas, quas ob id Græas vocant.
 Immortalesque dij, humiq; incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo
 peplo.

Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanû,
 In extrema parte ad noctē. vbi Hesperides argutę,
 Sthenoq;, Euryaleq;, Medusaq; grauiâ perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio
 non obnoxia

Duę: cū vna cōcubuit cærulea cæsarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.

Eius autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.

Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani
 apud fontes (nib. charis:

Natus esset: cæterū hic ensē aureū tenebat ma-
 Erille quidem cum auolasset, relicta terra marre
 pecorum (bitat,

Peruenit ad immortales. Iouis vero in domib. ha-
 Tonitruque & fulgur ferens Ioui prudenti.

Chrysaor porro genuit tricripitem Geryonem,
 Mixtus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.

Illum quidem armis exiit vis Herculana,
 Boues apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo cum boues egit latas frontes habentes
 Tiryntum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, vltra inclytum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud ingens, perplexum, ni-
 hil simile

Mortalibus hominibus neque immortalib. dijs,
 Specu in cōcauo, diuinā animo infracto Echidnā:
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
 Dimidio item ingētem serpentem horrendum-
 que, magnumque,

Varium, crudiuorum, diuinæ sub cauernis terræ.

Illic

Γοργούς θ' αἰ ναίουσι πέρι κλυτὰ Ωκεανοῖο,
 Εξαπὴ πρὸς νυκτὸς ἴν' Εσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σφεινώτ', Εὐρυάλη τε, Μέδυσά τε, λυγρὰ παθῶσι.
 Ἡμὲν ἔλω θνητὴν, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω·
 Αἱ δύο· τῇ γ' μὴ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ αὔρεσιν εἰαρινόισι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλῇ ἀπεδειροτόμησεν,
 Ἐξέθορε Χρυσίωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ὅ· ἵπω ὅ·
 Τῷ μὲν ἐπ' ὠνυμον ἔω, ὅτ' ἄρ' Ωκεανοῦ πρὸς πηγὰς
 Γαίην θ' ὅδ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μὲν χερσὶ Φίλῃσι.
 Χ' ὦ μὲν δαπαπιάμεν ὅ, περὶ πῶν χθόνα· μητέρα
 μῆλων,

Ἰκετ' ἐς ἀθανάτας· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει·
 Βροντῶν τε στεροπῶν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσίωρ δ' ἔτεκε τρικάρκην Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτὰ Ωκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρξε βίην Ἡρακλεΐην,
 Βασί παρ' εἰλιπόδεσσι, περὶ ῥύτῳ εἰν Ερυθραῖῃ·
 Ἡματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπης
 Τίρῳ θ' εἰς ἱερὸν, Διὰ βῶας πόρον Ωκεανοῖο,
 Ορθὸν τε κτείνας, καὶ βεκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῷ ἐν ἡρώεσσι, πέρι κλυτὰ Ωκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλα πέλωρον, ἀμήχανον, ὃδὲν εἰοικὸς
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ὃδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆι ἐν γλαφυρῷ, θείῳ κρατερόφρον' Ἐχιδναίῃ,
 Ἡμισυ μὲν νύμφῃ ἐλικώπιδά, καλλιπάρηον,
 Ἡμισυ δ' αὐτὴ πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Παικίλον, ὠμυτήν, ζαφείης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.

Ενθα δέ οἱ ἀπὲς ἐπὶ πᾶσι, κρίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἄπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' αἰθρώπων·
 Εὐθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίων.
 Ἡ δ' ἔρυσ' ἐν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Εχιδνα,
 Ἀθάνατ' ὅνυμφη ἔα γήρα ἤματα πάντα.
 Τῇ δ' Τυφάωνα φασὶ μιγήμεναι ἐν Φιλότῃτι,
 Δεινὸν δ' ὕβρις ἔκλυ' αἶεμον, ἐλικώπιδι κέρη.
 Ἡ δ' ὑποκυοσαμένη, τίκετο κρατερὸ φρονος τέκνα.
 Ορθον μὲν πρῶτον κυῖα γείνατο Γηρυονίη·
 Δεύτερον αὖτις ἐπικτὲν ἀμήχανον, ἔπ' Φατῆρον,
 Κέρβερον, ὠμῆς ἑλὼ, αἰδέω κυῖα χαλκόφωνον.
 Πεντηκентοκάρλιον, ἀναιδία τε κρατερόν τε·
 Τὸ τρίτον, Τόρην αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν.
 Λερναίην, ἑλὼ θρέψε θεὰ Λοκώλειον Ἥρη.
 Ἀπλητον κατέσσευε Βίη Ἡρακλεΐη.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὶ χαλκῷ.
 Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν δ' ἐπὶ Φίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, Βελήσιν Ἀθλιναίης ἀγλαΐης.
 Ἡ δ' Χίμαιρα ἐπικτε, πνέουσα ἀμαρμάρω καὶ πυρ.
 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδῶκεά τε, κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἑλὼ τρεῖς κεφαλὰί, μία μὲν, χαροπὸν λέοντος·
 Ἡ δ', ἡμῶν τ' ἡ δ', ὄφις κρατεροῖο δράκοντα.
 Πρόσθε λέων, ὅππῃ δὲ δράκων, μέσση δ' ἡμίμαρα,
 Δεινὸν δάσπα πνέουσα πυρὸς μὲν αἰθρομένοιο.
 Τὴν μὲν Πήλαα ἔειλε καὶ ἑσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ἀλαλὼ τέκε, Καδμείοισιν ὀλεθρον,
 Ορθῶν ὑποδμηθεῖσα· Νεμεαῖάν τε λέοντα,
 Τὸν δ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδινὴ παρὰ κελύς,

Illie v. ei specus est in imo, caua sub petra, (nib.
Procul ab imortalibusq; dijs mortalibusq; homi-
Ibi sane ei destinarūt dij inclytas domos incolere.
Atque coerceretur in Arimis sub terra tetra E-
chidna, (bus.

Immortalis nympha, & senij expers dieb. omni-
Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
Vehementem & violentum ventum, nigris ocu-
lis decoræ puellæ.

Illavero grauida facta, peperit fortes filios,
Orthum quidē primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, mini-
me effabilem,

Cerberū crudiurū, Plutonis canem ærea voce,
Quinquaginta capitū, impudentemq; fortemq;
Tertio, Hydram genuit odiosa edoctam,
Lernæam, quam enutriuit dea albis vlnis Iuno,
Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ.

Ac illam quidem Iouis filius occidit sæuo ferro
Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
Hercules ex cōsilijs Mineræ prædatricis, (igné,
Tum ipsa Chimæra peperit, spirantē terribilem
Trucemq; magnamq; pernicemq; validamque.
Illius erant tria capita: vnum quidem terribilis
leonis, (draconis:

Alterum capellæ, tertium vero serpentis robusti
A fronte leo, pone vero draco, media vero capra,
Horrendę efflans ignis robur ardentis. (phōtes,
Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerō.
Illa sane Sphingen exitiale peperit, Cadmeis per-
Ab Ortho subacta: Nemeumq; leonem, (niciē,
Quem Iuno cū enutriuisset, Iouis venerāda vxor,

In locis fertilibus collocavit Nemeę, cladem hominibus. (num,

Ibi sane hic commorans decipiebat tribus hominibus. Imperans cauernose Nemeę, atque Apesanti.

Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanę.

Ceto v. minimū natu, cū Phorco amore mixta, Peperit grauem serpentem, qui obscurę in latibulis terrę

Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.

Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.

Tethys autē Oceano flumina peperit vorticosa, Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices habentem, (flum,

Strymonem, Meandrumque, & Istrum pulchri Phasinque, Rhesumque, Acheloiū argenti uorticę, Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque,

Granicumque, & Ēsopum, diuinumque; Simoenta,

Peneumque, & Hermū, amœneque; fluentū Caicum,

Sāgariumque; magnā, Ladonemque, Parthenidumque,

Euenumque, & Ardescū, diuinumque; Scamandrū.

Peperit quoque; filiarū sacrum genus, quę per terrā

Viros a teneris educant, vna cum Apolline rege,

Et fluminibus: hanc vero a Ioue sortem habent,

Pirhoque, Admeteque Iantheque, Eleętraque,

Dorisque, Prymnoque, & Vrania forma deā referēs,

Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroeque,

Zeuxoque, Cytieque, Idyiaque, Pasithoeque,

Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,

Melobosilque, Thoeque, & venusta Polydora,

Cerceisque; indole amabilis, Plutoque; bouinis oculo-

Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque. (lis,

Petrę-

Γοιυοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' αὐθρόπεις.
 Ενθ' ἄρ' ὄγ' οἰκίων, ἐλεφαίρετο Φῦλ' αὐθρόπων,
 Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης ἥδ' Ἀπίσαντ'.

Ἀλλ' εἰς ἐδάμασσε βίης Ηρακληείης.

Κητῶ δ' ὀπλοτάτον, Φόρκυι Φιλότῃ μιγῆσαι,
 Γείναιο, δαίον ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.
 Τῷ μὲν ἐκ Κητῆς καὶ Φόρκυ' γέν' ἐστ'.

Τηθύς δ' Ὠκεανῷ ποταμῆς τέκε δινήεντας,
 Νείλον τ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἡελδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴσρον καλλιρρέεθρον,
 Φάσιν τε, Ρῆσον τ', Ἀχελώϊον δρυγροδίνην.

Νέσσον τε, Ροδίον θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπὶ Ἀπορόν τε,
 Γρήνικόν τε, καὶ Αἰόηπον, Θείον τε Σιμοῦντα,
 Πηνειόν τε, καὶ Ἔρμον, εὐρρείτῳ τε Κάϊκεν,
 Σαγγαίον τε μέγαν, Λαδωνά τε, Παρθένιον τε,
 Εὐηνόν τε, καὶ Ἀρδησκον, Θείον τε Σκάμανδρον.

Τίετε ἣ θυγατέρων ἱερὸν γέν', αἰετ' ἰαίαν
 Ἄνδρας κερύζουσιν, Ἀπόλλωνι ξυῖα ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς. πάντῳ ἣ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι.

Πειθῶ τ', Ἀδμήτη τε, Ιάδῃ τ', Ἠλέκτρῃ τε,
 Δωρίς τε, Πρυμνῶ τε, καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 Ἰππῶ τε, Κλυμένη τε, Ροδία τε, Καλλιρόῃ τε,
 Ζῶξῳ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυῖα τε, Πασίτῃ τε,
 Πληξάυρῃ τε, Γαλαξάυρῃ τε, ἐρατῇ τε Διώνῃ,
 Μηλόβοσις τε, Θόῃ τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ.
 Κερκῆϊς τε Φυὴν ἐρατὴν, Πλατῶ τε βοῶπις,
 Πελοπίς τ', Ιάνειρά τ', Ἀκάτῃ τε, Ξάντῃ τε.

Πετραίη τ' ἱρόεσσα, Μενεαῶ τ', Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυμώμη τε, Τελεαῶ τε κρακάπι πλ^Θ
 Κελσίνη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἡμερόεσσα Καλυψώ·
 Εὐδώρη τε, Τύχη τε, Ἐμφιρῶ, Ωκυρόη τε·
 Καὶ Στυξ, ἥ δὴ σφείων περ φερεσσι τῇ ἐστὶν ἀπασιέων.
 Αὐτὰρ δὲ Ωκεανὸς καὶ Τηθύς ^Θ ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κῆρα· πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλα·
 Τρεῖς γ' ἄλγισται εἰσι πάντοσφ' Ὀυροὶ Ωκεανίηαι,
 Αἰῖρα πολυαπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφάπασσι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καταχέδ' ἀρέοντες,
 Τρεῖς Ωκεανὸς, τρεῖς γαῖαν ποτνια Τηθύς·
 Τῶν ὄνομα δ' ἔχοντες πάντα βροτῶν ἀνδράσιν ἄσπετον,
 Οἳ ἕκαστος ἴσασιν οἳ αὖθ' ἐκιναιετάσσι.
 Θεία δ' Ἠελίη τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελλῶλυ,
 Ἡὼ θ', ἥ παύτεσσιν Ἰπτιχθονίοισι φαίνεται,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖς ἔχοντον εὐρυὸν ἔχουσι,
 Γαῖα θ', Ἐπιδόνη θ' εἰς Ἰπιδόνη ^Θ ἐν Φιλότῃ.
 Κρίαι δ' Εὐρυγίη τέκτεν Φιλότῃ ^Θ ἡμιγείσα,
 Ἀσπείων τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεῶν·
 Πέρσιω θ', ὅς κ' πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσιμήσιν.
 Ἀσπείω δ' Ἡὼς ἀέμενος τέκε καρτεροθύμης,
 Ἀργείω Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψήροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν Φιλότῃ θεῶν θεὰ Διὸς ^Θ εἴσω.
 Τρεῖς ἔμετ' ἀστέρων τέκε Εὐσφόρου ἡριγένεια,
 Ἀσρα τε λαμπυράωντα, Τὰ τ' ἑρᾶνος ἐστὶ φάνωτα.
 Στυξ ἔτεκε Ωκεανὸς θυγάτηρ, Πάλλαν ^Θ ἡμιγείσα,
 Σῆλαν καὶ Νίκη καὶ Κλυμένην Φυρον ἐν μεγάροισι,

Καὶ

Petræaque tepida, Menesthoque, Europaque,
Metisque, Eurynomeq; Telesioq; croceo peplo:
Criseque, Asiaque & amabilis Calypso:

Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroeq;,
Et Styx, quæ ipsarū excellentissima est omnium:

Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
Grandiores natu filiæ. multæ quidē sunt & aliæ:
Ter mille enim sunt celeres filiæ Oceani,

Quæ sane dispersę terram & profunditates lacus,
Passim pariter incolunt, dearum splēdida proles.

Tot cursus alij fluuij cum strepitu fluentes,

Filij Oceani, quos peperit veneranda Tethys:

Quorum nomina difficile omnium mortalem
virum proloqui:

Sed singulatim nouerūt quicunq; circū habitāt.

Thia præterea Solemq; magnum, lucentemque
Lunam, (bet,

Auroramq; quæ omnib. terrestribus lumen præ-
Immortalibusque dijs, qui cælum latum tenent,

Genuit, congressa cum Hyperione in amore.

Crio autē Eurybiæ peperit, per amorem mixta,

Astræumque magnum, Pallantemque, præstan-
tissima dearum,

Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.

Astræo v. Aurora ventos peperit magnanimos,

Argesten, Ephyrum, Boreamque rapidum,

Et Notum, in amore cum deo dea congressa.

Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum
manegenita,

Astræque fulgentia quibus cælum cinctum est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,

Zelū & Nicen pulchros talos habentē, in edibus,

Et Robur, atque Vim præclaros genuit filios,
 Quibus nō est seorsim a Ioue domus, nec vlla se-
 Neque via qua non illis deus præit: (des,
 Sed sēp apud Iouē grauitē tonantē sedē habēt.
 Sic. n. cōsultuit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocauit deos ad altum cœlum.
 Dixit autem, quod quisquis vna secum deorum
 contra Titanes pugnet,
 Nulli se adepturū præmia, sed honorē quemq;
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub
 Saturno atque immunis,
 Ad honores ac præmia prouecturum, vt fas est.
 Venit autē prima Styx incorruptibilis ad Olympū
 Cum suis filijs chari per cōsilia patris.
 Ipsam vero Iupiter honorauit: eximia quoque
 dona dedit. (mentum,
 Ipsam .n. constituit deorum magnum vt sit iura-
 Filij autem dieb. omnib. sui cohabitatores vt sint.
 Similiter etiā omnib. prorsus sicuti pollicit⁹ erat,
 Perfecit. ipse autē præpotens est, atq; regem agit.
 Phœbe porro Cœi peroptabilē venit ad lectum.
 Grauida vero facta deinde dea dei in amore,
 Latoniam cæruleo peplo peperit blandā semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus dijs,
 Suauem ab initio, in primis hilarē intra Olympū.
 Genuit in super Asteriā claram, quam olim Perseus
 Duxit in amplam domū, chara vt vocetur vxor.
 Illa autem grauidata Hecaten peperit, quam su-
 per omnes (da dona,
 Iupiter Saturnius honorauit: dedit v. ei splendi-

Καὶ Κράτ , ἡδὲ Βίην, δριδείκετα γείνασθαι τέκνα,
 Τῶν σὺκ' ἐς' ἀπάνδρην Διὸς δόμῳ , ἔδ' ἐπὶ ἔσθρῃ,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅπῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριῶνται.
 Ὡς γ' ἐβλάσσε Στυξ ἄφθιτ Ωκεανίνῃ,
 Ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ολύμπι ἀστεροπητῆς
 Ἀθανάτης ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς αὖ μ' εἰο θεῶν Τιτῆσι μάχοιο,
 Μὴ λιν' ἀπερραίσῃν γεράων, ἱμῆν ἧ ἕκαστον
 Εξέμεν ἦν τοπάρ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄλῆμος ὑπὸ Κρόνῳ ἡδ' ἀγέραςτος,
 Τιμῆς καὶ γεράων ὀπισησέμεν ἢ θέρμης ἐστὶ.
 Ἠλθε δ' ἄρα πρώτη Στυξ ἄφθιτ ἔλυμπίνδῃ
 Σὺν σφίσι πάιδεσσιν, φίλῃ δ' αὖ μῆδεα πατρός.
 Τὴν ἧ Ζεὺς τίμησε, πεισσοῖ ἧ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτῶν μὲν γ' ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἤματ' αὖ πάντα εὖς μεταναιέτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτῶς πάντεσσι δαμπερές, ὥς περ ὑπέσθῃ,
 Εξετέλεσσ'· αὐτὸς ἧ μέγα κρατεῖ ἡδὲ ἀνάσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κοῖν πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνίῳ.
 Κυσσαμένη δ' ἤπασα θεὰ θεῶν ἐν Φιλότῃ
 Λητῶ κυανόπεπλον ἐγείνασθαι μέλιχον αἰεῖ,
 Ἡπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς ἀγανώτατον ἐντὸς οὐλύμπῳ.
 Γείνασθαι δ' Ἀστέρην δ' ὠνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, Φίλῃν κεκλῆσθαι ἄκχιλιν.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη ἑκάτῳ τέκε, τῷ περ' ἀνίῳ
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρην δ' εἰ ἀγλαὰ δῶρα,

Μοῖραν ἔχῃν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτιο θηλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀστέρων· ὧς ἔραν ἔμμορε τιμῆς.
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τε τιμένη ἐστὶ μάλιστά.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις Ὀπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κτ' νόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἐκάτῳ· πολλὴ τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 Ῥεῖα μάλ', ὧς πρὸ Φρων γὰρ θεὰ· ποδίζεταί εὐχάς·
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάζοι· ἐπεὶ διώαμῖς γὰρ πάρεσιν.
 Οὐδοὶ γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τῶντων ἔχει αἰσῶν ἀπάντων.
 Οὐδέ τι μὴν Κρονίδης ἐβίησεν ὅδε τ' ἀπηύρα
 Οὐς ἔλαχεν Τιτῇσι μὲν πρετέροισι θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπαλε δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μουνογενῆς, ἦσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔραν ὧς ἡδὲ θηλάσση·
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτῶν.
 Οἱ δ' ἐθέλει μεγάλως παρραγίνεταί ἡδ' ὀνίνησιν.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μετὰ πρέπῃ, ὧν κ' ἐθέλησιν.
 Ἡ δ' ὅπῃ τ' ἐς πόλεμον Φθισιῶν ἄρα θωρήσονται
 Ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παρραγίνεταί οἱς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὀπίσται, καὶ κῦδ' ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ αἰδοίοισι καθίζει.
 Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὅπῃ ἀνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παρραγίνεταί, ἡδ' ὀνίνησι·
 Νικησας ἢ βίῃ καὶ κάρτει καλὸν αἶθλον,
 Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε πορεύσιν κῦδ' ὀπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἰπώῃσι παρραγίνεταί οἱς κ' ἐθέλησιν,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυαπέμφελον ἐργάζονται,
 Εὐχόμεναι

Partem vt habeat terræque & infrugiferi maris.
 Imo etiam stelligero a cælo sortita est honorem,
 Immortalibusque dijs honorata est maxime.
 Et enim nunc quâdo alicubi aliquis terrestriū ho-
 Faciens sacra honesta ex lege expiat. (minum,
 Inuocat Hecaren: ingens v. etum sequitur honor
 Facillime, cuius beneuola dea suscipit preces:
 Et illi diuitias largitur, nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cæloque prœgnati sunt,
 Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sor-
 tem omnium: (pridauit

Neq; quicquā ipsi Saturnius p vim ademit, neq;
 Eorum quęcunq; sortita est Titanas inter prio-
 res deos: (tio:

Sed habet sicut prius ab initio facta est distribu-
 Nec quia vñigenita, minus dea sortita est honorẽ
 Et præmium tam in terra ac cælo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter ho-
 norat ipsam.

Cui vero vult, magnifice præsto est, atque iuuat.
 Inque concione inter homines eminet, quorum
 scilicet voluerit.

Atq; quâdo ad bellum p̄dens viros armantur
 Viri, tum dea adest quibus voluerit,
 Victoriā prompte vt præbeat, & laudẽ porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.

Bona insup quâdo viri in certamine colluctantur:
 Ibi dea & illis præsto est, atque iuuat. (mium

Qui vero vicerit virtutẽ & robore, pulchrũ præ-
 Facile fert, lætusque parentibus gloriā dat.

Commoda itẽ equitib. quæ adstet quib. voluerit:
 Et his qui glaucum *mare* tempestuosum secant;

Votaq; faciunt Hecataë, & valde sonâti Neptuno.
Facile etiâ prædam inclyta dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltē
animo. (augere,

Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus
Armenta que boum, gregesque latos caprarum,
Gregesq; lanigerarum ouium animo saltē vo-
lens, (reddit.

Ex paucis fœcunda facit, & ex multis pauciora
Adeo sane licet vñigenita ex matre existens,
Omnibus inter deos honorata est muneribus.

Fecit autem ipsam Saturnius alumnam iuuenum,
qui post ipsam (roræ.

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Au-
Sic ab initio nutriens filios: atq; hi sunt honores.
Facile porro domita a Saturno, peperit illustres
liberos, (gaudentem,

Vestam, Cererem, & Iunonē aureis calceamētis.
Fortemq; Plutonē, qui sub terra domos incolit,
Immite cor habens, & valde sonātem Neptunū,
Iouemq; consiliariū, deorū patrem atq; hominū,
Cuius & a tonitru concutitur lata terra.

Atque istos quidem deglutiebat Saturnus ma-
gnus, quicumque

Ex vtero sacro matris ad gēua venerat:
Hęc animo voluēs, ne vllus clarorū filiorū Cœli
Alius inter Immortales haberet regium decus.
Audierat enim ex Terra & Cœlo stellis micante,
Quod sibi fatale esset proprio a filio domari.
Quantumuis robusto existenti, Iouis magni per
consilia. (dias struens

Ideoq; hic nō cæcā speculationē habuit, sed insi-
Filios

Εὐχονται δ' Ἐκάτη καὶ ἐρικτύω Εὐνοσιγάῳ,
 Ρηϊδίῳ δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ρῥα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλῃσι γε θυμῷ.
 Εὐδλὴ δ' ἐσταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ λήϊδ' αἰῶν,
 Βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πωλάτ' αἰ-
 γῶν,

Ποίμνας τ' ἐροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλῃσι,
 Εξ ὀλίγων βελάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογῆρης ἐκ μητρὸς ἔσσι,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετήμηται μερῶσι.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντ' Φαίδ' πολυδερκέ' Ἡῤῥς.
 Οὕτως ἐξ δ' ἄρχῃς κροτρόφ', αἰδέτε τιμῇ.
 Ρεῖη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἰσίν, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χερσὺς πέδιλον,
 Ἰφθυμόν τ' Αἰθήν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματ' ἀναίει,
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρικτύπον Εὐνοσίγαγον,
 Ζηνά τε μητιεῖτα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῇς πελεμίζεται ὄρεϊα χθῶν.
 Καὶ τὰς μὲν κατέπινε Κρόν' ἄλγας, ὅστις ἔκατ'
 5

Νηδύ' ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκειτο
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγῶων ἐρασιγῶν
 Ἀλλ' ἐκ ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα ἱμῆν.
 Πάθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀσπρόεντ',
 Οὐνεκά οἱ πέπρωτ' ἐῷ ὑπὸ παγδι δαμῆναι,
 Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλῃ διὰ βελάει.
 Τῷ ὅγῃ ὅκ' ἀλαοσκοπὴν ἔχει, ἀλλὰ δοκῶν

Παῖδας ἰοὺς κατ' ἵππιν· ῥέην δ' ἔχ' ἐπὶ πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξασθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνοιτο πατρὸς
 τοὺς αὐτῆς, Γαῖαί τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσασθαι ὅπως λελάθοιτο τέκνα
 Παῖδα φίλον, τίσι γὰρ δ' ἐρμυνὺς πατρὸς ἐοῖο,
 Παῖδων οὖς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δ' ἔθυσαν τρεῖς φίλη μάλα μὲν κλύον ἥδ' ἰππίζοντο·
 καὶ δι' ἐπεφραδέων ὅσα περ πέπρωτο γυνέσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνω βασιλῆϊ καὶ ὑεὶ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πτόνα δῆμον,
 ὁππότε ἄρ' ὁπλόπαιτον παῖδων ἤμελλε τέκεσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν αἰεδδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτῃ [ἐν] ὄρεϊ τρεῖς φέμεν ἀπταλλέμεναί τε.
 Ἐνθα μὲν ἵκτο φέρουσα θοὴν Διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτῳ ἐς Λύκτον· κρύψεν δ' ἐν χερσὶ λαβῶσα
 Ἀντρώ· ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ καὶ θεσπεσίῳ γαίης,
 Ἀρξάμῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δ' ἀπαργασίῳ σαι μέγαν λίθον ἐγυῖα λίσσεν
 Οὐρανίδη μέγ' αἰακτι, θεῶν πατρίῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν δ' ἔθ' ἐλὼν χεῖρας ἐν ἐγκάτθετο νηδύν,
 Σχέτι λίσσ'· ἔσθ' ἐνόησε μὲν φρεσὶν ὥς αἰετὸς
 Ἀντὶ λίθου ἐὸς ὑδὸς αἰκίηται καὶ ἀκηδὴς
 Λέπειθ'· ὅμιν τὰχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμάσσειν,
 Τιμῆς ἐξελάν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξεν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν καὶ φαιδύμα
 γῆα
 Ἡύξει τοῖο ἀνακλίσσ'· ἰππολομένε δ' ἐν αὐτῇ

Filios suos deuorabat, Rheam autem tenebat lucus grauis. (virorum

Sed quando iam Iouē erat deorum patrem atque Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus Suis, Terræque, & Cœlo stellato,

Cōsiliū vt suggererent, quo pacto lateret pariens Filium charum, possetque vlcisci furias patris sui Contra filios, quos deuorabat ingens Saturnus versutus. (ferunt,

Illi vero filia dilecta auscultaunt & morem gest- Et ei commemorant quæcunque fati constitutum esset fieri

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum. Miserunt a. in Lyctū. Cretæ ad pinguem populū, Cum minimum nati filiorum esse paritura,

Iouem magnū. hūc quidē ipsi suscepit Terra vasta In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia. (nigram,

Tum quidem peruenit ferens eelerem per noctē Primū ad ipsam Lyctum, abscondit autem ipsum manibus prehensum

Antro in excelso, diuinę sub latebris terræ,

Argo in monte denso syluoso. (nus dedit

Huic a. fascijs inuolutum magnū lapidem in ma- Cœli filio, præpotenti deorum priori regi.

Quē tum arreptū manibus, suā cōdidit in aluum,

Miser, nec cogitauit animo quod sibi in posterum

Pro lapide suus filius inuictus & securus

Supellet, qui ipsū mox esset vi & manib. domitū

Ex honore expulsus, ipseque immortalib. impatur.

Celeriter autem deinde robur & fortia membra Crescebant illius regis; reuoluto autem anno,

Terræ consilio astuto circumuentus, (sutus,
 Suâ sobolem iterû emisit magnus Saturnus ver-
 Victus artibus ac vi filij sui.

Primum vero euomuit lapidem vltimo deuora-
 tum. (ciosam

Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terrâ spa-
 Pytho in diuina, iugis sub Parnassi,

Monumentum vt sit in posterum ; miraculum
 mortalibus hominibus.

Soluit vero patruos noxijs a vinculis

Cœligenas: quos vinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,

Dederuntque ronitru, atque candens fulmen,

Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat:

Quibus confisus, mortalibus atque immortali-
 bus imperat. (ceanidem

Filiâ porro Iapetus pulchros talos habentem O-
 Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.

Ipsa vero ei Atlantem magnanimû peperit filiû.

Peperit præterea gloria præsignem Menœtium,
 atque Prometheus

Varium, versipellcm: stultumque Epimetheum,

Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inuen-
 toribus rerum.

Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,

Virginē. Iniuriû v. Menœtium lato vidēs Iupiter

In Erebum detrussit, feriens fuliginoso fulmine,

Propter improbitatē & fortitudinē insolentem.

Atlas v. cœlum latû sustinet dura ex necessitate,

Finibus in terræ, e regione Hesperidû argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.

Hanc enim ipsi sortem destinauit prudēs Iupiter.

Ligauit

Γαίης ὀνησθήσι πολυφραδέεσσιν δολωφῆς,
 Ὀν γόνον αἰψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος αἰγυλομήτης
 Νικηθεὶς τέχνησι βίηφι τε παῖδος ἑοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον κατεπίνων
 Τὸν μὲν Ζεὺς ἐήρξε κτ' χθονὸς ὄρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡραθῇ, γυάλοις ὑπὸ Παρνηγοῖο,
 Σῆμ' ἔμην ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λύσῃ πατροκασιγνήτης ὀλοῶν δότ' ἀεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσι πατὴρ αἰσιφροσυνῆσιν,
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάνων,
 Δῶκαν ἣ βροντῶν, ἡ δ' αἰθελοῦντα κεραυνόν,
 Καὶ στεροπὴν τοπρεῖν ἣ πλώρη Γαῖα κεκεύθη·
 Τοῖς πίσω θνητοῖσι κ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ωκεανίνην
 Ηγάγετ' Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχῃ ἐσσιμβάεντι.
 Ἡ δ' οἱ Ἀτλασὶ κρατερόφρονι γείνατο παῖδ'·
 Τίκτη δ' ὑπερκύδατα Μενόιτιον, ἡ δὲ Προμηθεῖα
 Ποικίλον, αἰολόμηλιν ἀμαρτίνοον· Ἐπιμηθεῖα,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γίγν' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι·
 Πρῶτ' ὅ γάρ ῥα Διὸς πλάσθην ὑπέδεκτο γυναικά·
 Παρθένον, ὕβερσιν ἣ Μενόιτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβ' ἀνέπεμψε, βαλὼν ψολόντι κεραυνῷ.
 Εἵνεκ' αἰπαδαλῆς τε καὶ ἡνορέης ὑπερόπλε.
 Ἀτλας δ' ἔρανὸν εὐρυῷ ἔχ' ἀκράτῃς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίῃς, πρόσπαρ ἑσπερίδων λιγυφώ-
 νων
 Ἐσηῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσιν.
 Ταύτῃν γάρ οἱ μοῖρα ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.

Ἀῖσι δ' ἄλυκτοπέδῃσι Προμηθεὺς πικιλόθελα
 Δεσμοῖς δ' ἄλγυλοις μέσση Διὸς κίον' ἐλάσας·
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰγὸν ὤρεσσι πανύπερον· αὐτὰρ ὄχ' ἤπαρ
 Ἡφιδεν ἀθανάτων, τὸ δ' αἰέξειτοισι πάντα
 Νυκτὺς, ὅσσην περὶ πάντας ἡμᾶρ ἔδοι παννύπτερος
 ὄρνις.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἐκτενέ, κακὴν δ' ἀπὸ νῆσσοι ἀλάλκεν
 Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο θυσοφροσυνάων·
 Οὐκ αἰέκητι Ζηνὰς ὀλυμπία ὑψιμέδοντι,
 Ὅφρ' Ἡρακλῇ θεογαγνέει κλέει· εἴη
 Πλεῖον ἔτ' ἢ τεπάρρηθεν ἔπ' ἡ χθόνα, πολυβότα
 εἶεν.

Ταῦτ' ἄρα ἄζομεν τίμα δριδείκετον υἱόν·
 Καί περ χωόμεν, παύσῃ χόλος, ὃν περ ἔχεσκεν,
 Οὐδ' ἐρὶ ζέλο βελάς ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' αἰθρωποὶ
 Μηκάνη, τ' ἐπὶ ταμέλαι βῆν περὶ φρονι θυμῷ
 Δασάμεν περὶ ἔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σῆρκας τε καὶ ἔγκατε πῖνον δημῷ
 Εὐρινῷ κατίηκε, καλύψας γαστρί βοσκή·
 Τῷ δ' αὖτ' ὅς τ' ἐλα λείκα βοὸς δολίῃ ἔπ' ἰχθυῇ
 Εὐθείας κατίηκε, καλύψας δ' ἔχτι δημῷ.
 Ἀλλ' ἴτε μιν προσέειπε πατὴρ αἰδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰαπετιονίδη, πάντων δριδείκετ' ἀνάκτων,
 Ὡς ἴτερο ζήλως διδάσασαο μάρας.

Ὡς Φαίη κερτυμῶν Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα ἰδῶς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἢ κ' ἔστι

Ligauit vero ineuitabilibus compedibus Prometheus versutum,

Vinculis duris mediam per columnam adigens.

Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterum hec epar

Comedebat eternum, quin ipsum crescebat par ubique;

Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens auis. (tis filius

Huc quidem Alcmenae pulchros talos habetis for-

Hercules occidit, malumque morbum profligauit

Ab Iapetionida, & liberauit ab ægritudine:

Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,

Quo Herculis Thebis geniti gloria esset

Major etiam quam antea super terram multos pascentem.

Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.

Quamuis succensens, remisit iram, quam prius habuerat;

Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Ioue,

Etenim quando disceptabant inter se dii mortalesque homines,

Meconæ, ibi tum magnam bouem prompto animo

Diuisum proposuit, Iouis mentem fallens,

Nam hac quidem parte carnesque & intestina pingui

In pelle deposuit, regens ventre bouino: (adipe

In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte,

Rite disponens recodidit regens candida aruina,

Iamque tum ipsum allocutus est pater hominumque deorumque:

Iapetionida omnium illustrissime regum,

O ignaue, quam inique partitus es portiones!

Sic dixit latenter carpens Iupiter perpetua consilia sciens,

Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,

Tacite arridēs (dolosa aut nō inmemor erat artis.)
 Iupiter gloriosiss. maxime deorū sempiternorū,
 Harum elige vtrā tibi in pectorib. animus suadet.

Dixit sane dolosa cogitans. Iupiter autem eterna
 consilia sciens,

Cognouit certe nec ignorauit dolum. mala autem
 praeuidebat animo.

Mortalibus hominibus, quae & perficienda erant.

Manib. vero hic vtrisque fustulit album adipem.

Ita sciebatur a mente: ira v. eius occupabat animū.

Vt vidit ossa alba bouis, dolosa arte.

Ex illo tempore dijs super terrā genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hunc autem valde contristatus allocutus est nubi-
 cogus Iupiter,

Iapetionida, super omnes consilia edoctus,

O ignaue, nondum fane dolosae oblitus es artis.

Sic dixit. ira peccatus Iupiter eterna cōsilia sciēs.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessi

Mortalib. hominibus, qui super terram habitant:

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti, (dorem.

Furatus indomiti ignis eminus apparentē splen-

In concava ferula. momordit vero imo animo

Iouem in alto tonantem, ad iramq; ipsum com-
 mouit charo corde, (dorem.

Vt vidit inter homines ignis lōge apparentē splē-

Protinus autem pro igne struxit malū hominib⁹.

E terra .n. cōformauit perquā celebris Vulcanus

Virgini pudicae simile, Saturnij consilio.

Cinxit v. & adornauit dea caelijs oculis Minerva,

Candida veste: a capite vero calyptram

Ingenio-

Ἢ κ' Ὀπμιεδήσας, (δολῆς δ' ἐλήθετο τέχνης)

Ζεὺς κύδιε μέγιστε θεῶν ἀειχμεταίων,

Τῶν δ' ἔλκε' ὀπωπέρην σε εὖι φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.

Φῆρα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς

Γινώρ' ἐσὶ ἡγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσε' οὐκ ἔγνω

Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.

Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λάκκον ἄλκιφάρ.

Χώσατο ᾗ φρένας, ἀμφιχόλῳ δέ μιν ἵκετο θυμὸν.

Ὡς ἶδεν ὅσ' αἰ λάκκα βοὸς δολίῃ ὀπί τέχνη.

Ἐκ τῶ δ' ἀθανάτοισιν ὀπί χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων

Καίεσ' ὅσ' αἰ λάκκα θυγόντων ὀπί βωμῶν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,

Ὡπέπον, ὅκ' ἄρα πω δολίης ὀπιλήθεο τέχνης.

Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

Ἐκ τῶ δ' ἤπηται, δόλῳ μεμνημένῳ αἰεὶ,

Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μὲν ἑὸν ἀκαμάτοιο

Θνητοῖς ἀνθρώποις οἱ ὀπί χθονὶ ναιετάουσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς ποῖς Ἰαπετιῖο,

Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν

Ἐν κείλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νεόθι θυμὸν

Ζεῦ ὑψιβρεμέτῳ, ἐχόλωσε δέ μιν Φίλον ἦτορ,

Ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν.

Αὐτίκα δ' αὐτὶ πυρὸς πύξεν κακὸν ἀνθρώποισι.

Γαίης γὰρ σύμπλασε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Παρθένω αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω δ' ἄβελάς.

Ζῶσε ᾗ καὶ κῆσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Ἀργυφῆ ἐοδῆπ'· ἥ κ' ἤρῃεν ᾗ καλύπτειν

Δαίδαλ' ἐλ' ἡμεῖσι κατ' ἔχου, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ τε φάνης νεοθηλέας αὔξεισι ποίης
 ἱμερτὸς παρέθηκε καρήναι Παλλὰς Ἀθηνῆ.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ τε φάν' ἔχουσιν κεφαλῇ φιν ἔθηκε,
 Τὼ αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιπόθης,
 Ἀσκήσεις παλάμησι, χαρ' ἔχουσιν Διὶ πατρί.
 Τῇ δ' οἱ δαίδαλα πολλὰ τιτ' ὄχαλο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κνώδαλ' ὅσ' ἤπρ' ὅσ' πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγα πολλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπεται πολλή,
 Θαυμάσιον. ζῶουσιν εὐκότες φωνήεσσιν,
 Αὐτὰρ ἐπ' ὅδ' ἐπύχε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀραθῆαι,
 Ἐξάρα γ' ἐνθά περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποι,
 Κοσμῶ ἀγαλλομένῳ γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτης περ θεὸς ἀνθρώπους τ' ἀνθρώπους,
 ὧς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γὰρ γῆς ἐστὶ γυναικῶν θηλυτράων.
 Τῆς γὰρ ὁλώϊον ἐστὶ γῆς, καὶ Φῦλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης ἐσὺμφορα, ἀλλὰ χόροιο.
 ὧς δ' ὅπ' ἐν σμυλέεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 Κηφελῶας βόσκεισι, κακῶν ξυμῆνας ἔργων,
 Αἰ μὲν τε πρὸς αἵμαρ ἐς ἥλιον καταδιώτα
 Ἡμάλας ἀπ' ὀδούσι τιθ' ἔσσι τε κηρία λώκα,
 Οἱ δ' ἐν ποσσὶ μέκοντες ἐπιρρεφείας κ' σίμβλους,
 Ἀλλοτριον κάματον σφετέρῳ ἐς γαστὴρ ἀμύνοντα·
 ὧς δ' αὐταῖς ἀνδρεσσὶ κακὸν θνητοῖσι γυναικάς
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης ἔθηκε, ξυμῆνας ἔργων
 Ἀρταλέων. ἔτερον δὲ πόνον κακὸν ἀντ' ἀραθῆαι.

Ingenioſe factam manib. detinebat, mirum viſu.
 Circum v. ei ſerta recens florētis e florib. herbæ,
 Optata impoſuit capiti Pallas Minertua:
 Circumque ei coronam auream caput poſuit,
 Quam ipſe fecerat inclytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artiſcioſa multa cælata erant, mira viſu
 Animantia quæcunque continens multa alir, at-
 que mare, (magna,
 Ex illis hic multa indidit. gratia veto reſplēdebat
 Mirabilis, animantibus ſimilia vocalibus.
 Cæterum poſtquam effecit pulchrum malum
 pro bono,
 Eduxit eo vbi alij erant dij atque homines,
 Ornatu geſtientem cęſiq; Palladis forti patre pro-
 gnatæ:
 Admiratio autē cepit immortalesque deos mor-
 talesque homines (nibus.
 Vbi viderunt dolū arduum, inexplicabilē homi-
 Ex illa enim genitus eſt mulierum ſcēminearum.
 Illius. n. pernicioſum eſt genus, & ſexuſ mulierū.
 Nocumentū ingēs mortales inter viros habitāt,
 Pernicioſæ patipertatis non comites ſed luxus.
 Ac veluti cum in alutearijs rectis apes
 Fucos paſcunt malorum participes operum:
 Illæ quidem per totum diem ad ſolē occidentem
 Diurnæ feſtinant, & faciunt fauos albos:
 At illi intus permanentes coopērtis in alutearijs,
 Alienum laborem ſuum in ventrem metunt:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter altitonans dedit, participes operum
 Moleſtorum. aliud v. præbuit malum pro bono.

Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierū,
Non vxorem ducere velit, grauem vero attrige-
rit senectam, (indigus

In penuria eius qui senem foueat, hic non victus
Viuit: mortui vero possessionem inter se diuidūt
Remoti cognati. cui v. nuptiarū cōditio cōtigerit,
Pudicā vero habuit cōiugem, ornatā præcordijs,
Huic ab æuo malum bono adæquat (fœminā,
Esse. qui vero adeptus fuerit nocentis nativitatē
Viuit in pectorib. habens indefinentē afflictionē
Animo & corde, & immedicabile malum est.

Quoniam non licet Iouis fallere mentem neque
præterire. (metheus

Neque. n. Iapetionides nullo malo dignus Pro-
Illius saltem euitauit grauem iram: sed necessario
Quauis multiscium existentem, magnum vin-
culum coerceat.

Briareo vero vbi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gygæ, ligauit forti vinculo,
Fortitudinē immanē admiratus, atq; etiā formā,
Et magnitudinem, collocauit aut sub terrā latam,
Vbi illi dolotes habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ,
Vsq; valde mœrētes, corde magnū luctū habētes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales dij alij,
Quos pepit pulchricoma Rheæ Saturni in amore,
Terræ consilijs reduxerunt in lucem iterum.

Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam
accepturos. (habentes,

Diu. n. pugnarunt, laborem animam cruciantem
Tiranesque dij, & quotquot e Saturno nati sunt,
Contra

Ος κε γάμον Φεύγων κ' μέριμνα ἔργα γυναικῶν,
 Μη γῆμαί ἐβέλη, ὅλοσιν δ' ὅππῃ γῆρας ἴκηται,
 Χήτῃ γηροκόμοιο, ὅσῃ β' βιότῃ ὅππῃ δόλῃς
 Ζώει, δποφθιμένῃ δ' ἀπὸ κτήσιν διαπίονται
 Χηρωσά. ὡς δ' αὖτε γάμῳ μὲ μοῖρα γῆρας,
 Κεδνὴ δ' ἔχεν ἀκοίτην, δ' ἀρῆαν περ ἀπίδεον,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶνι κακὸν ἐσθ' ἄλῳ αὖτε φερίῳ
 Εμμεναίῳ· ὅς κε πέτρη ἀπαρητοῖο γῆρας λῆς,
 Ζώει ἐνὶ γῆθεσιν ἔχων ἀλίσσον ἀνίλῳ
 Θυμῷ καὶ κραδίῳ, καὶ ἀνήκετον κακὸν ἔσθιν.
 Ως σὺκ' ἐπὶ Δίῳ κλέψαι νόον ἔδδ' παρελθεῖν.
 Οὐδ' ὅτ' ἰαπεπονίδης ἀκάκηται Προμηθεύς
 Τοιοῦ γ' ὑπεξήλυξε βαρυὺ χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκῃς,
 Καὶ πολυίδριν ἐόντα μέγας κ' δεσμός ἐρύκει.
 Βραβεύω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
 Κεῖν' ὅτ' ἦδε Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ηνορέλῳ ὑπὲρ ὅτων ἀγῶμεν' ἦδε καὶ εἰδ',
 Καὶ μέγ' ὅς· κατένασσε δ' ὑπὲρ χθονὸς Κρουοδείης.
 Ενθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὲρ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἰατ' ἐπ' ἐσχάτῃ μετὰ λῆς ἐπείρασι γαίης,
 Δητὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῳ μέγα πένθος ἔχοντες
 Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 Οὐς τέκεν ἠὲ καὶ Κρόνῳ ἐπὶ Φιλότῃ,
 Γαίης φραδμοσυῶσιν ἀνήγαγεν ἐς Φάει· αὐτῆς.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἀπαντα διλυνέεως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοισι νίκῳ τε καὶ ἀγλαὴν εὐχ' ἔδδ' ἀδῶναι.
 Δηρὸν γ' ὅτ' ἀρναιό, πόνον θυμὰ λγ' ἔχοντες,
 Τετλήτες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγῆμοντο,

Ἀντίον ἀλλήλοισι Διὰ κράτερ' αὖσμίνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Οὐρυΐτι τῶν ἀγῶνι,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμπιο θεοὶ δωτῆρες εἰσὶν,
 Οὓς τέκεν Ἥκυρος Πρὶν Κρόνω δ' ἐνηθείσσι.
 Οἳ ῥα τὸτ' ἀλλήλοισι μάχῃ θυμαλγὰ ἔχοντες,
 Σιώνε χέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτός.
 Οὐδέ τις ἑὸν ἔρδ' ἀχαιπῆς λύσις ἔδ' ἐτελεύτη
 Οὐδέ τέροισι, ἴσον δ' ἐτελεύτη πῶλεμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέδχεθ' ἄρμενα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδωσι,
 Πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξειο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ως νέκταρ δ' ἐπάσαντ' ἡ ἀμβροσίην ἐρατὴν ἡν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυέ με Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἀγλαὰ τέκνα,
 Οφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦ δὴ γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἡμᾶτα πάντα.
 Τιτῶν τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνον ἐκγυρόμεθα.
 Τμῆς δ' ἐμεγαλήν τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπιδας
 φαίνετε Τιτῶν ἐναντίοι ἐν δαίλυξ' ἡ,
 Ἰνυσάμενοί φιλότητι ἐνέη, ὅσα πύθοντες
 Ἐσφάσσει ἀφικέσθ' ἐδυσσεύς, ἀπὸ δεσμῶν,
 Ἡμετέρους Διὰ βελάς, ἀπὸ ζόφου ἡρόεντος.

Ως φάτο. τὸν δ' ἐξαυτίς ἀμείβετο Κόη ἀμύ-
 μων,

Δαιμόνι σὺν ἀδάητα πύφασκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅτι ποῖ μὲν περσίδες, ποῖ δ' ἐστὶ νόημα;
 Ἀλκίτηρ δ' ἀθανάτοισιν ἀγῆς γυνοῖο κρυεροῖο.

Contra sese mutuo per validas pugnas:
Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo, dij datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens. (habentes,

Illi sane tum inter se pugna animu excruciantem
Continue pugnabant, decem plus annis.

Neque vlla erat contentionis grauis compositio
neque finis

Neutris:equaliter autem finis extentus erat belli.
Sed quando iam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarq; ambrosiamq;, quib. dij ipsi vescuntur,
Omnium in pectorib. augebatur animus supbus.
Vbi v. nectar comederut & ambrosia amabilem,
Iam tum ipsis interlocutus est pater hominum-
que deorumque:

Audite me Terræque & Cæli inclyti liberi
Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnauius dies omnes,
Titanesq; dij, & quotquot e Saturno sati sumus.
Vos vero magnamque vim & manus inuictas
Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
Memores amicitie placidæ, quibus perpeffis
Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
Nostra per consilia a caligine obscura.

Sic dixit. illum vero rursum excepit Cottus irreprehensibilis:

Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
Scimus quod excellunt quidem tibi præcordia,
excellens vero est & intellectus,
Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.

Tuavetò prudentia ab caligine opaca
 Retrograde iterum acerbis a vinculis
 Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideoq; nunc intento animo, & prudenti consilio
 Vindicabimus vestrum imperiũ in graui cõflictu.
 Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.

Sic dixit. collaudarunt v. dij datores bonorum,
 Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
 Magis etiã q̃ antea: pugnam v. arduam excitarunt
 Omnes, fœminæque & mares, die illo,
 Titanesq; dij, & quotquot Saturno prognati sũt,
 Quosq; Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucẽ,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris pro-
 manabant

Omnib. simul: capita vero vnicuiq; quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.

Qui tũ Titanib. oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa præruppa validis in manibus gestantes.

Titanes vero ab altera parte confirmabant pha-
 langes,

Alacriter, manuumque viriumque simul opus
 ostentabant

Virique. horrende v. insonuit pontus immensus.
 Terra vero valde stridebat: ingemiscebat verò
 latum cælum

(Olympus

Quassatum, e fundo vero concutiebatur amplius

Impetu a deorum. concussio vero venit grauis

Ad Tartarũ tenebricosũ, & pedũ altus fragor,
 Immodici tumultus, iõtuumque fortium.

Ita sane in sese mutuo iaciebant tela gemebunda.

Vox autẽ vtrorũq; peruenit ad cœlũ stellatum

Σῆς δ' ὑποφραδμοσκύησιν δ' ὀφ' ἡρόεντ' ὦ·
 Λψόρρονδ' ἐξ αὐτῆς ἀμειλίκτων δ' ὀφ' δεσμῶν
 Ηλύθμεν, Κρόν' ἢ ἀνάξ, ἀνάελ' πη παθόντες.
 Τῷ καὶ νυῖ ἀπενεῖ τε νόω καὶ Ἰπ' Φρονι βελῆ
 Ρυσόμεθα κράτ' ὦ· ὕμιν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 Μαρνείμετοί τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὕσμίνας.

Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν ἢ θεοὶ δ' ὠτῆρες εἰάων,
 Μῦθον ἀκούσαντες. πολέμου δ' ἐλὶ λαίετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἐτ' ἢ τοπάρουθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἐγάρου
 Πάντες, θηλειά τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνων,
 Τιτῶές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόν' ἐξεχθρόντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβ' ὄσφιν ὑπὸ χθενὸς ἦκε Φόωςδε.
 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίβω ὑπ' ἐρώταλον ἔχοντες.
 Τῶν, ἐκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσούτο
 Παῖσιν ὁμῶς, κεφαλὰ ἢ ἐκάσῳ πεντήκηντα
 Εξ ὤμων ἐπ' ὤμων Ἰπ' σιθαρῶσι μέλουσιν.
 Οἷόν τε Τιτῶες κατέσθην ἐν δαί λυγρῇ,
 Πέτραις ἡλιθάτης σιθαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῶες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο Φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω. δεινὸν ἢ πρὶάχε πίντ' ὦ· ἀπείρων.
 Γῇ ἢ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσεν δ' ἔρανος Ὀρὺς
 Σειόμενος, πεδὸθεν δ' ἐπινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
 Ριπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἐνοσίς δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν αἰπεία τ' ἰωῇ
 Λαυέτε ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶν.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἔσαν βέλεα σονόεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρανον ἀστερόεντα,

Κεκλομένων. οἳ ᾗ ζώουσιν μέγα λω ἀλαλητῶ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἴχεν ἐόν μέν· ἀλλὰ νυτ' ἔχῃ
 Εἴθαρ μὲν μένε· πῶλ' ὤτε φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσιν
 Φαῖνε βίβω. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔραν' ἢ δ' ἀπ' ἑ-
 λύμπου

Ἀσράπλων ἔσχε στυωχαδόν. οἳ ᾗ κεραυνοὶ
 Ἰκταρ ἄμα βροντῇ τε καὶ ἀεरोπῇ ποτέοντο
 Χειρὸς ἀπὸ τιβαρῆς, ἱερῶν φλόγα θ' εἰλυφώωντο
 Ταρφέες. ἀμφὶ ᾗ γαῖα φερέσβι· ἐσφαράγιζεν
 Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μέγα λ' ἄσπετος ὕλη.
 Εἴξε ᾗ χθὼν πᾶσα, καὶ Ωκεανοῖο ῥέεθρα,
 Πόντ' ἑ τ' ἀπρύγχε· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς
 αὐτμή

Τιτῶας χθονίους· φλόξ δ' ἥρα δῖα κ' ἴκανε
 Ἀσπετ· ὅσπερ δ' ἄμερθε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνῶ τε στεροπῆς τε.
 Καῦμα ᾗ θεσπέσιον κάπτεχεν χά· εἴσ' αὖτε
 Οφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἢ δ' ἔασιν ὅσων ἀκῦσαι,
 Αὐτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανὸς εὐρύς ὑπερθε
 Πίλνατο. τοῖ' γάρ κε μέγιστος δούπ' ὁρώρει,
 Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τῆ δ' ὑψόθεν ἐξερχομένης.
 Τόδ' δούπ' ἔχρητο θεῶν ἐρδὶ ζυμίωντων.
 Σὺ δ' αἶεμοι ἐνοσίν τε κόριν τ' ἐσφαράγιζον,
 Βροντῶ τε στεροπῶ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπλῶ τε
 Ες μέσον ἀμφοτέρων· ὅτε δ' ἀπλητ' ὁρώρει
 Σμερδαλέης ἐρδ'· κάρτος δ' αἰεφαίνετ' ἔργων.
 Εκλάνθη ᾗ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,

Adhortantium. at illi congredebantur magno
cum clamore. (sed ipſius

Neq; ſane amplius Iupiter cohibebat ſuū robur,
Statim robore implebantur animi, & omnem

Exeruit vim ſimul etiam a cœlo atq; ab Olympo

Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem

Celerrime vna cum tonitru & fulgure volabant

Manu a robuſta, ſacrā flammā circumuoluentia

Crebra. circum vero terra alma reboabat (ua.

Ardēs: crepitabat v. vndiq; igne valde magna ſyl-

Feruebat v. terra tota, & Oceani fluenta, (por

Pontuſq; immenſus. circundedit aut calidus va-

Titaneſ terreſtreſ, flāma v. ad aerē diuinū puenit

Magna, oculos v. viſu priuabat quantum uiſi fortii

Splendor radians fulminisq; fulgurisq;ue.

Incendium autem immenſum occupauit Chaos:

videbatur autem coram

Oculis aſpicere, ac auribus vocem audire,

Idem vt cum olim & terra & cœlum latum ſu-

perne

(citabatur,

Appropinquabat: talis .n. maximus ſtrepitus ex-

Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente,

Tāntus fragor erat dijs pugna confligentibus.

Simul quoque venti motumque pulueremque

cum ſtrepitu excitabant

Tonitruque fulgurque & ardens fulmen,

Tela Iouis magni. ferebant autem fremitum, cla-

moremque

(tabatur

In medium vtrorumque: ſtrepitus a. ingens exci-

Stupendæ pugnae: robur autē exerebatur operū

Inclinata vero eſt pugna. prius vero ſibi mutuo

imminentes,

Fortiter pugnabant in forti prælio.

Illi v. inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusq;, Briareulq;, Gygesq; insatiabilis belli.
Hi sane trecentas petras robustis a manibus
Mittebant frequentes. obumbrarunt aut iaculis
Titanas: atque hos quidem sub terram longe pa-
tentem

Miserunt & vineulis molestis alligarunt,
Vincentes manibus magnanimos licet existētes:
Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat
a terra.

Par enim spacium a terra in Tartarum caligino-
sum.

Nouem enim noctes ac dies ferrea incus
Cœlitus delapsa, decimo die ad terrā perueniret:
Nouem rursus noctes & dies ferrea incus
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum
perueniret. (nox

Quem circa ferreū septū ductum est. circū v. ipsū
Triplici ordine fusa est circa collum, sed superne
Terre radices creuerunt, & infructuosi maris.

Illic dij Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,
Loco in squalido, vastæ vltima terræ.

His nō exitus patet: portas v. imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circundatus vtrunque.

Illic Gyges, Cottusque. & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.

Ibidem terre tenebricosæ, & Tartari opaci,

Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi dij:

Hiatus

Ερωμενέως ἐπαύχοντο Διὰ κρατερῶς ὑσμίνης.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοισι μάχην ἀριμείαν ἔχθραν,
 Κόπτεσθε, Βριάρεώς τε, Εὐγχεῖ τ' ἄατος πολέμοιο·
 Οἶρα τριηκοσίας πέτραις σιβαρῶν δόπε χειρῶν
 Πέμπων ἐπιδυσπύρας· καὶ δ' ἐσπίασαν βελέεσσιν
 Τιτῶας· καὶ τῆς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν δρυγαλείαισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 Τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσων ἔρανος ἔς' ὀπὸ γαίης.
 Ἴσον γάρ τ' ὀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ἠερόεντα.
 Εννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεος ἄκμων
 Οὐρανόθεν καπῶν, δεκάτῃς γαῖαν ἴκετο·
 Εννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεος ἄκμων
 Ἐκ γαίης καπῶν, δεκάτῃς τάρταρον ἴχει.
 Τὸν περ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τρῖσχι καὶ κέχυται παρὶ θειρῶν. αὐτὰρ ὕπερθεν
 Γῆς ρίζαι πεφύασιν καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ενθα θεοὶ Τιτῶες ὑπὸ ζοφῷ ἠερόεντι
 Κεκρύφαται βελῆσι Διὸς νεφεληγερέτοιο,
 Χώρῳ δ' εὐραίνετι, πύλῳ δ' ἔχεται γαίης.
 Τοῖς δ' οὐκ ἐξιπύεσι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τείχος παρὶ κειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ενθα Εὐγχεῖ, Κόπρῳ τε, καὶ Βριάρεώς μεγαθύμος.
 Ναίουσιν, Φύλακες πρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ενθάδε γῆς ὀνοφερῆς, καὶ τάρταρου ἠερόεντος
 Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔρανος ἀπρόεντος
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλεῖ, δ' ὀρώμεντα, τά τε συγέουσιν θεοὶ περ.

Χάσμα μέγ'. ἔδ' ἐκε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὐδας ἵκητ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐντρεφὲς χροίτ'.
 Αἰδὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη
 Ἀργαλήη· δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τῷ τέρας. καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 ἔστηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.
 Τῶν πρὸδ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει ἔρανον εὐρυὸν
 Ἐσθλὸς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
 Ἀστυφύως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἴσται
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν ἔδον,
 Χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δ' ἔνθα ζεν
 Ἐρχέται, ἔδ' ἐποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς εἴργη·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γὰρ δόμων ἐκποδεν εἶσσε,
 Γαῖαν ὀπισθρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμον ἐντὸς εἶσσε,
 Μίμνει τὴν αὐτῆς ἔρπυιόδοδον, ἔς' αὖ ἵκηται.
 Ἡ μὲν, ὀπιχθονίαισι φάσκει πολυδερκές ἔχουσα·
 Ἡ δ' ἔπρον μὲν χερσὶ κασίγητον Θανάτιον,
 Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροδραῖ.
 Ἐνθα δ' Ἄνυκτ' ἐρεμνῆς οἰκίᾳ ἔχουσιν,
 Τηροῖ καὶ Θάνατο, δεινοὶ θεοὶ· ἔδ' ἐποτ' αὐτῆς·
 Ἡέλιος φάεθων ὀπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσπασιῶν, ἔδ' ἔρανόθεν καταβαίνειν.
 Τῶν ἑτέρων μὲν γὰρ τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Πουχρὸν αὐσθρέφεται καὶ μέλιχρον ἀνδρώποισι.
 Τῷ δ' οἰσθηρὴ μέν κ' ἀδίκη, χάλκεον δ' εἰς ἡτορ
 Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν ἔχει δ' ὄν πρῶτα λάβησιν
 Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δ' καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεὸς χθονίῃ πρὸδ' ἐν δόμοις ἡχήμενος

Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
 Solum attingeret, vbi primū portas intra venerit:
 Sed lane huc & illuc ferret impetuosa procella
 Molesta: horrendumque etiā immortalibus dijs
 Hoc monstrū: & noctis obscuræ domus horrēda
 Stans, nubibus obrectæ nigris.
 Has iuxta Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
 Stans capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, vbi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes
 magnum limen,
 Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
 Egreditur, neque vnquam vtrasque domus intus
 cohibet,
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur: altera rursus in domo
 existens,
 Expectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
 Hęc quidē terrestrib. multa cernēs lumen habēs,
 Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi autem Noctis obscuræ filij domus habent,
 Somnus & Mors, graues dij: neque vnquam eos
 Sol lucidus intuetur radijs,
 Cœlum scandens, nec cœlitus descendens.
 Horum alter quidē terramq; & lata dorsa maris
 Quiescent percurrit & placidus hominibus.
 Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero
 ei pectus (puerit
 Crudele in præcordijs. habet a. quem primū arri-
 Hominum: hostis vero etiam immortalibus dijs:
 Illic dei inferi in interiore parte cœdes resonantes,

Fortisque Plutonis, & grauis Proserpinę,
 Stant. Horrendus autē canis pro forib. custodit.
 Sæuus: artem autem malam habet. introeuntes
 quidem

Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
 Exire v. non iterū permittit denuo, sed obseruans
 Deuorat, quemcunq; præderit portas extra euntē
 Fortisque Plutonis & grauis Proserpinę.

Ibidem habitat abominanda dea immortalibus.
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani, (lic
 Maxima natu. seorsim v. a dijs inclytas & des inco-
 Ingentibus saxis superne tectas. circum v. quaq;
 Columnis argenteis ad cælum firmatæ sunt.

Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorfa maris,

Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit:
 Et sane quisquis mentiatur celestes domos te-
 nentium,

Iupiter tum Irim mittit, deorum magnum iusu-
 randum vt ferat

E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam
 aquam,

Erigidam, quæ e petra destillat alta,
 Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam
 E sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Nouem quidē circa terramq;, & lata dorfa maris
 Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
 Vna v. ex petra profluit, magnum damnum dijs.

Quisquis periurium libens iurauerit
 Immortalium, qui tenent verticē niuosi Olympi.
 Latet spiritus expertus integrum per annum:

Necque

Ἰφθίμου τ' Αἰδεω καὶ ἐπαμῆς Περσεφονείης
 Ἐστῶσιν. δὴνός τ' κύων προπαύροιζε φυλάσσει,
 Νηλεΐης, πῆχυν τ' κακλὺ ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελθεῖν δ' ἔκ αὖτις ἔα πάλιν, ἀλλ' ἂν δοκεύων
 Ἐοδίει ὃν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοθεν ἰόντα
 Ἰφθίμου τ' Αἰδεω καὶ ἐπαμῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθάδε ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ αἰψορόου Ὠκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν τ' θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πτέρησι κατηρεφέ· ἀμφὶ τ' πάντη
 Κίοσιν δρυγέοισι πρὸς ἕραν ἑσθλὰ.
 Παῦρα τ' θαύματος θυγάτηρ πόδας ὠκεία ἱεῖς,
 Ἀγελίῃ πωλείται ἐπ' εὐρέα γῶτα θαλάσσης,
 Ὅπως τ' ἔρις καὶ νῆκ' ἐν ἀθανάτοισιν ὀρήται.
 Καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε ἱερὸν ἔπεμψε θεῶν μέγα ὄρκον ἐνείκη
 Τηλόθεν ἐν χερσὲν προχόω πολυάνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ τ' ἔκ πτέρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο
 Τψηλῆς, πολλὸν τ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαινα,
 Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ὅππῃ μοῖρα δέδασται.
 Ἐνθάδε μὲν πρὶ γλῶττι καὶ εὐρέα γῶτα θαλάσσης
 Δίνης δρυγέης ἐλιγμέν' εἰς ἅλα πίπτει,
 Ἡ τ' μὲν ἔκ πτέρης περρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τινὲς ὅππῃ οἶον ἀπολείψας ἐπιμόοσθαι
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη κίφοντ' Ὀλύμπῳ,
 Καί ται κήνυτ' ἐπιτελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν

Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ ᾧ ἔρχεται ἄσπον.
 Βρώσι, ἀλλὰ τε καὶ ταυ αὐ' ἀπνύς, καὶ ἀγαυὸν
 Σπρωγῆς ἐν λεχέεσσιν, κακὸν δ' ἵπτι κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν.
 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλης δέχεται χαλεπώπῃ, ἄβλ.
 Εὐνάειες ἧ θεῶν δατομένηται αἶεν ἑόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βελίω ἵπτι μίσγεται, ἔδ' ἵπτι δαῖτας
 Εὐνέας πάντ' ἔτεα δεκάτῳ δὲ ἵπτι μίσγεται αὐτῆς
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ οὐλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεῶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
 Ωγύγιον. τ' δὲ ἵησι κατισυφέλῃ διὰ χώρῃ.
 Εὐθα ἧ γῆς ὀνοφερῆς καὶ παρ' ἄρ' ἡρώεντι,
 Πόντ' αὖτ' ἀτρυγέτοιο καὶ ἔρανος ἀστερόεντι,
 Εξέεις πάντων πηγῶν καὶ παύρατ' ἔασιν.
 Ἀργαλέ, εὐράνευ, τί τε συγέουσι θεοὶ περ.
 Εὐθαδε μαρμαίρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκε' ἔδους
 Ἀστειφῆς, ῥίζησι διλινεκέεσσιν ἀσπιδῶς,
 Αὐτρυφῆς, περὶ δ' ἐν ἧ, θεῶν ἑκτοσθεν ἀπάντων,
 Τιτῶνες ναίουσι, πέρην χάλκε' Ἰοφεραῖο.
 Αὐτὰρ ἐρσομαράχοιο Διὸς κλειτὶ ἵπτι κούροι
 Δώματ' ἀναεταῖουσιν ἐπ' Ωκεανῶο θεμέθλαις.
 Κόπτε' ἧ δὲ Γύγης. Βελάρων γέ μιν ἡν' ἐόντα,
 Γαμβρόν ἐόν ποιήσε βαρύκτυπ' ἑννοσίγαι.
 Δῶκε ἧ Κυμοπόλειαν ὀπῆειν, ἴσχυ' ἔρατ' ἔλ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῶνες ἀπ' ἔρανοδ' ἐξέλασεν Ζεὺς,
 Οὐλόπατον τέκε παῖδα Τυφώεα Γαῖα πελώρη,
 Ταρτάρ' ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυ' ἔργματ' ἔχουσαι,

καὶ

Neque ambrosiæ & nectaris accedit propius
Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegīt.
Sed postquam morbo defunctus est magnum
per annum,

Alia ex alia excipit molestissima ærumna.
Nouennio autem a dijs relegatur sempiternis,
Neque vnquam ad consilium ineundum com-
— miscetur, neque ad epulas (iterum
Nouem totis annis. decimo tandem cōmiscetur
Cœtib. immortalīū, qui cœlestes domos incolūt.
Tale itaque iuramentum constituerunt dij, Sry-
gis perennem aquam

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.
Ibi autem terræ caliginosæ & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & cœli stellati,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam dij ipsi.
Illic splendideque portæ, & æreum liuen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud v. extra omnes deos
Titanes habitant, vltra Chaos caligine obductū.
Cæterum valde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atq; Gyges. Briareū quippe bonū existētē;
Generū suum fecit grauiter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, vt ducat in vxorem
filiam suam.

Ast vbi Tiranes e cœlo expulit Iupiter, (gna,
Minimū natu peperit filiū Typhocū Terra ma-
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cuius manus quidē sunt ob robur operib. aptę,

Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris vero ei
 Erant centum capita serpentis horridi draconis,
 Linguis nigris lambentes. præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub supercilijs ignis mi-
 cabat, (nentis,

Omnib. autem ex capitibus ignis flagrabat cer-
 Voces quoq; in omnib. erant horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem.
 interdum enim (sum

Sonabant, ut dijs intelligere liceret, interdum rur-
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem
 vocem, ferocis: (bentis:

Interdum rursus leonis impudentem animū ha-
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu:

Interdum v. stridebat, resonabantq; montes alti.
 Et sane fuisset opus perplexum die illo,

Atq; ipse mortalib. & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deo-
 rumque. (ro terra

Grauitur autem intonuit, atq; fortiter. vndiq; ve-
 Horrende edidit fragorē, & cœlū latum superne,
 Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terrę.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contre-
 muit Olympus

Insurgente rege. ingemiscebat autem tellus.

Ardor aut ab utrisque occupabat nigrū pontum,
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantiū ventorumq; & fulminis ardentis.
 Feruebat aut terra omnis. & cœlum, atque mare.
 Æstuabant etiam circum litora, circumquaque
 & vndique fluctus (riebatur.

Impetu deorū: commotio v. difficilis sedatu coo-
 Expauit

Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῷ θεῷ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 ἦν ἑκατὴν κεφαλὰ ὄφις, δεινόιο δράκοντος,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότης· ἐκ δὲ οἱ ὄστων
 Θεωπιείης κεφαλῇσιν ἔσθ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετ' ἀερκόμενοιο.
 Φωναὶ δ' ἐπ' ἀπάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆς
 Παντοίῳ ὅπ' ἰέσση, ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
 φθέγγοντο, ὥς τε θεοῖσι στυγέμεν, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 ταύρῃ ἐρβύχων μὲν ἄσχετον ὄσαν ἀγῶν,·
 ἄλλοτε δ' αὐτὲ λέοντες αἰαδέα θυμὸν ἔχοντες,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσι εἰκότα θάυμα' ἀκῆσαι,
 ἄλλοτε δ' αὖ ροίζαχ', ἔσθ' ἥχεεν ἔρρα μακρὰ·
 Καὶ νῦν κεν ἔσθ' ἐργὸν ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὄγ' ἰνυτοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξέν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξ' ὀνόση πατὴρ ἀνθρώπων τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δ' ἰαχῇ
 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ ἔρηνος εὐρύς ὑπερβεν.
 Πόντος τ' Ὀκεανὸς τε ῥοαὶ ἔτ' ἀρπυγῶν ἰαχῆς.
 Ποσσὶ δ' ἔσθ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' ὄλυμ-
 πος

Ὀρνυμένοιο ἀνακτοῦ· ἐπετενάχιζε δ' ἰαχῇ.
 Καῦμα δ' ἔσθ' ἀμφοτέρων κάτιχεν ἰσιδέα πόντου,
 Βροντῆς τε στεροπῆς τε πυρὸς δότε τοῖο πελώρης,
 Πρησῆρων αἵματων τε κεραυνὸς τε φλεγέοντος.
 Εἰξε δ' ἰαχῶν πᾶσαι, καὶ ἔρηνος ἠδὲ θάλασσα·
 οὐδ' ἄρ' ἀμφ' ἀπᾶς, ὥς τ' ἀμφὶ τε κύμα' αἰετῶν
 κρᾶ
 Εἰπὴν ἔσθ' ἀθανάτων ἑσσι δ' ἀσείδ' ὀρώρει.

Τρέας' αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσων,
 Τιτῶνες θ' ὑποταρταῖοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 Ἀσβέες κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητ'.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὐκ ἐρβυωεν ἐόν μένος, εἴλετο δ' ὅπλα,
 Βροντῶ τε στροπῶ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Πλήξεν ἅπ' ἐλύμποιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δ' ἅσας
 Ἐπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πηληγῆσιν ἰμάσσας,
 Ἡρπε γυῶθεῖς, σενάχιζε δ' ἰοῖα πελώρη.
 Φλῆξ δ' ἐκεραυνώθεντ' ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτός,
 Οὔρε' ἐν βήσσησιν αἰδῆς παμπалоόσσης,
 Πληγύτ'. πολλὰ δ' ἐπελώρη καίετο ἰοῖα
 Ἀτμῇ θεσπεσίῃ. καὶ ἐτήκετο κασσίτερ' ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζηνῶν ὑπὸ τ' εὐτερέεσσ' ἰοῖοις
 Θαλφθεῖς, ἥε σίδηρ' ὅπερ κρατερῶτατός ἐστι,
 Οὔρε' ἐν βήσσησι δαμαζόμεν' πυρὶ κηλέῃ,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο ἰοῖα σέλα πυρὸς αἰθόμενου.
 Ρίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς πέτραιον εὐρύ.

Ἐκ δ' Τυφώε' ἔς' ἀνέμων μένος ὕψον αἰέντων,
 Νόσφι Νότα, Βορέω τε, καὶ δ' ἐγέσσω Ζεφύροιο.
 Οἱ γέ μιν ἐπ' ἱεράφιν γυνῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλα μάλ' αὖραι ἴπιπνέουσι θάλασσαν,
 Αἱ δὲ τοὶ πῖπυσται ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύεσσιν ἀέλλη.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλα ἄησι, Διόσκειδ' ἀσὶ τε νῆας,
 Ναύτας τε φθείρουσι κακῇ δ' ἐγίγεται ἀλκή
 Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι σπυαυτῶσιν καὶ πόντον.

Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titaneſq; ſub Tartarum detrufi, a Saturno ſeor-
ſim exiſtentes, (ctum.

Ob inextinguibilem fremitum, & grauem confi-
lupiter vero poſtquã collegit ſuum robur, ſum-
pſitque arma,

Tonitruque, fulgurque, & coruſcans fulmen,
Percuſſit ab Olympo inſiliens. circum v. omnia
Combuiſſit ingentia capita ſæui portenti.

Cæterum vbi ipſum vicit iſtibus percutiens,
Cecidit mutilatus: ingemiſcebat autẽ terra vaſta.
Flamma autẽ fulmine iſto proſiliebat ab hoc rege,
Montis in ſaltibus opacis aſperis,

Percuſſo. multa autem vaſta ardebat terra,
Ardore ingenti, & liqueſcebat ſtannum veluti
Arte ab iuuenum, & a fabrefacto catino fuſorio
Calefactum, atque ferrum quod ſolidiſſimũ eſt,
Montis in ſaltibus, victum ab igne combuſtiu-
Liqueſcit in terra diuina ſub Vulcani manibus:
Sic ſane liqueſcebat terra fulgore ignis ardentis.
Abiecit autẽ ipſum animo mœſtus, in Tartarum
latum. (ctum:

Ex Typhoeo autẽ eſt ventorũ vis humide flan-
Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.
Qui ſane ex dijs ſunt natiuitate: hominibus ma-
gna vtilitas.

Aſt alij ſine vſu venti inſpirant mare,
Qui vtique incidentes in obſcurum pontum,
Clades magna hominib. graui rapiũtur turbine,
Nunc hi, nunc illi flant, diſſipantque naues,
Nautasque perdunt. mali autẽ non eſt remedium
Viris qui illis occurrerint in ponto.

Iidem rursus per terrā immensam florib. ornatā
Opera iucunda corrumpunt humo prognato-
rum hominū, (pitu.

Replentes puluereq; & molesto palearum stre-

Sed postquā sane laborē dij beati perfecerunt,

Cum Titanibus autem pro honore pugnarūt vi,

Iam tum iubebant regnare atque imperare,

Ex Terræ cōsilio, Olympiū late cernentē Iouem,

Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit

munia.

(cit Metin,

Iupiter autē deorū rex primam vxorem suam fe-

Plurimū ex dijs edoctā, & mortalib. hominibus.

Sed cum iam esset deam cæsijs oculis Mineruam

Paritura, tum demum dolis animo decepto,

Blandis sermonibus, in suam condidit alium,

Telluris consilij, & Cœli stellari.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem

Alius haberet Iouis loco, deorū sempiternorum.

Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.

Primā quidem, virginem cæsijs oculis apud Tri-

tonem genitam,

Par habentem patri robur, & prudens cōsiliū:

Ceterū deinde sane filiū deorū regum & virorū

Erat paritura, magnum animum habentem:

Sed illā sane Iupiter ante in suū cōdidit ventrem,

Vt nempe ei indicaret dea bonumq; malumque.

Postea duxit splendidā Themis, quæ pepit Horas,

Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:

Quæ opera matura faciūt mortalib. hominibus:

Parcasque, quibus maximum honorem dedit

prudens Iupiter,

Clothoque, Lachetisque, & Atropon: quæ dant

Morta-

Αἱ δ' αὖ καὶ χεῖ' ἰαῖαν ἀπείριον ἀνθεμόεσσαν
 ἔργ' ἔρατὰ Φθίρῃσι χαμαὶ χυμένων ἀνθρώπων,
 Πιμπλεῦσαι κένιος τε καὶ δ' ἄρα λῆσυ καλοσυρτῆ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτλίεσσι γ' ἱμῶν κρίναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλεύμεν ἡδὲ αἰάσσειν,
 Γαίης Φραδμοσυνῆσιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζεῷ
 Ἀθανάτων. ὁ δὲ πῶσιν εὖ διεδάσσατο πημάς.
 Ζεὺς γ' ἱεῶν βασιλεὺς πρῶτ' ἄλοχον ἦτο Μῆτιν,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδῆεν ἰδέσθων ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὸν γλαυκῶπιν Ἀθηνᾶν
 Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἐλὼ ἐσκάτ' ἦτο νηδιῷ,
 Γαίης Φραδμοσυνῆσι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερβεντῶ.
 Τῶς γάρ οἱ ἐφρασαίην, ἵνα μὴ βασιλῆῖδα πηλῆ
 Ἀλλ' ἔχη, Διὸς αὖτις, θεῶν αἰεττοχρεταίων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἰμαρτοῦ παρὶ φρονα τέκνα χυέσθαι.
 Πρῶτ' ἄν γὰρ κούρην γλαυκῶπιδα Τροίηναν
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μέν τ' ἔπειτα φρονα βελέν.
 Αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἠμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτο ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς παρὸν ἐν ἑνὶ ἐγκάτ' ἦτο νηδιῷ.
 Ὡς δὴ οἱ φράσας ἰδοὺ θεὰ ἄρα θόν τε κακόν τε.
 Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ωρεας,
 Εὐνομήην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε θαλῆαν.
 Αἵ τ' ἔργ' ὠραίοισι καταθνητοῖσι βροτοῖσι.
 Μοίρας θ', ἧς πλείων πρὶν πῶς μετὰ Ζεὺς,
 Κλωθὴν τε Λάχυσίν τε Ἐρῆσιν αἵτε διδοῦσι

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ Ευρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
 Ωκεανὸς χούρη πολυήρατον εἶδ' ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἑρατὴν ἰώ.
 Τῶν καὶ ὑπὸ βλεφάρων ἔρ' εἶδετο δερκομε-
 νῶν

Λυσιμελὴς· καλὸν δέ θ' ὑπὸ ὀφρύσι δερκιδίων.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόβῃς ἐς λέχος ἦλθεν,
 ἦ τέκε Περσεφόνειω λυκώλενον, ἣν Αἰδωνεύς
 Ἡρπασεν ἥς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξαὐτῆς ἐράσαστο καλλικέμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ Μῆσαι χρυσάμπυκες ἐξεγούοντο
 Ἐννέα. τῆσιν ἄδον θαλία καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
 Λητώ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτέμιν ἰοχέαιραν,
 ἱμερόεντα γόνον πέρι πάντων ἔρανιῶνων,
 Γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς Φιλότῃ μιγέσσαι.
 Λοιδόπατρίω δ' Ἡρην θαλερὴν παρήσατ' ἄκοιτιν.
 Ἡ δ' Ἥδην, καὶ Ἀρηά καὶ Εἰλείθυαν ἔπλεε,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ὀκκεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτοχόρεια,
 Δανιὼν, ἐρρεκύδοιμον, ἀγέσρατον, ἀπρυτώνην,
 Πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πολεμοί τε, μάχαί τε.
 Ἡρην δ' ἩΦαιστον κλυτὸν ἐν Φιλότῃ μιγέσσαι
 Γείνατο, καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρκεσεν ὧ παρακείμενῃ,
 Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον ἔρανιῶνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτείτης καὶ ἑρμύπῃς Ἐννοσιγῆς,
 Τρίτων ἐυρυθείης γένετ' μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὲν ἔχων, παρὰ μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque. (habentes,

Tres v. ei Eurynome Gratias pepit pulchras genas
Oceani filia, peroptabilem formam habens,

Aglaia & Euphrosynen, Thalia m q; amabilem,

Quarum & palpebris amor destillat cōtuentium

Soluēs mēbra, iucundū v. sub supercilijs aspiciūt.

Porro hic Cereris multa nutriētis ad lectū venit,

Quę peperit Proserpinā pulchris vlnis, quā Pluto

Rapuit sua a matre : dedit aut cōsiliarius Iupiter.

Mnemosynem v. deinceps amavit pulchricomā,

Ex qua Musæ aurea mitra reuinctæ natæ sunt,

Nouem, quibus placent conuiuia, & oblectatio

cantus.

(dentem,

Latona autē Apollinem & Dianam sagittis gau-

Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,

Peperit sane, Ægiochi Iouis amor mixta,

Postremam v. Iunonem floridam duxit vxorem.

Hæc autē Heben, Martem, & Lucinam peperit,

Mixta amore deorum regi & hominum.

Ipse v. ex capite, cęsijs oculis præditā Tritogeniā,

Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus,

indomitam,

(gnæque.

Venerandā cui clamoresq; placuerūt, bellaq; pu-

Iuno autem Vulcanū inclytum, amor indulgens,

Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo

marito)

Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.

Ex Amphitrite autem & graui crepo Neptuno,

Triton late potens natus est magnus: qui maris

Fundum tenens, apud matrem charam & pa-

trēm regem

Incolit aureas ædes magnus deus sed Marti
 Clypeos dissecâri, Venus Timorē & Metū pepit,
 Graues, quiq; virorum densas turbent phalanges
 In bello horrido, vna cū Marte vrbes deuastante,
 Et Harmoniam quam Cadmus magnanimus du-
 xit vxorem. (curium,

Ioui v. Atlātis filia Maia peperit gloriosum Mer-
 Præconem deorum, sacrum lectum cōscendens.
 Cadmi filia v. ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc vero ambo dij sunt.
 Alcmenæ vero peperit vim Herculanam,
 Mixta in amore Iouis nubicogi. (cans

Aglaiā v. Vulcanus pcelebris, vtroq; pede claudi-
 Minimam natu e Gratijs floridam duxit vxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam A-
 riadnen, (gem:

Filiam Minois, in flore existentem fecit coniu-
 Hanc vero ei immortalem expertemque senij fe-
 cit Saturnius.

Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis
 fortis filius,

Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
 Filiā Iouis magni. & Iunonis aureis calceamētis v-
 Pudicam duxit vxorē in Olympo niuoso: (tētis
 Felix, qui magno facinore inter deos confecto,
 Habitat illæsus, & expers senij omnibus diebus.
 Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis, Circenque & Æetem regem.

Æetes autē filius lucem hominib. dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluuij (præditam.
 Duxit, deorum ex consilijs, Ioyiam pulchris genis
 Hæc

Ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός· αὐτὲρ Ἀρηΐ
 Ρινότορῳ Κυθήρεια φόβον κ' Δεῖμον ἔπικτεν
 Δεινὸς, αἵ τ' αὐδρῶν πυκινὰς κλονέεσι φάλαγξας
 Εν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἀρηΐ Πολιπόρῳ·
 Ἀρμόνιην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος γέτ' ἀκρίην.
 Ζῶνι δ' ἄρ' Ἀτλαστίς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὰν λέχῃ· εἰσαναβᾶσαι.
 Κάδμειή δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε Φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθέα,
 Ἀθανάτον θνητῇ· νύ δ' ἀμφοτέροισι θεοῖσι σὶν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔπικτε βίην Ἡρακληΐδην,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο,
 Ἀγλαΐῳ δ' Ἡφαιστῷ ἀρακλυτὸς ἀμφιγυήεις.
 Ὀπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκρίην.
 Χρυσόκμητος δ' Διώνυσῷ ξανθὴν Ἀριάδνην,
 Κόρην Μίνω· θαλερὴν ποιήσατ' ἀκρίην.
 Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον Ἐσθήρῳ θῆκε Κρονίων.
 Ἡδὼ δ' Ἀλκμήνης καλλις Φύρῃ ἄλκιμος υἱός,
 Ἰς Ἡρακλῆ· τέλεσας θανόντας ἀέθλους.
 Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἡρῆς χρυσοπέδιλος.
 Αἰδοίην γέτ' ἀκρίην, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόμεν·
 Ὀλβιῷ, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν αὐύσας,
 Ναίει ἀπήμαντ', καὶ ἀγήρα· ἡματα πάντα.
 Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ωκεανίνη.
 Περσὶς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ', υἱὸς Φαεισμδρότῃ Ἠελίῳ.
 Κόρην Ωκεανοῖο τέλῃεντ' ὀπταμοῖο
 Γῆμα, θεῶν βαλῆσιν, ἰδύαν καλλιπύρρον.

Ἡ δέ οἱ Μήδειαν εὖσφυρον ἐν Φιλότῃ
Γείναθ' ὑποδμηθεῖσαι Διὰ χερσὶν Ἀφροδίτῃ.

Τρεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσσί τ' ἤπείροι τε, καὶ ἄλμυρος ἐνδοθι πόντος.

Νῦν δὲ θεάων Φύλοκ' αἰεῖσαι τε ἠδ' ὑπέψαι
Μῆσσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο,
Ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐκινήσασαι
Ἀθάναται, γέναντο θεοῖς Ὀπείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλῆστον ἐγένετο, Δία θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγῆσ' ἐξατῇ Φιλότῃ,
Νειῶ ἐνὶ τριπύλῳ, Κρήτης ἐν πτόνι δῆμῳ,
Εὐδλόν' ὅς ἐστι Ὀπίγλιω τε καὶ εὐρέα νῶπι θαλάσσης.

Πᾶσιν τῷ δὲ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τόν δ' ἄφνειον ἔθηκε, πολλὴν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χερσὶς Ἀφροδίτης,
Ἰνῷ καὶ Σεμέλλῃ, καὶ Ἀγαυίῳ καλλιπάρηον,
Αὐτονόῳ δ' ἣν γῆμεν Ἀρεστῇ βαθυχαίτης,
Γένετο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάνω ἐνὶ Θῆβῃ.

Κέρη δ' Ὀκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ πολυχρῆστος Ἀφροδίτης,
Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρυονῆα τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,

Βοῶν ἕνεκ' ἐλιπόδων ἀμφιρρύτῳ ἐν Ερυθείῃ.

Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοχερσὶν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτῆα.

Αὐτάρ ται κεφάλῳ φυτῆσαι φαίδιμον υἱόν,
Ἰφθιμον φαέστον, θεοῖς Ὀπείκελον αἰδρα.

Τόν γὰρ νέον τέρεν αἴθερ ἔχοντ' ἐρμυδέ' ἦβης

Παῖδ'.

Hæc a. ei Medea pulchros talos habet in amore
Peperit, subacta per auream Venerem. (tes,

Vos quidem nunc valetæ cælestes domos tenē-
Insuleq; & cōtinentes terræ, & salsus intus Pōtus.
Nunc autem dearum cœtum cantare blādiloque
Musæ Olympiades, filiæ Iouis Ægiochi,

Quæcunque mortales apud viros cubantes,
Immortales, pepererunt dijs similem prolem.

Ceres quidē Plutum genuit, præstātissima dearū
Iasio heroi mixta iucundo amore,

Nouali in ter proscisso, Cretæ in pingui populo,
Bonū: qui vadit super terram, & lata dorſa maris,

Omnem: qui verò obuiam fuerit, & cuius ad ma-
nus venerit, (licitatem.

Illum locupletē fecit, multamque ei præbuit fœ-
Cadmō præterea Harmonia filia aureæ Veneris,

Ino & Semelen, & Agauen pulchras genas ha-
bentem, (præditus,

Autonoenq;, quam duxit Aristæus densa cæsarie
Pepit, & Polydorum, mœnijs pulchre cinctis in

Filia v. Oceani Chrysaori magnanimo (Thebis.
Mixta amore abundantis auro Veneris,

Callirhoe peperit filiū mortalium præstantissimū
Geryonē, quē interfecit vis Herculana, (omniū

Boues propter flexipedes circumflua in Erythea,
Tithono vero Aurora peperit Memnona æreæ

galea munitum,
Æthiopum regem, & Emathionem regem.

Verum Cephalo peperit inclytum filium,
Fortem Phaethontem, dijs similem virum,

Quem sane iuuenem tenerum florem habentem
gloriosæ pubertatis,

Puerum iuuenilia sapientem, amans risus Venus,
 Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
 Æditum nocturnum fecit, dēmonem diuinum.
 Filiam vero Ætæ a Ioue nutriti regis
 Æsonides, voluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Ætæ, peractis suspiriosis certaminib.
 Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 Iniurius Pelias, & impi⁹, fortiū facinorū patrator.
 Quib. peractis ad Iolcum redijt, multa perpeſſus,
 Veloci in naue vehens nigris oculis præditam
 puellam,
 Æsonides, & ipsam floridam fecit vxorem.
 Et sane hæc domita ab Iasone pastore populorū,
 Medeam peperit filium, quem in montib. edu-
 cabat Chiron (tur.
 Phillyrides: magni v. Iouis volūtas perficiebatur.
 Cæterum Nerei filiz marini senis. (dearum
 Phocum quidē Psamathe peperit, præstantissima
 Æaci in amore, per auream Venerem.
 A Pelæo autem subacta dea Thetis argenteos pe-
 des habens,
 Peperit Achillem prorumpentem per viros, leo-
 nis animo præditum. (rea,
 Æncam porro peperit pulchre coronata Cythe-
 Anchisæ heroi mixta iucundo amore, uolæ.
 Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, syl-
 Circe vero, Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyſſis ærumnosi in amore,
 Agrium, atq; Latinum inculpatumq; fortēq;
 Qui sane valde protul in recessu insularū sacrarū,
 Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
 Naufithou v. Vlyſſi Calypſo excellētissima dearū
 Peperit,

Παῖδ' ἀπαλὰ Φρονέοντα Φιλομμείδης Ἀφροδίτη
 ὦρ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς,
 Νηοπόλον νύχιον ποιήσασα, δαίμονα δῖον.
 Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέα βασιλῆα
 Λισσιόδης, βαλῆσι θεῶν αἰγιόχετάων
 ἦγε παρ' Αἰήτα, τελέσας σπονδείας ἀέθλους,
 τῆς πολλὰς ἐπέπλεε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνορος,
 Ἰβριτῆς Πελίας, ἧ ἀπείσθαλ' ὄβριμοεργός.
 Τῆς τελέσας εἰς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 ὦκείης ὄπι νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρειν,
 Λισσιόδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν.
 Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσωνι πιμένι λαῶν,
 Μῆδειον τέκε παῖδα, τὸν ἔρρεσιν ἔτρεφε Χοίρων
 φιλομείδης· μεγάλη δ' Διὸς νό' ἐξετελεῖτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆα κῆραι ἀλίοιο γέροντ',
 ἦτοι μὲν φῶκον Ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων,
 Αἰακῶ ἐν Φιλότῃ, Διὶ χερυσὴν Ἀφροδίτῃ.
 Πηλεῖ δ' ὀδμηθεῖσα θεὰ Θέτις δόρυρόπεζα,
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
 Αἰνεΐαν δ' ἄρ' ἐπικλεν εὐσέφαν' Κυθήρεια,
 Ἀγχιόη ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ Φιλότῃ,
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπύχον, ὑληέσσης.
 Κίρκη δ' Ἥελίῃ θυγάτηρ Ἰφειονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσσῆα ταλασίφρονος ἐν Φιλότῃ,
 Ἀγχιόν, ἥδ' Ἀσπινον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 οἳ δὴ τι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀνακλυτῶσιν ἄνασσον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὶ δῖα θεάων

Γείνατο, Ναυσινόον τε, μιγῆς' ἐρατῇ Φιλότῃ.

Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὖ νηθεῖσται,
 Αἰνέονται γείνασθαι θεοῖς Ὀπίεκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν Φῦλον αἰείσατε, ἥδυ ἐπὶ φάι
 Μῆστοι Ολυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Τέλει τῆς Ησιόδου Θεογονίας.

ΕΚ ΤΩΝ ΗΣΙΟΔΟΥ ΗΟΙΩΝ.

Οἱ Ἀδιώνυσοι δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἔχθρον.
 Οἷος ἄδλω πίνει, οἶνον δὲ οἱ ἔπλετο μάρμαρον,
 Σὺν δὲ πόδας χεῖρας τε δέει, γλῶσσαν τε κόον τε,
 Δεσμοῖς ἀφράσισι. Φιλεῖ δὲ ἐμάλθακός ὑπὸν.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ.

Ἦδ' ὃν ἔς' ἐν δαίτῃ καὶ ἐλαπίνῃ τε θαλήῃ
 Τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαίτῃς κορέσονται.

Εκ τῆς αὐτῆς.

— τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου·
 Πλήσας δ' ὀργύρεον σκύπφον φέρε, δῶκε δ' αἶακιν

καὶ πάλιν.

καὶ ἔτε μαίτις μὲν δεσμὸν βιάσ' αἶνυτο χερσίν·
 Ἰφικλος δ' Ὀπί νῶτ' ἐπεμάμετο. τῷ δ' ἐπόπιθεν,
 Σκύπφον ἔχων ἐτέρη, ἐτέρη δὲ σκήπτρον αἰέρας,
 Ἐστλεν φύλακός, καὶ ἐπὶ δμῶεσσιν ἔειπεν.

Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.

Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt dijs pares filios.
Nunc v. fœminarum agros, can tate sua uiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Iouis Ægiochi.

Finis Theogonia Hesiodi.

EX EOËIS HESIODI.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudium &
odium.

Quicumq; largiter bibit, vinum illi est stolidum.
Simul vero pedes manusque ligat, linguamque,
mentemque
Vinculis improuisis: amatq; ipsū mollis somnus.

EX MELAMPODIA.

Iucundum .n. est in conuiuio & epulis florentib.
Oblectare se sermonibus, postquam dapibus sa-
turati fuerint.

Ex eadem.

— Huic a. Mares celer nuntius venit per domū,
Impletumque argenteum scyphum attulit, &
dedit regi.

Et rursus.

Et tunc vates quidē lorū arcus abstulit manibus.
Iphiclus autem in terga vrgebat: illi vero pone,
Scyphū tenens altera, altera v. sceptrū subleuans,
Instabat Phylacus, & seruos alloquutus est.

VILLE DE LYON

Biblioth. du Palais des Arts

ΑΝΤΙΠΑΨΟΤ εἰς Ησιόδον.

Ἀσκη μὲν πατὴρς πῶλ' ὑλήϊος, ἀλλὰ θανόντ'
Ὅσ' αὖτε πηλὴν γῆν Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου· τῷ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέ' ἐστίν,
Ἀνδρῶν κρινομένων, ἐν βασιλείᾳ τοφίης.

ΑΔΚΑΙΟΤ εἰς τὸν αὐτὸν.

Λοκρίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέκυν Ἡσιόδοιο
Νύμφαι κρηνιάδων λῆσαν δ' ἀπὸ σφετέρων,
καὶ τάφον ὑψώσαντ'· γάλακτι δὲ ποιμένες αἶγαν
ἐρράσαν, ξανθῶν μιζόμενοι μέλιτι.
Τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεον, ἐννέα μασῶν
Ὁ πρέσβυς καθαρῶν γασαίμενος λιβαίων.